

CESTA

JOSEMARIA
ESCRIVÀ DE BALAGUER

Vydalo nakladatelství ARES
Via A. Stradivari, 7
20131 - MILANO

Vytiskla tiskárna Millefiorini, Norcia
2 - II - 1969

Cesta

JOSEMARÍA ESCRIVÁ DE BALAGUER

„Já jsem cesta . . .”
(Jan 14,6)

OBSAH

Vydavatelovy poznámky	9
Povaha	19
Vedení	30
Modlitba	35
Svatá čistota	42
Srdce	47
Umrtevování	52
Pokání	59
Zpytování svědomí	64
Předsevzetí	67
Pochybnosti	69
Boží přítomnost	71
Nadpřirozený život	75
Více o vnitřním životě	79
Vlažnost	85
Studium	87
Utváření ducha	93
Tvoje svatost	100
Láska k Bohu	106
Křesťanská láska	110
Prostředky	117

Panna Maria	122
Církev	122
Mše svatá	130
Obcování svatých	134
Pobožnosti	136
Víra	141
Pokora	144
Poslušnost	149
Chudoba	152
Obezřetnost	154
Radost	157
Jiné ctnosti	159
Zkoušky	163
Vnitřní zápas	168
Poslední věci	174
Boží vůle	178
Sláva Boží	182
Získávání nových apoštolů	185
Maličkosti	190
Taktika	194
Duchovní dětství	199
Život dětství	204
Povolání	212
Apoštol	217
Apoštolát	223
Vytrvalost	229
Abecední seznam	233

Vydavatelovy poznámky

„Důvěrná sdělení přítele, bratra, otce . . . která by ti vnukla nějakou myšlenku, že je na čase sebou pohnout, začít pořádnější život a nastoupit cestu modlitby a lásky”. Těmito slovy, která jsou vlastně klíčem k celému dílu, autor představuje svou knihu, napsanou ve snaze učiti lidi žít ze dne na den v synovském spojení s Bohem.

CESTA vychází poprvé v roce 1934 pod titulem DUCHOVNÍ ÚVAHY. V roce 1939 ve druhém, rozmnoženém vydání dostává nynější a konečný titul. Během let uplynulých od prvního vydání miliony osob z nejrůznějších společenských, národních a kulturních prostředí našly v těchto důvěrných sděleních monsignora Escrivá de Balaguer světlo a sílu uznat Boha a dát konečně smysl vlastnímu životu. Rostoucí počet vydání knihy v nejrůznějších jazycích, jejíž náklad dosáhl už několika milionů výtisků, je jedním z nejzřejmějších znamení důvěry, s jakou kniha byla přijata. „Cesta” se stala během krátké doby klasickou knihou duchovní literatury, „Tomášem Kempským moderní doby”, jak ji mnozí nazvali.

Když se dnes mluví o Cestě, není ani třeba uvádět tuto knihu už dostatečně proslulou díky jejímu obsahu, jako spíše je třeba se pozastavit nad důvody, které jí zaručily úspěch.

„Cesta poukazuje na věčný ráz Církve a současně i na její nevyčerpatelné možnosti obnovy”: těmito slovy francouzský novinář vyjádřil své dojmy vyvolané během četby této knihy (Le Figaro, 24 - 3 - 1964).

Vlastní hodnota Cesty spočívá právě v hloubce a životnosti jejího poselství, v prohlášení, že slovo Kristovo není slovem mrtvým, naopak, živou skutečností, schopnou změnit jsoucnost celého člověka, který před ní nezavírá brány vlastního srdce. Cesta nutí čtenáře, aby zaujal osobní postoj vůči Blahé Zvěsti, aby znovu prožíval Kristův život: „Nemohu si vysvětlit, jak se můžeš nazývat křesťanem a přitom vést život zbytečně planý. Zapomínáš Kristův život plný práce?” (Cesta, bod 356). „Kéž by tvůj postoj a tvůj rozhovor byl takový, že by všichni, když tě vidí a když tě slyší mluvit, mohli říci: ten čte život Kristův” (bod 2).

Křesťan má žít „tak že následuje kroky Mistrovy” (Cesta, 213), že bere na sebe s pocitem zodpovědnosti ono božské poslání které mu uděluje křest: „*Jděte a hlásejte evangelium . . . Já zůstavám s vámi . . .* To řekl Ježíš Kristus . . . a řekl to právě tobě” (Cesta, 291).

Autor Cesty učí, že tohleto pozvání nebo volání nepředpokládá samo o sobě vyzvání ke změně prostředí, aby se pak mohly hledat nějaké jiné cesty. Naopak, pro většinu

křesťanů to znamená vžítí se do běžných podmínek vlastního bytí a najítí v nich cestu Bohem danou, kterou je třeba posvětit. Proto mons. Escrivá de Balaguer poukazuje na pokušení „odejít z vlastního místa” (Cesta, 387), poněvadž to znamená oddálit se od vůle Boží. Každý křesťan se má posvětit podle vlastního poslání a ve svém vlastním stavu. Právě proto běžný křesťan, který žije uprostřed světa, má posvěcovat sebe sama a ostatní využívaje všech příležitostí, které mu skýtá svět, tím že posvěcuje práci vlastního zaměstnání a celý svůj život.

Lidská existence zůstává poznamenaná nebo vštípená v božské prostředí. Čtenář si uvědomuje Boží přítomnost a učí se naslouchat Božímu hlasu, který promlouvá k člověku prostřednictvím osob a událostí každodenního života. „Žijeme, jakoby Pán zůstával někde daleko tam, kde se třpytí hvězdy, a neuvědomujeme si, že je také stále přítomen po našem boku . . . Musíme si jednou provždy vštípit do hlavy vědomí - a musíme se jím také nechat cele prosáknout - že Otec, a to náš Otec, je Pán, který je vedle nás a na nebesích,” (Cesta, 267). „Řekl jsi mi jednou, že se ti zdá, že jsi jako nenařízené hodiny, které bijí v nepravý čas, zůstáváš chladným, suchým, vypráhlým v čas modlitby. A když by se to nejméně dalo čekat, na ulici, ve shonu každodenní práce, uprostřed hluku a zmatku velkoměsta anebo v soustředěném mlčení tvé vědecké práce, se přistihneš, že se modlíš . . . V nepravý čas ? Budiž. Nenechej nepovšimnuto toto bití tvých hodin. Duch vane kudy chce” (Cesta,

110). „Stýkej se často s Duchem Svatým - Velkým Neznámým - který tě má posvěcovat. Nezapomínej, že jsi chrámem Božím. Božský Osvěcovatel přebývá ve tvé duši; poslouchej a sleduj účelivě jeho pokyny ” (Cesta 97).

Toto nadpřirozené poselství, tato Boží zvěst nestojí v Cestě napsána jako nějaká zjednodušená říkánka, ale jako výraz života plně prožitého: na stránkách knihy se zrcadlí kněžská práce, jakou mons.Escrivá de Balaguer začal v roce 1925. Úvahy nad určitými statěmi Písma Svatého, úryvky z rozhovorů, osobní zkušenosti, zlomky dopisů, to jsou materiál ze kterého se zrodila tato kniha. V květnu roku 1933 mons. Escrivá de Balaguer daroval jednomu studentovi architektury život Kristův s několika slovy věnování. Tento příběh inspiroval bod 382 Cesty: „Když jsem ti věnoval život Kristův připsal jsem ti jako věnování: Hledej Krista. Setkávej se s Kristem. Miluj Krista ! To jsou tři zcela jasné stupně: Pokusil jsi se, při nejmenším žít aspoň ten první ?”

Přitažlivost toho díla spočívá právě v onom přímém rozhovoru, čistě osobním a hluboce lidském. „Mons. Escrivá de Balaguer - komentuje v recenzi knihy vatikánský deník L'Osservatore Romano (24 - 3 - 1950) - napsal něco víc než mistrovské dílo. Při psaní čerpal inspiraci přímo z vlastního srdce, proto jdou k srdci všechny body, z nichž se skládá Cesta ”.

Lidskost Cesty není nějakým jejím vedlejším rysem, ale pramení ze samé duchovní podstaty, která ji oživuje. Ústředním námětem duchovního poselství Mons. Escrivá de Bala-

guer je přece prohlášení, že lidské hodnoty doprovázejí božské: není to jen nějaká část člověka, ale člověk celý, kterého Bůh volá a miluje, proto i duchovní postoj opravdu a plně křesťanský se může nazývat životní úplností.

V předešlých řádcích byla zmínka o některých podstatných rysech Cesty, z nichž už možno vytušit trvalou hodnotu díla. Ale tyto poznámky by zůstaly neúplné, kdyby se nezdůraznila i dějinná důležitost této knihy a hluboká stopa, kterou zanechala v dějinách Církve.

Od roku 1928 dušpastýřská činnost mons. Escrivá de Balaguer zrála v založení Božího Díla (Opus Dei), v průkopnickou akci, která měla otevřít cestu laické svatosti uprostřed světa. Cesta zůstává tedy co nejdůvěrněji spojena s dějinami založení Opus Dei, i když není ani nějakým výkladem tohoto sdružení a jeho ducha, ani dílem určeným jenom členům sdružení samého. Je jednoduše pozváním, které se obrací ke všem lidem dobré vůle, aby vzali účast „na bláznovství následovat Ježíše Krista” (Cesta, 916).

Mezi osobami, k nimž se během oněch let obrácel přednostně apoštolát mons. Escrivá de Balaguer, byli obyvatelé dělnických předměstí a studenti madridské university. Především těmto věnoval ve zvláštním způsobu první Duchovní Úvahy, které, jak se říká v jejich předmluvě, byly napsány „jako odpověď na duchovní potřeby mladých světských vysokoškoláků, vedených autorem”.

Tento fakt nám naznačuje dějinný rámec četných bodů Cesty, přede vším nás ale staví živou silou před jeden

ze základních rysů této knihy, dříve už zvlášt vyzdvížený: že se jedná o dílo promyšlené tváří v tvář světu, tváří v tvář lidem, kteří se chtějí posvěcovat uprostřed světských starostí a zaměstnání a jimž se předkládá nauka přijatelná ve všech okolnostech věkových, pracovních, dočasných. „To, co tě udivuje, se mi zdá docela rozumné. Že Bůh tě šel hledat při vykonávání tvého povolání? Vždyť tak hledal i ty první: Petra, Ondřeje a Jakuba, u jejich rybářských sítí, Matouše, když seděl za psacím stolem daňového výběřčího . . .” (Cesta, 799). „Máš povinnost - se posvěcovat. Ty také! Kdo si může dovolit myslit, že to je práce výlučně kněží nebo řeholníků? Všem, bez výjimky, přece Pán řekl: Buďte dokonalí, jako dokonalý je můj Otec nebeský” (Cesta, 291). V letech, v nichž vyšla Cesta, hlásat něco podobného bylo věcí nejenom nečekanou, ale přímo revoluční. U některých lidí, kteří jak se zdálo ztratili kontakt s obnovitelským duchem evangelia, vyvolala překvapení a nepochopení. Pro velmi mnoho lidí ale toto překvapení se změnilo v radost: slova Cesty byla jim zjevením, které jim dovolilo uvědomit si ještě lépe vlastní důstojnost křesťanů a jejich poslání, které jako takoví měli ve světě. Cesta vedla miliony lidí žít to, co Církev později slavnostně prohlásila na druhém Vatikánském sněmu: „I když ne všichni v Církvi jdou stejnou cestou, přece všichni jsou povoláni ke svatosti a dostali stejnou víru ve spravedlnost Boží (srv. II. Petrův list, 1) . . . jedná se zde o pravou rovnost mezi všemi věřícími co do důstojnosti a společného snažení

o povznesení Těla Kristova” (konstituce Lumen gentium, 32).

V nynější své podobě křesťanství nese hlubokou stopu apoštolské práce mons. Escrivá de Balaguer a to vděčí právě této knize, v níž jsou obsaženy nejdůležitější okamžiky jeho života.

Cesta se zrodila z hluboké křesťanské zkušenosti a chce pohnout lidi k tomu, aby milovali Boha a žili v Bohu. Předpokládá v čtenáři touhu po božských věcech. Kdo listuje její stránky s jinými úmysly, zbaví knihu kouzla, poněvadž by ji postavil do ovzduší cizího duchu a záměrům jejího autora. Aby člověk dosáhl užitek z Cesty, vyžaduje se v čtenáři aspon ta nejmenší špetka víry ve schopnost člověka uznat duchovní život.

„Já jsem světlo světa, kdo mě následuje, nejde ve tmě, ale má světlo a život” (Jan, 8, 12). Těch 999 bodů, z nichž se skládá cesta, bylo napsáno v naději pomoci lidem vidět toto světlo, aby cesty této země, obyčejné cesty všech lidí, se staly cestami svatosti, otevřenými naději v Království, které „není z tohoto světa” (Jan, 18, 36).

Kdo čte knihu ve stejné naději, nebude ji číst nadarmo.

Čti tyto rady pomalu.

Rozvážně se probírej jejich obsahem.

Jsou to věci, které ti říkám důvěrně jako bych byl tvůj bratr nebo tvůj otec.

Bůh sám slyší tyto rady.

Nepovím ti nic nového.

Jenom pohnu tvou paměť, aby se v ní vzepíala myšlenka, která se tě hluboce dotkne. Tak zlepšíš svůj život a nastoupíš cestu modlitby a lásky.

A skončíš jako duše skutečně rozvážná.

Povaha

1 Kéž Tvůj život není neplodný. Buď užitečný. Zanechej za sebou stopy. Vyzařuj plamen své víry a lásky.

Svým apoštolským životem setři stopy kalu a špíny zanechané nečistými rosévači nenávisti. A zažehni všechny cesty země ohněm Kristovým, který nosíš ve svém srdci.

2 Jak bych si přál aby Tvé vystoupení a Tvé hovory byly takové, aby lidé, kteří Tě vidí a slyší, řekli: Tento člověk čte život Pána Ježíše.

3 Dospělost. Přestaň se chovat jako dítě; upust' od strojenosti, která se hodí jen hloupé školačce. Kéž Tvé vnější chování odráží klid a pořádek Tvé duše.

4 Neříkej „Takový jsem . . . je to má povaha“. Je to nedostatek Tvé povahy: buď mužem - „Esto vir“.

5 Zvykni si říkat „Ne“.

6 Otoč se zády k Pokušiteli, když Ti našeptává: „ Proč si ztěžuješ život ? ”

7 Neměj maloměstské názory. Rozšiřuj své srdce až se stane všeobecným - „ katolickým ”.

Nepoletuj jako slepice, když se můžeš vznést do výše jako orel.

8 Klid. Proč ztrácíš trpělivost, když tím urážíš Pána Boha, obtěžuješ druhé, škodíš sobě . . . a stejně nakonec ji zase musíš najít ?

9 Opakuj, co jsi právě řekl, ale s jiným zabarvením, bez zloby a Tvé důvody získají na síle a hlavně, neurazíš Pána Boha.

10 Nikdy nekárej, dokud jsi rozhorlený nad chybou, která se stala. Počkej do zítřka, nebo i déle. A pak, klidně, s očištěnými úmysly, pokárej. Získáš více jedním přátelským slovem, než tříhodinovou hádkou. Ovládej se.

11 Vůle. Energie. Příklad. Co má být uděláno, se udělá . . . bez váhání, bez dalšího starání.

Jinak by Teréza z Avily nebyla svatá Teréza, ani Ignác z Loyoly, svatý Ignác.

Bůh a odvaha ! . . . „ Regnare Christum volumus ” !
Chceme, aby Kristus vládnul.

12 Vyrůstěj překážkami. Boží milost Tě neopustí; intermedium montium pertransibunt aquae ! Projdeš skrze skály.

Vadí to, že na chvíli musíš omezit svoji činnost když později, jako péro, které bylo stlačeno, dospěješ neporovnatelněji dále, než jsi kdy o tom snil ?

13 Zbav se těch neužitečných myšlenek, které, při nejlepším, jsou jen mařením času.

14 Nemař svůj čas ani svoji sílu, která náleží Bohu, neházej kameny na psy, kteří cestou na Tebe štěkají. Nevšímej si jich.

15 Neodkládej práci na zítřek.

16 Ty, a ztuctovatět ? Ty . . . jeden ze stáda ? Ty, který jsi se narodil, abys byl vůdcem ? Pro vlašné, není místa mezi námi. Pokoř se a Kristus Tě opět zapálí ohněm Lásky.

17 Nepodlehni nemoci povahy, jejímiž příznaky jsou nestálost ve všem, bezmyšlenkovitost v činech a v řeči, rozptýlenost myšlenek: zkrátka povrchnost.

A ta povrchnost, uvědom si jasně, která přivádí Tvé každodenní plány v nic, naplňujíc je prázdnotou, udělá z Tebe mrtvou a neužitečnou loutku, jestliže se nevzchopíš včas, ne zítra, ale dnes.

18 Snažíš se být světácký, povrchní, splašený, protože jsi zbabělec. Co jiného je to, než zbabělost, nechtít se sám sobě podívat tváří v tvář ?

19 Síla vůle. Velmi důležitý rys. Nepohrdej maličkostmi, díky Boží milosti, přidáš tak síly a mužnosti své povaze. A tak se staneš napřed pánem sebe sama a pak vedoucím, velitelem, vůdcem ! . . . abys přiměl a ovládal a podněcoval druhé svým slovem, svým příkladem a svými znalostmi a svojí mocí.

20 Pociťuješ tření povahy toho, nebo onoho se sebou . . . Ovšem, tak to musí být. Vždyť nejsi zlatý peníz, který každý má rád. Mimo to, bez toho tření způsobeného stykem s jinými, jak bys kdy mohl ztratit ty rohy, hrany a výčnělky, nedokonalosti a nedostatky svého charakteru a dosáhnout jemnosti a pravidelnosti, pevné ohebnosti, lásky, dokonalosti ?

Kdyby Tvoje povaha a povaha těch, kteří s Tebou žijí, byly měkké a sladké jako dort, nikdy by ses nestal svatým.

21 Omluvy. Chceš-li se vyhýbat svým povinnostem, nikdy jich nebudeš postrádat. Jaká spousta důvodů bezdůvodných.

Nezastavuj se, abys o nich uvažoval. Zbav se jich a dělej to, co dělat máš.

22 Bud' pevný. Bud' mužný. Bud' muž. A pak . . . bud' anděl.

23 Co . . . nemůžeš dělat více ? Může to být, že . . . nemůžeš dělat méně ?

24 Jsi ctižádostivý; chceš mít vědomosti, chceš vést, chceš být odvážný !

Dobře, velmi dobře, ale . . . ať je to pro Krista, pro Lásku.

25 Nehádej se ! Z hádky nemůže vzejít světlo, protože vášně je dusí !

26 Manželství je posvátná svátost. Až přijde čas, abys k ní přistoupil, požádej svého duchovního rádce nebo svého zpovědníka, aby Ti navrhnul vhodnou knihu. A budeš lépe připraven k tomu, abys důstojně snášel břímě domova.

27 Směješ se, protože Ti říkám, že máš „povolání k manželství“ ? No, máš. Je to opravdu povolání.

Svěř se pod ochranu archanděla Rafaela, aby Tě udržel čistým až do konce cesty, tak, jako Tobiáše.

28 Manželství je pro mužstvo a ne pro velitele Kristovy Armády. Tak jako potrava je nutná pro každého jed-

notlivce, plození je nutné pro udržení druhu, je to nutnost, o kterou se jednotlivec může nestarat.

Touha po dětech ? Zanecháme za sebou děti, mnoho dětí a trvalou stopu světla, jestliže obětujeme sobeckost těla.

29 Omezené, ubohé štěstí sobce, který se uzavírá do své věže ze slonové kosti, do své škeble, není těžko dosažitelné v tomto světě. Ale štěstí sobce není trvalé.

Pro toto klamné zdání nebe, chceš ztratit štěstí slávy, která nemá konce ?

30 Jsi vypočítavý. Neříkej mi, že jsi mladý. Mládí dává vše, co může; dává sebe sama, bez výhrad.

31 Sobec. Vždycky jen pro sebe. Zdá se, že nejsi schopen cítit bratrství v Kristu. Mezi těmi, kdo jsou kolem Tebe, nevidíš bratry, vidíš jen stupně, k dosažení cíle.

Předvídám Tvůj naprostý neúspěch. A až ztroskotáš, budeš chtít, aby druzí s Tebou nakládali s láskou, kterou nejsi ochoten nyní jim projevovat.

32 Nikdy nebudeš vůdcem, jestliže vidíš v zástupu jen schůdky pro svoje povýšení. Staneš se vůdcem, bude-li Tvoji ctižádostí vykoupení všech duší.

Nemůžeš se otočit zády ku svým bližním; musíš toužit po tom, abys je učinil šťastnými.

33 Nechceš nikdy dosáhnout jádra věci. Někdy k vůli zdvořilosti, jindy, nejčastěji, ze strachu, aby sis neuškodil. Někdy zase ze strachu, že zraníš jiné. A vždycky . . . ze strachu !

 Pokud se budeš bát pravdy, nebudeš nikdy cenným mužem, mužem zdravého posudku.

34 Neboj se pravdy, ani kdyby pravda znamenala Tvoji smrt.

35 Nelíbí se mi, jak zneužíváš výrazů, když nazýváš zbabělost opatrností. Protože, pak, nepřátelé Boha, s myslí prázdnou myšlenek, použijí Tvé opatrnosti k tomu, aby si získali jména učených a aby dosáhli postavení, jichž by nikdy neměli dosáhnout.

36 Toto zneužití není nenapravitelné. Znamená kaz v povaze ponechávat je jako něco beznadějného, bez možnosti nápravy.

 Nevyhýbej se svým povinnostem. Prováděj je svědomitě, i když druzí je zanedbávají.

37 Máš to, čemu se říká přesvědčivou mluvu - ale navzdory všem svým řečem, nemůžeš ospravedlnit to, co není ospravedlnitelné tím, že říkáš, že to bylo způsobeno Boží Prozřetelností.

38 Má to být pravda - ne, ne, nemohu tomu věřit, že na světě nejsou muži, ale břicha ?

39 „Modli se, abych nebyl nikdy spokojen s tím, co je snadné“. Modlil jsem se. Ted' je na Tobě, abys uskutečnil toto výborné rozhodnutí.

40 Víra, veselost, optimismus. Ale ne ta pošetilost, která zavírá oči před skutečností.

41 Jaký povznášející to smysl život prázdných pošetilství a někam se dostávat ve světě - Stoupat a stoupat - díky „malé váze“, nemít nic uvnitř - ani v hlavě, ani v srdci.

42 Proč ty výkyvy povahy ? Kdy soustředíš svoji vůli na něco určitého ? Zanech pošetilého kladení „základních kamenů“ a polož ten konečný, alespoň na jeden ze svých plánů.

43 Nebud' tak nedůtklivý. Nejmenší maličkost Tě uráží. Je nutno dobře si uvážit každého slova, než se s Tebou dá mluvit i o těch nejbezvýznamnějších věcech.

Nerozčiluj se, když Ti řeknou, že jsi ... nesnesitelný. Nenapravíš-li se, nikdy nebudeš k ničemu.

44 Omlouvej se zdvořile tak, jak to vyžaduje křesťan-

ská láska a dobré způsoby. A pak . . . „zas na cestu” ! s posvátnou neostyšností, bez zastávky, až do konce, až když dosáhneš vykonání svých povinností.

45 Proč Tě zraňuje to, co o Tobě lidé říkají ? Oč horší by bylo, kdyby Tě opustil Pán Bůh. Vytrvej v konání dobra a pokrč rameny.

46 Nemyslíš, že rovnost, jak jí lidé rozumějí dnes, je totožná s nespravedlností ?

47 Tato pósa a ta spokojenost se sebou samým Ti vůbec nesluší; je vidět, že jsou strojené. Pokus se alespoň obejít se bez nich, před Bohem, před svým duchovním rádcem i před svými bratry; a bude mezi nimi a Tebou o jednu překážku méně.

48 Chybí Ti síla povahy. Mícháš se do všemožných věcí. Snažíš se být solí každého pokrmu a, nemrač se, řeknu-li jasně, že máš málo schopností být solí; neumíš se rozpustit a zůstat nepovšimnutý.

Chybí Ti duch sebeobětování a máš příliš mnoho zvědavosti a okázalosti.

49 Mlč ! Nebud' dětinský - karikaturou dítěte; žalobník, neplechář, malý udavač ! Se svými pohádkami a povíd-

kami zmrazil jsi žár křesťanské lásky; nemohl jsi udělat více škody a ještě, náhodou, ten Tvůj hbiý jazyk otřásl vytrvalostí jiných, Tvoje vlastní vytrvalost přestane být milostí Boží, protože se stala zrádným nástrojem nepřítele.

50 Jsi zvědavý a zvědavý, slídívý a neustále na výzvědách. Nestydíš se, že jsi tak málo mužný i ve svých chybách? Buď Mužem! A místo, abys vyzvídal o životě druhých, snaž se poznávati sebe sama.

51 Tvá povaha přímého a prostého muže, je porušována zápletkami a klepy, kterým nerozumíš a do kterých jsi se nikdy nechtěl zaplést. Snášej ponížení, které takovéto řeči Ti působí a nauč se touto zkušeností větší prozíravosti a rozvaze.

52 Proč, když posuzuješ druhé, ovlivňuješ své hodnocení hořkostí svých vlastních neúspěchů?

53 Neuplatňuj svého kritického ducha - ani když ne-skrývá nekalých úmyslů - týká-li se Tvého apoštolátu, nebo Tvých bratrů. Dovolíš mi, abych Ti řekl, že v Tvém nadpřirozeném poslání kritický duch může nadělat veliké škody? Protože tím, že posuzuješ práci druhých, neděláš nic kladného. Nemáš opravdu práva posuzovat, i když k tomu máš ty nejlepší pohnutky, co Ti uznávám. Svým zamítavým postojem zdržuješ pokrok ostatních.

„Tedy”, tážeš se ustaraně, „co mám dělat s tím kritickým duchem který je podstatou mé povahy ? ”

Poslouchej, uklidním Tě; vezmi péro a papír, vypiš jasně s důvěrou a, ovšem stručně, body, které Tě znepokojují. Odevzdej poznámky svému představenému a už na ně nemysli. Je vedoucím a má milost svého postavení, zařadí tu poznámku, nebo ji hodí do koše a protože Tvé pohnůtky nejsou nehodné, protože jsou podávány s nejčistějšími úmysly, vyjde to pro Tebe na stejno.

54 Přizpůsobit se ! Mohli bychom se přizpůsobit. Toto řčení nacházíme pouze ve slovníku těch, kteří nechtějí bojovat, těch, kteří jsou příliš leniví, příliš vypočítaví nebo příliš zbabělí; protože už předem se považují za poražené.

55 Muži, poslyš ! Když jsi jako dítě, a v očích Pána Boha jím opravdu jsi, buď trochu méně naivní: a nesesměšňuj svoje bratry před veřejností.

Vedení

56 „Jsou z hmoty, z které pochází svatí“, se někdy říká o jiných. Ale, nejen že svatí nejsou z hmoty, být z hmoty nestačí.

Je zapotřebí veliké poslušnosti vůči vedoucímu a velké ochoty podvoliti se milosti Boží. Protože nedopustíš-li aby Boží milost a Tvůj rádce konali svou práci, nikdy se neukáže vytesaný obraz Kristův, podle kterého se utváří svatý muž.

A ta hmota ze které se dělají svatí, nebude nic než hromada beztvárnosti, dobrá jen na oheň, na dobrý oheň, jestliže to byla dobrá hmota.

57 Snaž se poznávat dílo Svatého Ducha, tohoto Velkého Neznámého, na kterém závisí Tvé posvěcení.

Nezapomen, že jsi chrám Pána Boha. Ten „Paraclytus“ je uprostřed Tvé duše. Naslouchej mu a buď poslušen jeho vnuknutí.

58 Nestěžuj dílo Osvítitele: spoj se s Kristem, abys byl

očistěn a cítil s ním urážky, sliny a rány, a trny, a váhu Kříže . . . , a hřebíky, drásající Tvé maso, a muka smrti v opuštěnosti.

A vnikej do otevřené rány Našeho Pána, až nalezneš jistý útulek v Jeho zraněném Srdci.

59 Je dobré, abys poznal tuto nauku, která je vždy správná: náš vlastní duch je špatný poradce, špatný lodivod na to, aby kormidloval duši skrze přeháňky a bouřky a mezi úskalími vnitřního života.

Proto je to vůle Boží, aby řízení lodi bylo svěřeno mistru, jehožto osvětlení a znalosti nás dovedou do bezpečného přístavu.

60 Bez dobrého architekta by sis nepostavil dobrý dům pro svůj život na zemi. Jak můžeš chtít si vystavět bez duchovního poradce palác posvěcení pro svůj věčný život v nebi ?

61 Když se laik staví jako učitel morálky, často zabloudí; laici mohou býti pouze žáky.

62 Duchovní poradce. Potřebuješ ho. Aby ses mohl oddat Pánu Bohu, a oddat se mu plně . . . poslušností. Duchovní poradce, který rozumí Tvému apoštolátu, který ví, co Pán Bůh žádá, a který účinně podpoří dílo Ducha Svatého

v Tvé duši, aniž by Tě odváděl z Tvého místa . . . naplní Tě mírem a naučí Tě, jak žít Tvůj život plodně.

63 Domníváš se, jsi významná osobnost: Tvé vzdělání, Tvé výzkumy, Tvá uveřejněná díla, Tvé společenské postavení, Tvé jméno, Tvá veřejná činnost, úřady, které zastáváš, Tvé jmění, Tvůj věk: už nejsi dítětem ! . . .

Právě pro to všechno Ty, více než kdokoliv druhý, potřebuješ Rádce pro svoji duši.

64 Neskryvej před svým rádcem našeptávání d'ábla. Tvoje důvěra je vítězství, které Ti přinese větší milost od Boha. A mimo to máš nyní to, co Ti pomůže vítězit - modlitby Tvého duchovního otce a dar jeho rady.

65 Proč jsi tak neochotný dat vidět sebe sama a ukázat se svému rádcí takovým, jakým opravdu jsi ?

Vyhrál bys velikou bitvu, kdybys ztratil strach z toho, abys byl poznán.

66 Kněz, jakýkoliv, je vždycky druhý Kristus.

67 Ačkoliv to dobře víš, připomenu Ti znovu, že kněz je „druhý Kristus“. A že Duch Svatý řekl: Nedotýkejte se „mých Kristů“.

68 Výraz „presbyter“ - kněz - znamená doslovně

„starší muž“. Jestli stáří zasluhuje úcty, uvaž o kolik více máš ctít kněze.

69 Jak málo jemnocitu a jaký nedostatek úcty, tropiti si úsměšky z kněze, ať je jakýkoliv a za jakýchkoliv okolností.

70 Zdůrazňuji, že tropit si úsměšky z kněze za jakýchkoliv okolností, je vždycky, při nejmenším, ukázka hrubosti a sprostoty.

71 Jak velice bychom měli obdivovat kněžskou čistotu ! Je to jejich poklad. Žádný tyran nikdy nebude moci vyrvat tuto korunu Církvi.

72 Neuved' kněze do okolností, kde by mohl ztratit svou důstojnost. Je to ctnost, kterou, bez jakékoliv okázalosti, musí mít.

Jak se modlil jeden náš známý a mladý kněz: „Pane, dej mi . . . osmdesát let důstojnosti“.

Modli se za ni pro celé kněžstvo a vykonáš dobrou věc.

73 Zranilo Tě hluboce, jako dýka do srdce, když jsi uslyšel, že lidé říkali, že jsi špatně mluvil o kněžích. A jsem rád, že Tě to bolelo, protože teď jsem zcela jist, že máš správného ducha.

74 Není možno milovat Pána Boha a nectít jeho kněze.

75 Tak, jako dobří Neomovi synové, hod' plášt' lásky přes hříchy svého otce kněze.

76 Bez životního plánu, nikdy nebudeš mít pořádek.

77 Říkáš mi, že je tak jednotvárné vázat se na životní plán, na časový rozvrh a já odpovídám, že je to jednotvárné proto, že chybí láska.

78 Nevstáváš-li v určitou hodinu, nikdy neuskutečníš svůj životní plán.

79 Ctnost bez pořádku ? Podivná to ctnost !

80 Až dosáhneš pořádku ve svém životě, Tvůj čas se Ti znásobí a budeš moci vzdávat Bohu více chvály tím, že budeš více pracovat v Jeho službách.

Modlitba

81 Činnost bez modlitby nestojí za nic. Obětí nabývá modlitba ceny.

82 V první řadě modlitba; pak odpykání a na třetím místě, a teprve na „třetím místě“, činnost.

83 Modlitba je základem duchovní stavby. Modlitba je všemocná.

84 Domine, doce nos orare - Pane, nauč nás se modlit. A Pán odpověděl: Když se modlíte, říkejte „Pater noster, qui es in coelis . . .” Otče náš, jenž jsi na nebesích.

Jak to, že nedoceňujeme hlasitou modlitbu ?

85 Pomalu. Uvažuj, co říkáš, komu je to řečeno a kým. Protože uspěchaná mluva, bez času k rozmyšlení, je pouze rachocení prázdných nádob.

A se svatou Terezou Ti řeknu, že i když pohybuješ rty, nenazývám to modlitbou.

86 Tvoje modlení má být liturgické. Jak rád bych byl, kdybys odříkával žalmy a modlitby z misálu, raději, než vlastní nebo zvláštní modlitby.

87 Ne samým chlebem živ je člověk, nýbrž každým slovem Božím, pravil Ježíš. Chléb a slovo ! Hostie a modlitba. Jinak nemůžeš žít nadpřirozeným životem.

88 Vyhledáváš společnost přátel, kteří svým hovorem, svou oddaností, svým přátelstvím Ti dělají vyhnanství tohoto světa snesitelnější . . . není na tom nic špatného, ačkoliv přátelé Tě někdy zradí.

Ale jak je to možné, že nevyhledáváš úsilovněji denně společnost a rozhovor Velkého Přítele, který Tě nikdy nezradí.

89 „Maria nejlepší úděl si vyvolila ” čteme v Písmě Svatém. Hle ! zde je, hltajíc slova Mistrova. Zdánlivě nečinná, modlí se a miluje. Pak doprovodí Ježíše na Jeho kázáních městy a vesnicemi.

Bez modlitby, jak těžko je Ho doprovázet.

90 Neumíš se modlit ? Postav se do přítomnosti Boží a jakmile řekneš „ Pane, neumím se modlit ! ”, buď ujištěn, že už jsi začal.

91 Napsal jsi mi: „ Modlit se, je mluvit s Bohem. Ale

o čem ? ” O čem ? O Něm, o sobě, radostech, o žalostech, o úspěších, o neúspěších, o vznešených ctižádostech, denních útrapách a i o slabostech ! A díkučinění a prosby a láska a zadostiučinění.

Slovem: Poznat Ho a poznat sebe „seznámit se”.

92 Et in meditatione mea exardescit ignis. A v mém rozjímání vyšlehne plamen. Proto se chodíš modlit, abys se stal živým ohněm, dávajícím teplo a světlo.

A tak, když už nemůžeš dál, když cítíš, že Tvůj oheň zhasíná, nemůžeš-li přihodit vonná polena, přihod' větvě a větvičky malých modliteb, střelných modliteb, aby oheň zůstal hořet. A dobře jsi využil svého času.

93 Vidíš se tak ubohým, že se považuješ za nehodného, aby Bůh Tě uslyšel. Ale, což zásluhy Panny Marie ? A rány Tvého Pána ? A . . . nejsi synem Božím ?

A mimo to naslouchá Ti, protože je dobrý, protože jeho milosrdenství potrvá na věky.

94 Pohled', udělal se tak malým dítětem, aby ses k Němu mohl přiblížit s důvěrou.

95 V Tebe, Bože, jsem doufal. Přidal jsem ke svým lidským možnostem svoji modlitbu a svůj kříž. A moje naděje nebyla marná, a nikdy nebude: Nikdy nebudu zklamán !

96 Ježíš praví: „I já pravím vám: Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlucte a bude vám otevřeno”.

Modli se. V jakém lidském podnikání můžeš mít zajištěný větší úspěch ?

97 Nevíš, co bys měl říci Pánu Bohu ve své modlitbě, nemůžeš si na nic vzpomenout, ale přece by ses rád s Ním poradil o mnohých věcech. Poslyš, poznamenej si během dne otázky, o kterých chceš uvažovat v přítomnosti Boží. A s těmi poznámkami se jdi modlit.

98 Mimo modliteb kněží a zasvěcených panen, modlitba nejpříjemnější Pánu Bohu, je modlitba dětí a nemocných.

99 Když se jdeš modlit, ať je to s tímto pevným rozhodnutím; neprodlužovat modlení jen proto, že poskytuje útěchy a nezkracovat je jen proto, že Ti připadá vypráhlé.

100 Neříkej Pánu Ježíši, že od Něho žádáš útěchy v modlitbě. Dá-li Ti ji, poděkuj Mu. Říkej Mu vždycky, že chceš vytrvalost.

101 Vytrvej v modlitbě - Vytrvej i když Tvé úsilí se Ti zdá marným. Modlitba je vždycky plodná.

102 Tvá mysl je ztuhlá, nečinná, marně se snažíš sou-

středit své myšlenky v přítomnosti Boží a Tvá mysl zůstává tupá. Nenut' se a netrap se. Poslechni mne dobře: je to hodina, kdy třeba nasadit srdce.

103 Vryj si do paměti slova, která na Tebe udělala nejsilnější dojem, když jsi se modlil. Opakuj je pomalu mnohokrát za den.

104 Přes noc trval na modlitbě k Bohu. Tak praví svatý Lukáš o Pánu Ježíši. A ty? Jak často jsi takto vytrval? Tedy . . .

105 Nezůstaneš-li ve styku s Kristem v modlitbě a v Chlebu, jak s Ním můžeš obeznámit druhé?

106 Napsal jsi mi a rozumím Ti „Každý den se „chvilku“ modlím; kdyby toho nebylo! . . .

107 Svatý, bez modlitby? Nevěřím v takovou svatost.

108 Řeknu Ti, opakuje jiného spisovatele, že Tvůj apoštolský život stojí za tolik, za kolik stojí Tvoje modlitba.

109 Nejsi-li mužem modlitby, nevěřím, že jsi upřímný, když říkáš, že pracuješ pro Krista.

110 Řekl jsi mi jednou, že jsi jako pochroumané hodiny, které bijí v nepravý čas; jsi chladný, suchý a vypráhlý v době modlení a naproti tomu, když se toho nejméně nadáš, na ulici, uprostřed Tvého zaměstnání, v hluku a shonu velkoměsta, nebo v soustředěném klidu Tvé odborné práce, objevíš, že se modlíš. V nepravý čas? Možná, ale netrap se bitím svých hodin. Duch Svatý vane, kde chce.

111 Musel jsem se usmát nad netrpělivostí Tvé modlitby. Říkal jsi: „Nechci zestárnout Ježíši . . . tak dlouho čekat, než Tě uvidím. Pak, možná, nebudu mít srdce tak hořící láskou, jako mám teď. Až budu starý - bude mi to pozdě. Teď mé spojení by bylo vroucnější, protože Teď Tě miluji čistou láskou mládí.”

112 Líbí se mi, že žiješ to „ctížádostivé zadostučinění:” pro svět, pravil jsi mi. Dobře. Ale především přijdou členové Tvé rodiny, přirozené a nadpřirozené, lidé země, která je naší vlastí.

113 Říkal jsi mu: „Nesmíš mně důvěřovat, ale já, já Ti důvěřuji, Ježíši. Oddávám se do Tvé náruče, tam zanechám vše, co mám - svoji bídu”. A myslím, že je to dobrá modlitba.

114 Křesťanská modlitba nikdy není samomluvou.

Svatá čistota

118 Svatou čistotu uděluje Bůh, když Ho o ní pokorně žádáme.

119 Jak krásná je svatá čistota ! Ale není svatá, ani příjemná Pánu Bohu, jestliže je oddělena od křesťanské lásky. Křesťanská láska je zrno, které vzklíčí a dá bohaté plody úrodným deštěm čistoty. Bez křesťanské lásky, čistota je neplodná a její neplodné vody promění duši v močůvku, vydechující zápach pýchy.

120 „Čistota ? ” Táží se. A usmívají se. To jsou ti, kteří vstupují do manželství s vyčerpanými těly a s myslí bez vzletu.

Slibuji Ti knihu, kterou s Boží pomocí napíšu, možná s nadpisem: „Celibát, manželství a čistota ”.

121 Je zapotřebí křížové výpravy mužnosti a čistoty, aby se potřelo surové dílo těch, kdo myslí, že člověk je zvíře. A tato křížová výprava je Tvým úkolem.

122 Mnozí žijí jako andělé uprostřed světa. Proč ne Ty ?

123 Až se pevně rozhodneš, že povedeš čistý život, cudnost přestane Ti být břemenem; stane se Ti vítěznou korunou.

124 Ty, lékař a apoštol, mně píšeš: „Všichni ze zkušenosti víme, že můžeme být cudní, žít bděle, často přijímat svátosti a ututlávat první jiskry vášně, než oheň se může rozšířit. A tak se stane, že mezi cudnými se nalézají muži v každém směru nejlepší. A mezi požívačnými, převládají bázliví, sobečtí, zrádní a krutí - všechno příznaky zmetkové mužnosti . . . ”

125 Jak bych si přál, řekl jsi mi, aby mladý apoštol Jan mi projevil důvěru a aby mi uděloval rady a aby mne povzbudil k nabytí čistoty srdce.

Přeješ-li si tak opravdu, řekni mu to, ucítíš se povzbuzen a bude Ti dávat rady.

126 Přežranost je předvoj nečistoty.

127 Nehádej se s chlípností, pohrdej jí.

128 Stud a skromnost jsou mladší sourozenci čistoty.

129 Bez svaté čistoty není možno vytrvat v apoštolátě.

130 Zbav mne, Ježíši, té špinavé kůry smyslné hniloby, která mi obaluje srdce, abych mohl cítit a snadno následovat popudy Utěšitele ve své duši.

131 Nikdy nemluv o nečistých věcech a událostech, ani proto ne, aby ses nad nimi pohoršoval. Pamatuj si, že tyto věci jsou lepkavější, než smůla. Změň předmět hovoru a není-li to možné, pokračuj v něm, mluv o nutnosti a kráse svaté čistoty, ctnosti to mužů, jež znají cenu své duše.

132 Nebud' tak zbabělý ! Abys byl „statečný“, uteč !

133 Svatí nebyli mimořádné bytosti, zajímavé případy pro psychoanalytiky. Byli, jsou, normální, z masa a kostí, jako jsi Ty. A zvítězili.

134 Prase oděné v hedvábí... Ti říkám, když Tě vidím kolísat před pokušením, které ukrývá svou nečistotu pod záminkou umění, vědy a křesťanské lásky.

Odpovím Ti jen slovy starého španělského popěvku: „Prase prasetem zůstane, i když mu oblékneš hedvábnou vestu”.

135 Kéž bys znal svou vlastní cenu! Svatý Pavel Ti praví: Byl jsi vykoupen pretio magno - draze. A dodává: „Oslavujte Boha a noste Ho ve svém těle.

136 Když jsi vyhledal společnost smyslného ukojení - jaká to samota potom !

137 A představ si, že pro chvilkové ukojení, které v Tobě zanechalo příchut' žluče a hořkosti, jsi ztratil „Cestu”.

138 Já nešťastný člověk ! Kdo mne vysvobodí z těla smrti této ? Výkřik svatého Pavla. Měj odvahu: i on musel bojovat.

139 Ve chvíli pokušení, uvědom si Lásku, která Tě očekává v nebi: vzývej ctnost naděje, která neznamená nedostatek velkodušnosti

140 Ať se stane cokoliv, nestarej se, pokud nesouhlasíš. Protože pouze Tvoje vůle může otevřít srdce a vpustit tam ohavné věci.

141 Zdá se Ti, že uvnitř duše slyšíš hlas, který Ti praví: Těch náboženských předsudků ! A pak, výmluvnou obhajobu všech slabostí našeho ubohého, padlého těla: „ Jeho práva ! ”

Když se ti toto stane, řekni: existuje zákon přírodní a zákon Boží, a Bůh. - A také peklo.

142 Domine ! Pane ! - Chceš-li, můžeš mne očistit.

Jaká to krásná modlitba, abys ji často opakoval s vírou ubohého malomocného, když se Ti stane to, co Bůh a Ty a já víme. Zanedlouho uslyšíš Mistrovu odpověď: Volo mundare ! Chci. Bud' očištěn !

143 Aby uchránil svoji čistotu, svatý František z Assisi se válel ve sněhu, svatý Benedikt se vrhnul do trní, svatý Bernard skočil do ledového rybníka - Ty, co Ty jsi učinil ?

144 Neposkvrněná čistota celého života činí Jana silným před Křížem. Ostatní apoštolové prchají z Golgoty, on s Matkou Kristovou, zůstává.

Nezapomínej, že čistota posiluje a podněcuje povahu.

145 Skupina vojáků zpívá ve veselém a ušlechtilém přátelství. Je slyšet píseň, pak další a ještě a ještě další.

Mladý poručík slyšel pouze tu první:

„Nechci srdce
rozdělená;
dám-li to své,
dám je zcela ”.

„Jak se bráním tomu, abych se oddal celým srdcem ! ”
A jeho modlitba vytryskla širokým a pokojným proudem.

Srdce

146 Připadá mi, že nosíš své srdce na dlani, jakoby bylo na prodej „Kdo ho chce ? ” Až ho nikdo nebude chtít, půjdeš a dáš ho Bohu.

Myslíš, že tak jednali svatí ?

147 Stvoření pro Tebe ? Stvoření pro Boha; a jestliže pro Tebe, tak jen ve jménu Božím.

148 Proč se shýbáš až ke kalužím světských útěch, když můžeš ukojit svou žízeň ve vodách, tryskajících k věčnému životu ?

149 Odpoutej se od stvoření tak, že se z nich vyslečeš. Protože, jak praví papež svatý Řehoř, ďáblovi nepatří nic na tomto světě a nahý nastupuje do boje. Půjdeš-li s ním zápasit oblečený, brzy Tě strhne k zemi, protože bude mít za co Tě chytit.

150 Jako kdyby Ti Tvůj Anděl Strážný říkal „Naplnil

jsi své srdce tolika lidskými náklonnostmi a to pak chceš, aby Ti to Tvůj strážný Anděl hlídal ?

151 Odpoutání. Jak je to obtížné. Ach, nebýt připoután ničím jiným než třemi hřeby a nemít jiných tělesných pocitů než Kříž !

152 Necítíš větší mír a užší spojení, když následuješ vnuknutí té neobyčejné milosti, která požaduje veškeré Tvé odpoutání ?

Bojuj pro Něho, aby ses Mu zalíbil, ale posiluj svoji naději.

153 Jdi velkodušně a jako dítě Mu řekni: „ Co mně asi chceš dát, žádáš-li mne o „ toto ” ?

154 Tolik se snažíš o to, aby ses odpoutal, že se obáváš, abys nebyl chladný a odcizelý k ostatním. Neobávej se: náležíš-li Kristu - cele Kristu, poskytne Ti oheň, světlo a teplo pro všechny.

155 Ježíš se nespokojuje „ polovičatostí ”. Žádá vše.

156 Nechceš se podvolit vůli Boží a při tom přijímáš vůli té nejpodřadnější bytosti.

157 Nepřevracej pořádek věcí - jestliže sám Bůh se od-

dává Tobě, proč, proč, se připoutáváš k jiným bytostem ?

158 Tak, teď jsou to slzy, že ? Bolí to, že ? Ovšem, proto tě zasáhli právě tam.

159 Tvé srdce slábne a chytáš se kdejaké opory na zemi. Dobře, ale dej pozor, aby to, co má zadržet pád, Tě nestáhlo svojí vahou dolů a nestalo se ti otrokářským řetězem.

160 Řekni mi, řekni: je to přátelství nebo je to řetěz ?

161 Plýtváš něhou. Plýtváš něhou. - Pravím Ti, křesťanská láska vůči bližnímu - vždycky. Ale - poslouchej dobře, duše apoštolská - Kristu náleží, a pouze Jemu, ten druhý cit, který sám Pán vložil do Tvého srdce. Mimo to, není-liž pravda, že když jsi pootevřel jednu ze závor, kterými uzavíráš své srdce - a potřebuješ jich sedm - najednou malý mráček pochyb vplul na Tvůj nadpřirozený obzor ... utrápený pak, přes čistotu svých úmyslů, tázal jsi se: „ Nezašel jsem příliš daleko ve vnějších projevech svých citů ? ”

162 Srdce stranou, povinnost především. Snaž se ale vykonávat ji srdcem. Pomáhá to.

163 „ A pohoršuje-li Tě oko Tvé, vylup je a vrhni od sebe ”. Ubohé srdce, které Tě pohoršuje. Stiskni je, sevři je pevně ve svých rukou neposkytni mu útěchy. A když

Tě o ni žádá, odpověz mu, pomalu, jakoby důvěrně, pln vznešeného soucitu: „Srdce !, mé srdce; Tvé místo je na Kříži ! srdce, na Kříži ! ”

164 Jak se daří Tvému srdci ? Uklidni se: Svatí, kteří byli naprosto obyčejní, normální lidé jako Ty a já, také pocíťovali tyto přirozené náklonnosti. A kdyby je nebyli pocíťovali, jejich „nadpřirozená ” reakce, že zachovali své srdce, duši i tělo Bohu, místo, aby je věnovali jiným, byla by málo záslužná. Proto se domnívám, že slabost srdce, když jsme uviděli cestu, nemusí být překážkou duši milující a odhodlané.

165 Ty, který jsi pro pozemskou lásku podstoupil tolik potupy, myslíš opravdu, že miluješ Krista, nejsi-li ochoten pro Něho podstoupit toto ponížení ?

166 Píšeš: „ Otče, mám „ bolení zubů ” v srdci. „ Nesměji se, protože si uvědomuji, že potřebuješ dobrého zubaře, aby Ti několik ” zubů ” vytrhl.

Jen kdyby sis dal říci.

167 „ Kéž bych to byl zrušil hned na počátku ” jsi mi řekl. Doufejme, že nebudeš muset opakovat tento opožděný výkřik.

168 „ Bavilo mne, když jsem slyšel, že mluvíš o ’ vyúčto-

vání ', o které Tě Pán požádá. Ne, žádnému z vás nebude soudcem v tom strohém slova smyslu - bude prostě Ježíšem ". Tyto řádky, napsané svatým biskupem, poskytly útěchy více než jednomu těžce zkoušenému srdci a stejně tak mohou utěšit to Tvoje.

169 Bolest Tě drtí, protože ji přijímáš zbaběle. Přijmi ji statečně, v křesťanském duchu, a oceníš ji jako poklad.

170 Jak prostá je cesta ! Jak snadno viditelné jsou překážky ! Jak dobré zbraně máme, abychom je přemohli ! A přece, kolik zajížděk a kolik pádů ! Že ano ?

Ta tenká nitka, vlastně řetěz z kovaného železa, o kterém dobře víme, Ty a já, a který nechceš přetrhnout, to je to, co Tě odvádí s cesty, co působí, že klopýtáš, že i padáš.

Na co čekáš ? Přetrhni ho a postupuj !

171 Boží láska rozhodně stojí za lásku !

Umrtvování

172 Nedovedeš-li se umrtvovat, nestaneš se nikdy modlící se duší.

173 Vtipy, trefné poznámky, které nevyšly z Tvých úst; žert, který jsi neřekl; přívětivý úsměv pro ty, kteří Tě obtěžují; mlčení před nespravedlivým nařčením, přátelský rozhovor s lidmi, kteří Tě nudí a unavují a vyčerpávají; každodenní úsilí přehlížet malichernosti, které Tě dráždí u těch, kteří s Tebou žijí . . . To vše a vytrválnost, to je věru dobré vnitřní umrtvování.

174 Neříkej: „Ten a ten mne dráždí“. Myslí si „Ten a ten mne posvěcuje“.

175 Žádný ideál se nestane skutečností bez oběti. Odříkej se - jest to tak krásné, být obětí.

176 Kolikrát se rozhodneš při nějaké příležitosti, že budeš sloužit Bohu a musíš se spokojit, tak jsi ubohý, s tím,

že Mu obětuješ mrzutý pocit, že jsi nedovedl uskutečnit toto, tak snadné, rozhodnutí.

177 Nedej uniknout příležitosti zřít se vlastního mínění; je to těžké, ale jak příjemné je to před Božím okem.

178 Uvidíš-li ubohý, dřevěný kříž, zanedbaný, bezcenný a bez Ukřižovaného, nezapomeň, že tento kříž je Tvůj kříž: každodenní kříž, skrytý kříž, bez nádhery a bez útěchy, kříž, očekávající Ukřižovaného, který mu schází a tento ukřižovaný máš být Ty.

179 Vyhledávej umrtvování, která neumrtvují druhé.

180 Kde není umrtvování, není ctnosti.

181 Vnitřní umrtvování - Nevěřím Tvému vnitřnímu umrtvování, pozoruj-li, že opovrhuješ umrtvováním smyslů a že je nevykonáváš.

182 Vypijme až do dna kalich bolesti, v tomto ubohém, přítomném životě. Co záleží na tom, trpíme-li deset let, dvacet, padesát let, když odměna je nebe navždy . . . navždy . . . navždy ?

A hlavně, raději, než za odměnu: co záleží na utrpení, trpíme-li proto, abychom utěšili Pána Boha, abychom se Mu

zalíbili, v duchu zadostiučinění, spojení s Ním na Kříži;
slovem: trpíme-li pro Lásku ? . . .

183 Oči ! Jimi vchází do duše mnoho nepravostí. Kolik zkušeností, jako měl David !

Uhlídáte-li svůj zrak, uhlídáte tak své srdce.

184 Proč se rozhlížet po vnějšku, nosíš-li „ svůj svět ” uvnitř sebe.

185 Svět obdivuje pouze oběť okázalou, protože přehlíží cenu oběti skryté a tiché.

186 Musíme se oddat úplně, musíme se zapřít úplně, oběť musí být úplná.

187 Protiklad: abychom žili, musíme zemřít.

188 Pamatuj si, že srdce je zrádce. Zavři je na sedm zámků.

189 Vše, co Tě nepřivádí k Bohu, je překážkou. Vytrhni ji a odhod' ji daleko od sebe.

190 Bůh promluvil ústy jednoho známého, jehožto nadřízený byl popudlivý a hrubý: „ Děkuji Ti, Bože můj, za

tento poklad, v pravdě Božský, kde bych našel druhého, který každou laskavost odměňuje kopanci ? ”

191 Přemáhej sebe každý den, od chvíle probuzení, tím, že vstaneš přesně v určený čas, aniž bys minutku postoupil lenosti.

A zvítězíš-li s pomocí s Boží, získáš náskok pro celý zbytek dne. Je tak skličující, cítit se přemožen při první šarvátce.

192 Odcházíš vždycky přemožen. Měj na mysli po každé spásu určité duše, nebo její posvěcení, nebo její apoštolské poslání. Takto jsem jist Tvým vítězstvím.

193 Nebud' netečný a nestálý. Je na čase, aby ses zbavil tohoto zvláštního soucitu se sebou samým.

194 Prozradím Ti poklady člověka na zemi, abys je nepropásl. Jsou to: hlad, žízeň, vedro, zima, bolest, potupa, chudoba, samota, pomluva, vězení.

195 Pravdu měl ten, kdo říkal, že duše a tělo jsou dva nepřátelé, kteří jsou neodluční a dva přátelé, kteří se nemohou vidět.

196 Máme dát tělu poněkud méně, než potřebuje. Jinak nás zradí.

197 Byli-li svědky Tvých slabostí a Tvé ubohosti, co na tom záleží, jsou-li svědky Tvého pokání.

198 Toto jsou šťavnaté plody umrtvované duše; pochopení a shovívavost pro ubohosti druhých, nesmlouvavost pro svoje vlastní.

199 Nezemře-li zrno pšenice, zůstává samotno. Nechceš se stát zrnem obilí, zemřít umrtvováním a nést bohaté snopy úrody ? - Kéž Ježíš požehná Tvé žni.

200 Nevítězíš, neumrtvuješ se, protože jsi pyšný. Právíš, že žiješ životem pokání. Nezapomeň, že pýcha je slučitelná s pokáním . . . Dále, Tvůj zármutek nad Tvým pádem, nad vlastním nedostatkem velkodušnosti, je to zármutek, anebo je to malicherné zklamání nad svojí vlastní maličkostí a bezmocností ? Jak jsi daleko od Ježíše, nejsi-li pokorný . . . i když Tvá kázeň přináší každodenně nové květy růží !

201 Jaká to příchut' žluči a octa, popelu a aloe ! Jaké to vypráhlé a potažené patro ! Tento tělesný pocit je ničím, u srovnání s úzkostí Tvé duše.

Pravda je, že se na Tobě žádá více a nechceš se rozhodnout to poskytnout. Pokoř se. Zůstal by v Tvém těle i v Tvém duchu ten dojem hořkosti, kdybys dělal vše, co můžeš ?

202 Potrestáš se dobrovolně za svoji slabost a za svůj nedostatek velkodušnosti ? Ano, ale ať je to pokání umírněné, jakoby uložené nepříteli, který by byl zároveň Tvým bratrem.

203 I když je založena na nadpřirozených pohnutkách, radost nás, ubohých smrtelníků, zanechává vždycky pocit hořkosti. Co jsi očekával ? Zde, na zemi, bolest je solí života.

204 Mnozí by se rádi dali přibít na kříž, před udivenými pohledy tisícera diváků a při tom nedovedou snášet v křesťanském duchu, každodenní píchání špendlíků. Posud' sám tedy, co je hrdinnější.

205 Četli jsme, Ty i já, hrdinně obyčejný životopis božího muže. Viděli jsme, jak bojoval po celé měsíce a roky... (jaké to účty skládal ze zvláštních zpytování svědomí) u snídaně: dnes vyhrál, zítra byl poražen . . . Poznamenal si: ,Nevzal jsem si máslo, vzal jsem si máslo.' Kéž můžeme, Ty i já, prožívat svou máslovou ,tragédií'.

206 Hrdinská minuta. Je to přesný čas, určený k vstání s postele bez váhání. Nadpřirozenou myšlenku . . . a hop! Hrdinská minuta ! Zde máš umrtvování, které posiluje vůli a neseslabuje tělo.

cesta

207 Poděkuj, jako za zvláštní milost, za odpor, který
pocit'uješ vůči sobě.

Pokání

208 Blahoslavená budiž bolest. Milovaná budiž bolest. Posvěcená budiž bolest . . . Oslavená budiž bolest !

209 Apoštol nám předepisuje úplný návod, jak obsáhnout s úspěchem předmět bolesti; *spe gaudentes* - v naději se radujte, *in tribulatione patientes* - v soužení buďte trpěliví, *orationi instantes* - na modlitbě vytrvalí.

210 Odčinění; tot' stezka, vedoucí k Životu.

211 Pokáním pohřbi své nesvědomitosti, urážky a hříchy do hluboké brázdy, kterou vyorá tvá pokora. Tak, jako zahradník zakopává shnilé ovoce, suché větve a spadlé listy, pod strom, který je zplodil. A to, co bylo neužitečné, vlastně přímo škodlivé, přispívá tak k nové plodnosti.

Z pádů se nauč čerpat sílu; ze smrti, život.

212 Ten Kristus, kterého vidíš není Ježíš, ale pouze Jeho ubohý odraz, stvořený Tvým zakaleným zrakem.

Očisti se, vyjasni svůj zrak pokorou a pokáním. Pak jasnozřivost Lásky Ti nebude odepřena. Budeš mít dokonalý zrak. Tento obraz, bude opravdu Jeho: bude to On !

213 Ježíš trpí pro to, aby vykonal vůli Otce, A Ty, který chceš také vykonávat přesvatou vůli Boží tím, že následuješ Mistra, můžeš si naříkat, když cestou potkáváš utrpení ?

214 Řekni svému tělu: „ Raději Tě mám za otroka, než abych otročil Tobě ”.

215 Jak se lidé bojí odčinění ! Kdyby to, co dělají pro svět, dělali s opraveným úmyslem pro Boha, jak svatí by byli někteří muži a některé ženy.

216 Pláčeš ? Nestyd' se za to. Plač. Ano, muži pláčí, když jsou, jako Ty, o samotě a před Bohem. V noci, praví David, pláčem skrápím svoje lože.

Těmito palčivými, mužnými slzami, můžeš očistit svoji minulost a dát svému životu nadpřirozenou náplň.

217 Chci, abys byl šťastný na zemi. Nebudeš šťastným, neztratíš-li strach z utrpení. Protože, pokud kráčíme ' cestou ' v utrpení spočívá naše štěstí.

218 Jak krásné je ztratit život pro Život.

219 Uvědomíš-li si, že tato utrpení, tělesná i duševní, znamenají očisťování a zásluhy, žehnej jim !

220 „Bůh Vám dej zdraví, bratře ! ” Někteří žebráci požadují almužny a děkují za ni tímto přáním, aby se Ti dařilo tělesně dobře. Nezanechává Ti to nahořklou příchut' v ústech ?

221 Jsme-li velkodušní v dobrovolném smírném odčinění, Ježíš nás obdaří milostí, abychom milovali pokání, které nám posílá.

222 Kéž vůle dovede vynutit na Tvých smyslech pokáním to, co ostatní Tvé schopnosti jí odpírají v modlitbě.

223 Jak malou cenu má pokání bez neustálého umrtvování !

224 Bojíš se pokání ? Tohoto pokání, které Ti pomůže dosáhnout života věčného ? Nevidíš snad, jak se lidé podvolují tisíci útrapám lékařské operace, jen aby zachovali svůj ubohý nynější život ?

225 Tvůj největší nepřítel jsi Ty sám.

226 Nakládej se svým tělem laskavě, ale ne laskavěji, než bys nakládal s úhlavním nepřítelem.

227 Uvědomuješ-li si, že Tvé tělo je Tvým nepřítelem a nepřítelem Boží slávy, protože je nepřítelem Tvého posvěcení, proč s ním nakládáš tak změkčile ?

228 „Měj se dobře“, nám říkají, jako obyčejně. Duše, velmi blízká Bohu, k tomu poznamená: „Jak omezené to přání !”

229 S Tebou Ježíší, jak sladké je utrpení a jak záživé jsou temnoty !

230 Trpíš ! Hleď : „Jeho” Srdce není menší, než naše. Trpíš ? To se musí.

231 Přísný půst je pokání, velmi příjemné Bohu. Ale jedno ke druhému, a stalo se, že jsme si v něm příliš ulevovali. Nevadí, naopak, abychom se, ty a já, se svolením svého duchovního rádce, nepostili často.

232 Důvody k pokání ? Odpykání, dostiučinění, prosby, díkyvzdání: prostředky k postupu pro Tebe, pro mne, pro ostatní, pro rodinu, pro Tvůj národ, pro Církev . . . A tisíc dalších důvodů.

233 Nečiň více pokání, než kolik Ti dovoluje Tvůj duchovní rádce.

234 Jak povznášíme utrpení tím, že mu uznáváme jako smírnému odčinění místo, které mu náleží v duchovním řádu !

Zpytování svědomí

235 Zpytování svědomí. Každodenní práce. Účetnictví, které nesmí býti nikdy účetním zanedbáno.

A je někde záležitost cennější, nežli je věčný život ?

236 Při zpytování svědomí varuj se d'ábla, který ochromuje Tvůj jazyk !

237 Zpytuj sebe sama: pomalu a statečně. Není-li pravda, že Tvá špatná nálada, Tvůj neodůvodněný smutek, obojí bez příčiny, bez viditelné příčiny jsou následky nedostatku Tvého odhodlání, zlomit pouta jemná, ale podstatná - nastražená zaludně a přitažlivě Tvojí chlípností ?

238 Všeobecné zpytování je jako obrana. Zvláštní zpytování svědomí, je jako útok. První je brnění, druhé meč z toledské kalené oceli.

239 Pohled do minulosti. Máš nad ní naříkat ? Ne; to není k ničemu. Poučit se; to přináší ovoce.

240 Dožaduj se světla. Naléhej na to tak dlouho, až odhalíš kořeny a můžeš jít na ně pomocí zbraně, která je zvláštní zpytování svědomí.

241 Zvláštní zpytování svědomí má být zaměřeno buď k získání určité ctnosti anebo k vykořenění Tvé hlavní chyby.

242 „Jak nesmírně mnoho dlužím Bohu za to, že jsem křesťan! Plakal jsem bolestí lásky, protože jsem nesplatil tento dluh: Mea culpa!“ Je správné, že uznáváš své dluhy; ale nezapomeň, kterak se splácí: a skutky.

243 „Kdo jest věrný ve věcech nejmenších, jest věrný i ve věcech velikých“. Slova svatého Lukáše, která Ti ukazují kořen Tvých omylů. Zpytuj se.

244 Reaguj. Poslouchej, co Ti praví Duch Svatý: „I kdyby mne můj nepřítel tupil, dovedl bych to snést a kdyby se můj tupitel mi smál, ukryl bych se před ním“. Uráží-li mě nepřítel, není to nic divného, dá se to snést. Ty ale... „Ty jsi můj společník přece, přítel a důvěrný rádce, s kterým jsem vždycky ve sladkém přátelství žil...“ Ty, můj příteli, můj apoštol, co sedíš u mého stolu a sdílíš se mnou sladký pokrm!

245 Ve dnech modliteb v ústraní, Tvé zpytování má být hlubší a obsažnější, než obyčejně v noční chvíli. Jinak ztrácíš velkou příležitost k nápravě.

246 Zakonči vždycky své zpytování úkonem lásky - bolesti - z lásky: za sebe, za všechny hříchy lidí. Uvažuj o tom, s jakou otcovskou péčí Bůh odstranil překážky z Tvé cesty, abys nezakopnul.

Předsevzetí

247 Bud' určitý. Ať Tvá předsevzetí nejsou jako ohňostroje, které na chvílku zazáří a zanechají za sebou trpkou zkušenost, nepotřebný a s opovržením odhozený oharek.

248 Jsi tak mladý ! Připomínáš mi loď, vyplouvající na moře. Neopravíš-li v čas svoji slabou úchylku, nedopluješ nikdy do přístavu.

249 Dělej málo předsevzetí. Udělej je určitá a vykonávej je s pomocí Boží.

250 Poslouchal jsem mlčky, když jsi pravil: „Ano, chci být svatým“. Ale, obyčejně takovéto všeobecné a mlhavé prohlášení mi připadá nesmyslné.

251 „Zítra“: Často je to opatrnost, obyčejně je to příslovečné určení poražených.

252 Rozhodni se jasně a pevně pro následující před-

sevzetí: až Tě budou chválit a ctít, připomeň si vše, nad čím hanbou zčervenáš.

Hanba je Tvá, chvála a sláva jsou Boží.

253 Vykonej svou povinnost „ted’“, aniž by sis připomínal „včerešek“ již minulý, a aniž by ses staral o „zítek“, který možná pro Tebe nikdy nepřijde.

254 Ted’ ! Navrat’ se k životu spravedlivému ted’. - Neklam se: „ted’ není ani příliš brzy . . . ani příliš . . . pozdě.

255 Mám Ti říci vše, co si myslím o Tvé „Cestě“ ? Tak poslyš: Odpovíš-li na volání, budeš pracovat ze všech sil pro Krista; staneš-li se mužem modlitby, dostaneš milost, potřebnou k tomu volání, o kterém mluvím a tehdy budeš vyhledávat, žízně po oběti, ty nejtěžší úkoly . . .

A budeš šťastný zde a nevýslovně šťastný v Životě.

256 Trpíš touto ranou. Ale dobře se hojí, buď věrný svým předsevzetím. Brzy se Tvá rána stane radostí a mírem.

257 Jsi jako pytel písku. Nemůžeš se k ničemu rozhodnout. Nedivím se, že začínáš pociťovat příznaky vlažnosti. Probud’ se !

Pochybnosti

258 Zbav se skrupulí, které Tě zbavují míru. To, co zbavuje duši míru, nemůže být od Boha.

Až Tě Bůh navštíví, poznáš pravdu těchto pozdravení: mír budiž s Vámi . . . přináším Vám mír . . . zanechávám mír . . ., a to i uprostřed soužení.

259 Stale skrupule ! Promluv prostě a jasně se svým duchovním rádcem.

Poslouchej . . . a nepodceňuj Srdce plné lásky Našeho Pána.

260 Zasmušilost, sklíčenost. Nedivím se. Je to oblak prachu, způsobený Tvým pádem. Ale dost ! Nevidíš, že vítr milosti odfoukl tento oblak ?

A co je víc, Tvoje zasmušilost, neodvrhneš-li ji, by mohla být pláštěm Tvé pýchy. Myslil jsi opravdu, že jsi dokonalý a bez hříchu ?

261 Zakazuji Ti, abys o tom stále uvažoval. Raději

blahořeč Bohu, který navrátil život Tvé duši.

262 Přestaň uvažovat o svém pádu. Tyto úvahy, mimo to že Tě zavalují a drtí jako balvan, mohou se snadno stát příležitostí k dalšímu pokušení. Kristus Ti odpustil; zapomeň na „starého člověka“ - (Tvé bývalé „já“).

263 Neztrácej odvahu. Viděl jsem Tvůj zápas . . . dnešní Tvá porážka je přípravou k Tvému konečnému vítězství.

264 Dobře jsi se choval, přestože jsi upadl tak hluboko. Dobře jsi se choval, protože jsi se pokořil, protože jsi se napravil, protože jsi se naplnil nadějí a tato naděje Tě přivedla nazpět k jeho Lásce. Netvař se tak udiveně; dobře jsi se choval! Vstal jsi ze země; surge - vstaň, zazněl znovu mohutný hlas, et ambula! a chod'! Nyní do práce!

Boží přítomnost

265 Děti . . . Jak se snaží, aby se chovaly dobře v přítomnosti svých rodičů !

A královské děti, před svým otcem, králem, jak se snaží, aby zachovaly královskou důstojnost !

A ty . . . neuvědomuješ si, že jsi neustále v přítomnosti Velikého Krále, Tvého Boha Otce ?

266 Nerozhoduj se, aniž by ses zastavil a uvažoval o věci v přítomnosti Boží.

267 Musíme se přesvědčovat, že Bůh je neustále v naší blízkosti. Žijeme tak, jako kdyby Pán byl daleko, tam, kde svítí hvězdy a zapomínáme, že je také neustále po našem boku.

Je zde, jako milující Otec - miluje každého z nás více než všechny matky světa mohou milovat své děti - pomáhá nám, dává nám vnuknutí, žehná nás . . . a odpouští nám.

Jak často jsme se snažili rozptýlit zasmušilost svých rodičů, když jsme něco provedli, slibem: už to nikdy neu-

dělám ! Téhož dne, možná, jsme chybovali znovu . . . A otec nás napomínal, s předstíranou drsností v hlase a s vážnou tváří, ačkoliv, ve svém srdci byl pohnut, znaje naše slabosti a mysle si: „Chudák, jak se snaží aby se dobře choval ! ”.

Musíme být naplněni, prosyceni myšlenkou, že náš Otec, je Bůh, který zároveň je blízko nás i na nebesích.

268 Zvykni si povznášet své srdce k Bohu v úkonech díkůvzdání, mnohokrát denně. Protože Tě obdařil tím a oním. Protože jsi byl pokořen. Protože nemáš, co potřebuješ anebo protože to máš. Protože učinil Svoji Matku tak krásnou, Svoji Matku, která je také Tvojí Matkou. Protože stvořil slunce a měsíc a toto zvíře a onu rostlinu. Protože dal tomuto výřečnost a Tebe nechal zakoktávat.

Děkuj mu za vše, protože všechno je dobré.

269 Nebud' tak slepý a bezmyšlenkovitý, abys nevzkročil, v duchu, do každého svatostánku, když spatříš zdi nebo věže Božího domu. Očekává Tě.

Nebud' tak slepý a bezmyšlenkovitý, abys nevzýval Neposkvrněnou Pannu Marii, jdeš-li kolem míst, kde víš, že urážejí Krista.

270 Nemáš radost, když objevíš, na své obvyklé cestě ulicemi města, nový svatostánek ?

271 Řeč duše modlitby: „Kéž Ježíš je cílem našich úmyslů; v našich náklonnostech, naší láskou; v naší řeči, naším námětem, v činech, naším vzorem.

272 Používej těch svatých lidských pomůcek, které jsem Ti poradil, abys neztratil vědomí přítomnosti Boží; střelné modlitby, úkony lásky a smíru, duchovní svaté přijímání, pohledy na obrazy Panny Marie.

273 Osamocen ! Nejsi osamocen. Zdálky Ti děláme blízkou společnost. A pak . . . Duch Svatý, který obývá Tvoji omilostněnou duši - Bůh s Tebou - dává nadpřirozené zabarvení všem Tvým myšlenkám, touhám a činům.

274 „Otče”, řekl mi ten velký chlapík, dobrý student na universitě (co pak se s ním asi stalo ?) „přemýšlel jsem o tom, co jste mi řekl . . . že jsem synem Boha ! - Zjistil jsem, že kráčím ulicí, hlavou vzhůru a plný hrdosti „syn Boha”!

S čistým svědomím jsem mu poradil, aby tuto „hrdost” podporoval.

275 Nepochybuji o Tvých dobrých úmyslech, Vím že jednáš v přítomnosti Boží. Ale (a zde je „ale”), Tvé skutky jsou pozorovány nebo mohou být pozorovány lidmi, kteří je budou soudit podle lidských směrnic . . . A musíš jim dávat dobrý příklad.

276 Navykneš-li si, třebaš jen jednou týdně, vyhledávat spojení s Marií, abys došel k Ježíši, uvidíš, o co více budeš v přítomnosti Boží.

277 Tážeš se me: „Proč zde ten dřevěný kříž ? ” A opisuji z dopisu: „Když pozdvihnu zrak od mikroskopu, ustane na kříži, černém a prázdném. Ten kříž bez Ukřižovaného, je symbolem. Má smysl, který mnozí nevidí. A i když jsem unavený a právě bych se rád vzdal práce, upřu znovu svůj zrak do čoček a pokračuji, protože ten opuštěný kříž volá po ramenech, aby ho nesly !

278 Žiješ-li, jsa si vědom přítomnosti Boží, budeš mít nadpřirozený život.

Nadpřirozený život

279 Lidé vidí pouze plochý povrch. Jejich viditelnost je dvourozměrná a připoutaná k zemi. Budeš-li žít nadpřirozeným životem, Bůh Ti dá třetí rozměr; výšku a s ní perspektivu, váhu i obsah.

280 Ztratíš-li nadpřirozený smysl života, Tvá křesťanská láska bude dobročinností; Tvá čistota slušností; Tvé umrtvování hloupostí; Tvá sebekázeň bičem a všechny Tvé činy neplodné.

281 Ticho je vrátným vnitřního života.

282 Protiklad. Svatost je dosažitelnější než vědění, ale je snazší být vědcem, než svatým.

283 Rozptýlení ! Říkáš, že potřebuješ rozptýlení. Buď tím, že otevřeš oči dokořán, aby obsáhly dobře obraz věcí,

nebo tím, že je skoro zavřeš, protože jsi krátkozraký . . .

Zavři je úplně ! Žij vnitřním životem a uvidíš, v netušených barvách a perspektivách, divy lepšího světa, nového světa a spojíš se blíže s Bohem . . . poznáš svoji ubohost . . . splyneš s Bohem, takže se přiblížíš k Otci a tím přiblížením se staneš více bratrem svých bratrů-lidí.

284 Ctižádost. Abych byl lepší já sám a aby všichni ostatní byli lepší mne.

285 Obrácení na víru, je otázkou chvíle. Posvěcení, je prací celého života.

286 Není nic lepšího v životě, než býti v milosti Boží.

287 Čistota úmyslu. Budeš ji mít vždy, když vždy a ve všem se budeš snažit vyhledávat pouze Pána Boha.

288 Vejdi do ran Ukřižovaného Krista. Tam se naučíš hlídat své smysly, budeš mít vnitřní život a budeš neustále obětovat Otci utrpení našeho Pána i Marie, abys splatil dluhy svoje, i dluhy všech ostatních lidí.

289 Tvá posvátná netrpělivost, abys Mu sloužil, není nemilá Bohu. Ale byla by marná, kdyby nebyla provázena opravdovým zlepšením Tvého každodenního chování.

290 Napravovat. Každý den trochu. To má být Tvá každodenní starost, chceš-li dosáhnout posvěcení.

291 Tvoji povinností je, posvětit sebe sama. Ty také. Kdo myslí, že tento úkol je pouze pro kněze a řeholníky ?

Každému bez výjimky pravil Pán: „Bud'te tedy dokonalí, jako i Otec váš nebeský jest dokonalý”.

292 Tvůj vnitřní život má být zrovna to; začínat a znova začínat.

293 Dal jsi si na čas, ve svém vnitřním životě, abys uvažoval o tom, jak krásné je sloužit ochotnou vůlí ?

294 Rostliny byly pokryty sněhem a sedlák, majitel pole, podotknul s uspokojením: „Nyní rostou uvnitř”. Vzpomněl jsem si na Tebe, na Tvoji nucenou nečinnost . . .
Řekni mi, rosteš také uvnitř ?

295 Nejsi-li pánem sebe sama - i když jsi mocný - Tvé hraní na pána mi připadá směšné a je mi Tě líto.

296 Těžko se čte ve svatém evangeliu Pilátova otázka: „Koho chcete, abych vám propustil, Barabáše či Ježíše ? ”

A horší je slyšet odpověď: „Barabáše”.

A ještě horší je, když si uvědomím, že často tím, že jsem

odbočil s cesty, jsem též odpověděl: „Barabáše ! ” a že jsem dodal: „Krista ? - Ukřižuj Ho ! ”

297 Na tom, co Ti právě působí starosti, záleží více nebo méně. Na čem záleží naprosto, je to, že budeš šťasten, že budeš spasen.

298 Nové osvětlení ! Jakou radost pocituješ, že Bůh Ti dopřál, abys objevil nový obzor !

Využij této příležitosti: je to chvíle, kdy máš propuknout ve chvalozpěv díkuvzdání; je to též chvíle, kdy máme vymést zapomenuté kouty duše, vybočit ze zaježděných kolejí, kdy máme jednat nadpřirozeně, kdy se máme vyhybat tomu, abychom nepohoršili druhých.

Jedním slovem: dokaž svoj vděčnost hmatatelným rozhodnutím.

299 Kristus zemřel pro Tebe. Ty - co Ty bys měl učinit pro Krista ? . . .

300 Tvé osobní zkušenosti - pocity sklíčenosti, neklidu a hořkosti - Ti dokazují pravdu slov Ježíšových: nikdo nemůže sloužit dvěma pánům !

Více o vnitřním životě

301 Prozradím Ti tajemství, veřejné tajemství: světové krise jsou krise svatých.

Bůh si žádá hrst mužů „Svých vlastních“, v každé lidské činnosti. A pak . . . pax Christi in regno Christi - Mír Kristův v království Kristově.

302 Tvůj kříž. Jakožto křesťan, máš ho vždycky nosit při sobě. A položit si ho na pracovní stůl. Políbit ho, než usneš a když se probudíš. A když Tvé ubohé tělo se bouří proti Tvoji duši, polib ho opět.

303 Neobávej se oslovit Pána Jeho jménem - Ježíš - a říci mu, že Ho miluješ.

304 Snaž se najít si každého dne několik chvil té blahoslavené samoty, tak nutné k udržování vnitřního života.

305 Napsal jsi mi „Prostota je solí dokonalosti: To je to, co mi schází, rád bych jí dosáhl s Jeho pomocí a s pomocí Vaší „.

Nezklame Tě ani Jeho, ani moje. Použij prostředků.

306 „Život člověka na zemi, je vojna „, tak pravil Job před mnoha stoletími.

Stále jsou nějakí pohodlníci, kteří si toto dosud neuvědomili.

307 Nadpřirozený způsob jednání je opravdu vojenská taktika. Bojuješ - každodenní zápasy svého vnitřního života - daleko od hlavních opevnění Tvé vlastní tvrze.

A nepřítel soustřeďuje svůj nápor zde; proti Tvým malým umrtvováním, proti Tvé každodenní modlitbě, proti Tvé pravidelné práci, proti plánu Tvého života; a těžko dotáhne až k jinak lehko dobytelným věžím Tvé tvrze. A dosáhne-li jich, přijde vyčerpán.

308 Píšeš mi a opisuji: „Má radost a můj mír. Nikdy nepoznám pravého štěstí, nemám-li míru. A co je mír ? Mír je cosi těsně souvisejícího s válkou. Mír je výsledek vítězství. Mír vyžaduje ode mne neustálý zápas. Bez zápasu nedosáhnu nikdy míru „.

309 Hle, jak plná smilování je Boží spravedlnost. Pro-

tože lidská spravedlnost trestá ty, kdo přiznali svoji chybu, ale Boží spravedlnost jim odpouští.

Blahoslavená budiž svátost pokání.

310 „Oblecte se v Pána Ježíše Krista”, říká svatý Pavel Římanům. Ve svátosti pokání oblékáme se, Ty i já v Ježíše Krista a v Jeho zásluhy.

311 Válka ! „Válka”, pravíš mi, „má nadpřirozenou účelnost, kterou si svět neuvědomuje; pro nás válka byla . . .”

Válka je největší překážkou snadné cesty. Ale na konec ji musíme milovat tak, jako řeholník má milovat svojí kázeň.

312 Síla Tvého jména, Pane ! Nadepsal jsem dopis, jako obyčejně „Ježíš Tě ochraňuj !”

A přišla odpověď. „Ježíš Tě ochraňuj” Vašeho dopisu mně už několikrát pomohlo v těžké chvíli. Kéž ochraňuje také všechny vás”.

313 „Teď, co Náš Pán mně pomáhá, se svojí obvyklou štědrostí, vynasnažím se, abych reagoval tím ,že budu ještě „šetrnější ve svých způsobech”. Řekl jsi mi a neměl jsem, co bych dodal.

314 Ve svém dopise, jsem Ti napsal „Opírám se o Te-

be; uvidíš co vykonáme . . . ” Co bychom dělali, než opírali se o Něho ?

315 Misionář - Sníš o tom stát se misionářem. Tak, jako František Xaverský; a chceš dobýti, pro Krista, celou říši, Japonsko, Čínu, Indii, Rusko . . . národy severní Evropy nebo Ameriky nebo Afriky nebo Austrálie ?

Podněcuj tento oheň ve svém srdci, tento hlad po duších. Ale nezapomeň, že jsi více misionářem v poslušnosti. Zeměpisně vzdálený těchto apoštolských polí, pracuješ i zde i tam: necítíš, tak jako Xaverský, že Tvá paže je unavená tolika křestů ?

316 Říkáš mi, ano, že chceš. Výborně; ale chceš tolik, jako lakomec touží po svém zlatu, tolik, jako matka miluje své dítě, jako ctižádostivec své pocty, jako nešťastný smyslník své rozkoše ? Ne ? Tak tedy nechceš.

317 Kolik horlivosti vkládají lidé do svých pozemských tužeb ! Sní o poctách, touží po bohatstvích, prahnou po smyslnostech.

Muži i ženy, bohatí i chudí, i mladí a dokonce i děti, všichni jsou stejní.

Až Ty a já vložíme stejnou horlivost do tužeb našich duší, budeme mít živou i účinnou víru: nebude překážek, které bychom nepřekonali v našem apoštolském podnikání.

318 Tobě, nadšenému sportovci, by se mělo líbit apoštolovo rčení: „Nevíte-li, že ti, kteří běží o závod, všichni sice běží, ale jen jeden dostává cenu vítězství? Tak běžte, abyste ji dosáhli”.

319 Soustředění - Vyhledávej Boha v sobě a naslouchej Mu.

320 Povzbuzuj velkodušné myšlenky, ty posvátné touhy, které se v Tobě probouzí. Jiskřička může vznítit veliký požár.

321 Apoštolská duše: důvěrnost Ježíše s Tebou. Tolik let v Jeho blízkosti! Neznamená to nic pro Tebe?

322 Je pravda, že vždycky nazývám náš svatostánek Bethanií . . . Staň se přítelem přátel Mistra: Lazara, Marty, Marie; pak už se nebudeš tázat, proč nazývám náš svatostánek Bethanií.

323 Víš, že jsou evangelické rady. Následovati je, je vytříbenost Lásky. Říká se, že je to cesta málo lidí. Myslím si někdy, že by mohla být cestou mnohých.

324 „Tento člověk počal stavět a nemohl dokončit”. Smutná poznámka, která, nechceš-li, nemusí nikdy pla-

cesta

tit Tobě: protože máš všechny potřebné možnosti, abys
korunoval stavbu svého posvěcení: Boží milost a svoji vůli.

Vlažnost

325 Bojuj proti měkkosti, která Tě činí lenivým a nedbalým v duševním životě. Vzpomeň si, že toto může být počátek vlažnosti . . . a slovy Svatého Písma, Bůh vyvrhuje vlažné.

326 Bolí mne, když vidím nebezpečí vlažnosti, ve kterém se nalézáš, nesnažíš-li se vážně dosáhnout dokonalosti ve svém stavu. Říkej se mnou: Nechci být vlažným !

Ušetři mi, můj Bože, synovský strach, abych se vzpamatoval.

327 Víím, že se vyhýbáš smrtelným hříchům. Chceš být spasen ! Ale neznepokojuje Tě stálé a úmyslné upadání do odpustitelných hříchů, ačkoli pokaždé slyšíš volání Boha, abys se přemohl.

Vlažnost je příčinou Tvé chabé vůle.

328 Jak málo máš lásky k Bohu, vzdáš-li se bez boje, pod záminkou, že to není těžký hřích.

329 Odpustitelné kříchý dělají mnoho škody na duši. Proto Bůh praví ve Velepísni „Zažeň liščátka, která ničí vinici ”.

330 Jak mne zarmucuje, že nelituješ svých odpustitelných hříchů. Protože tím dokazuješ, že jsi ještě nezačal žít opravdovým vnitřním životem .

331 Jsi vlažný, vykonáváš-li líně a nerad věci, týkající se Boha; když úmyslně, nebo mazaně, snažíš se vyprostit se ze svých povinností, když myslíš pouze na sebe a na své pohodlí; když Tvé hovory jsou plané a marné; když se nehrozíš odpustitelných hříchů; když jednáš z lidských popudů.

Studium

332 Není omluvy pro ty, kdož by mohli být učenci a jimi nejsou.

333 Studium. Poslušnost „non multa, sed multum” - ne mnoho věcí, ale dobře.

334 Modlíš se, zapíráš se, pracuješ v tisíci apoštolských činnostech, ale nestuduješ . . . Nezměníš-li se, nebudeš užitečný.

 Studium, jakékoliv odborné vzdělání, je vážnou povinností pro nás.

335 Pro moderního apoštola, hodina studia je hodinou modlitby.

336 Máš-li sloužit Bohu svojí myslí, studium je pro Tebe vážnou povinností.

337 Přijímáš svátosti, modlíš se, jsi cudný . . . a nestuduješ. Neříkej mi, že jsi dobrý, jsi pouze hodný.

338 Dříve, když lidské znalosti - věda - byly velmi omezené, zdálo se dosti snadným, aby jediný vzdělanec vystoupil na obranu a ochranu naší svaté víry.

Dnes, rozsah a soustředěnost moderní vědy vyžaduje, aby obránci víry si rozdělili mezi sebou práci, aby mohli obraňovat vědecky Církev ve všech polích.

Ty . . . nemůžeš se vyvléci z této zodpovědnosti.

339 Knihy: nekupuj je, aniž by ses tázal o radu vzdělaných a opatrných katolíků.

Jak snadno se koupí něco bezcenného, nebo škodlivého.

Jak často se stane, že člověk se domnívá, že pod paží nese knihu a zatím to není nic, než hromada špíny.

340 Studuj ! Studuj vytrvale. Máš-li být solí a světlem, potřebuješ vědomosti a schopnosti.

Nebo se domníváš, že lenost a netečnost Ti zaslouženě vnuknou vědomosti ?

341 Je dobré, když vynakládáš tolik odhodlanosti do studia, jestliže tu samou vytrvalost vynakládáš k dosažení vnitřního života.

342 Nezapomeň, že předtím, než se o něčem káže, mu-

sí se to udělat. Coepit facere et docere; praví o Kristu Svaté Písmo:

„Začal dělat a učit”. Napřed dělat. Abychom se naučili, Ty i já.

343 Pracuj. Když poznáš odpovědnost odborné práce, Tvůj duševní život se zlepší: staneš se mužnějším, protože ztratíš zvyk poletovat s jednoho na druhé.

344 Vzdělavatel: Tvá nepopiratelná dychtivost po tom, poznávat a používat nejlepšího způsobu, jak pomáhat Tvým studentům, aby obsáhli pozemskou vědu, je dobrá. Ale nezapomínej, že musíš vynakládat stejnou dychtivost po poznávání a uskutečňování křesťanského duchovního života, což je jediný způsob, jak pomáhat jim i sobě, abyste byli lepší.

345 Vzdělanost, vzdělanost ! Velmi dobře; at' nikdo po ní netouží více, než my a at' nikdo jí nemá více, než my.

Ale, vzdělanost je prostředek a ne cíl.

346 Student: utvářej se v pevné a činné zbožnosti, vy-
nikej ve studiu, pocit'uj silnou touhu po „odborném apo-
štolátě”. A slibuji Ti rychlý a dalekosáhlý vývoj, prokážeš-li
ráznost ve svém náboženském a vědeckém výcviku.

347 Tvá jediná starost je, abys vybudoval svoje vzdě-

lání. A to, co máš vybudovat, je Tvoje duše. Pak budeš pracovat tak, jak máš, pro Krista: pro to, aby On mohl vládnout světem, musí být lidé, kteří, se zrakem upřeným k nebesům, snaží se dosáhnouti vlivu ve všem lidském podnikání, tak, aby mohli provádět tichý a účinný apoštolát, uvnitř svého odborného povolání.

348 Tvá nedbalost, Tvá lhostejnost, Tvá lenivost, jsou pohodlnou zbabělostí - tak Ti neustále připomíná Tvé svědomí - a nejsou „Cestou”.

349 Nezeklidňuj se, když potom, co jsi vyjádřil nějaký pravověrný názor, zlí jazykové se nad tím pohoršovali. Jejich pohoršení je farisejské.

350 Nestačí být vzdělaným, i když jsi dobrým křesťanem. Nenapravíš-li neurovnanosti své povahy, nedovedeš-li zladit své vzdělání s dobrým chováním, nemyslím, že můžeš být svatým. A, přes Tvé vzdělání, právě pro ně, měl bys být přivázán v maštali, jako mula.

351 Vypadáš tak spokojený sám se sebou, že se stáváš nesnesitelným a odpuzujícím, směšným a nadto, co je horší, škodíš své apoštolské práci.

Nezapomínej, že i ti prostřední mohou hřešit nabubřelostí.

352 Nedostatek zkušenosti Tě přivádí k domýšlivosti, ješitnosti, k tomu všemu, co si představuješ, že Ti dodává vzhled důležitosti.

Naprav se, prosím. I když jsi třeba pošetilý, může se stát, že budeš zastávat zodpovědné postavení (stalo se tak nejednou) a nepřesvědčíš-li se o svých nedostatcích, odmítneš naslouchati těm, kdož mají dar rady. A bojím se pomyšlení na škodu, kterou Tvá neschopnost může napáchat.

353 Být bezkonfesní. Neutralita. Staré pověry, které se pořád snaží vypadat nově.

Pozastavil jsi se, aby sis uvědomil, jak nesmyslné je zanechat katolictví při vstupu na universitu, do odborového hnutí, do akademie, do parlamentu, jako když v šatně odkládáš klobouk ?

354 Nakládej správně se svým časem. Nezapomínej na fíkovník, prokletý Pánem Ježíšem. A přece plodil něco: listy, jako Ty . . .

Neříkej mi, že máš omluvy. Nebylo nic platné fíkovníku, jak praví evangelista, že nebyla doba fíků, když Pán Ježíš je po něm žádal.

A neplodným zůstal navždy.

355 Ti, kdož se zabývají světskými záležitostmi, říkají, že čas jsou peníze. Mně to připadá málo: pro nás, kdož se zabýváme záležitostmi duší, čas je sláva.

356 Nerozumím, jak se můžeš nazývat křesťanem a žít tak zahálivý, neužitečný život. Zapoměl jsi na život Kristův, naplněný prací ?

357 Zdá se, pravíš, jako by kdekterý myslitelný hřích číhal na první zahálčivou chvíli. I zahálčivost sama musí být hříchem.

Kdo se zavazuje, že bude pracovat pro Krista, nemá mít ani chvilku volnou, protože odpočinek neznamená nic nedělat, znamená to roztýlit se zaměstnáním, které vyžaduje méně námahy.

358 Nečinnost je věc naprosto nepochopitelná u člověka s duší apoštola.

359 Přidej nadpřirozenou pohnutku ku své obyčejné odborné činnosti a posvětiš svoji práci.

Utváření ducha

360 Jak srdečně jsi se zasmál, když jsem Ti poradil, abys odevzdal svá mladá léta pod ochranu svatého Rafaela: „tak aby Tě dovedl, jako mladého Tobiáše, k posvátnému manželství s dívkou, která bude dobrá a hezká a bohatá” pravil jsem Ti žertem.

Ale pak jsi zůstal zamyšlený, když jsem Ti později radil, aby ses odevzdal pod ochranu Jana, tohoto mladistvého apoštola, v případě, že by Pán od Tebe požadoval více.

361 Pro Tebe, když si naříkáš na to, že se s Tebou přísně zachází a že pociťuješ rozdíl mezi touto tvrdostí a chováním lidí Tvé vlastní krve, pro Tebe opisují řádky z dopisu vojenského lékaře: „Jsou dva způsoby, jak zacházet s každým případem: svědomitý, odborný postoj, chladný a vypočítavý, ale objektivní a užitečný nemocnému; nebo zaslzená rozcitlivělost rodiny. V rozhodném okamžiku bitvy, když ranění se proudem valí k první pomoci a není mož-

no ošetřit je dosti rychle, aby mohli nastoupit další, co by se stalo, kdyby u každých nosítek stála rodina ? Raději přejít hned k nepříteli.”

362 Nepotřebuji zázraků; ty z Písma Svatého mi stačí, ale potřebuji uskutečnění Tvých povinností a potřebuji, abys reagoval na milost.

363 Zklamání. Jsi znechucený. Lidé Tě ponaučili. Pokud se domnívali, že je nepotřebuješ, nabídky Ti přímo pršely. Ale vyhlídka, že by Ti měli vypomoci peněžitým obnosem - několika korunami - změnila jejich přátelství v nevšímavost.

Důvěřuj pouze Bohu a těm, kteří skrze Něho jsou spojeni s Tebou.

364 Ah ! Kdyby ses jenom rozhodl, že budeš sloužit Bohu „opravdově”, se stejnou pílí, s jakou sloužíš své ctižádosti, své ješitnosti, své smyslnosti !

365 Pociťuješ-li nutnost býti vůdcem, snaž se jím být; posledním mezi svými bratry a prvním mezi ostatními.

366 Podívejme se: Proč se cítíš uraženým, když ten, nebo onen, se raději svěříje někomu, koho dlouho zná, nebo ke kterému pociťuje příbuznost z náklonnosti, zaměstnání nebo povahy ?

Nicméně, mezi svými, snaž se vyhýbat se opatrně i zdání zvláštního přátelství.

367 Nejjemnější a nejvybranější pokrm, je-li požíván vepřem, se v nejlepším případě promění (řečeno bez obalu) ve vepřové !

Budme anděly, abychom povznášeli myšlenky, jež stravujeme.

Při nejmenším, budme muži, abychom proměňovali pokrmy v silné a ušlechtilé svaly, anebo v mocný mozek, schopný chápání a vzývání Boha.

Ale nebudme zvířáty, tak, jak jsou mnozí, velmi mnozí.

368 Nudíš se ? Ovšem, protože udržuješ své smysly probuzené a svoji duši ve spánku.

369 Milost Ježíše Krista Tě často přivede k tomu, abys ustoupil . . . to je velmi ušlechtilé. A milost Ježíše Krista Tě přivede k mnohým neústupnostem - to též je velmi ušlechtilé.

370 Nejsi-li špatný a když přesto se jím zdáš být, tedy jsi pošetilý. A tato pošetilstvo, zdroj pohoršení - je horší, než býti špatným.

371 Vidíš-li, jak lidé, s pochybnou pověstí odborníků se tváří co vůdci při církevních okázalostech, nemáš chuť

pošeptat jim do ucha: Prosím vás, nemohli byste být poněkud méně katoličtí ?

372 Zastáváš-li úřední místo, máš zároveň určitá práva, která vznikají vykonáváním tohoto úřadu a určité povinnosti.

Vzdaluješ se své apoštolské cesty, jestliže používáš příležitosti, nebo omluv, které Ti poskytuje Tvá horlivá práce, k tomu, abys nevykonával povinnosti svého zaměstnání. Protože tak ztratíš svoji pověst odborníka, která je Tvým vnadidlem, co rybáře lidí.

373 Mám rád Tvoje apoštolské heslo „Pracovati bez oddechu”.

374 Proč ta uspěchanost ? Neříkej, že je to činnost; je to bezmyšlenkovitost.

375 Rozmařilost. Ukájíš své smysly a své schopnosti v jakékoliv louži. A pocítíš následky; neujasněné cíle, rozptýlenou pozornost, umrtvení vůle a probuzení chtíčů.

Podvol se znovu vážně plánu, který Ti pomůže žít život křesťana, nebo o jinak nikdy nic cenného nevykonáš.

376 Nemůžeme popíratí vliv okolí, pravil jsi mi. I musel jsem odpovědět „ovšem”. Proto musíš být utvářen tak,

abys své vlastní okolí mohl vést s sebou, přirozeně a tak udávat tón společnosti, ve které žiješ.

A pak, až dosáhneš tohoto cíle, jsem si jist, že mi povíš, s údivem prvních učedníků nad prvními zázraky, které konali ve jméně Krista: „Nemůžeme popíratí svého vlivu nad okolím”.

377 Jak dosáhnouti „našeho” školení, jak udržovat „našeho ducha ?” Tím že budeš věrný konkrétním směrnicím, které Tvůj rádce Ti určil, které Ti vysvětlil a které Tě naučil milovat. Zůstaň jim věrný a budeš apoštolem.

378 Nebud’ pesimistou. Neuvědomuješ si, že vše, co se stává, nebo co se může stát, přispívá k dobru ? Tvůj optimismus bude nutným důsledkem Tvé víry.

379 Přirozenost - At’ váš život křesťanských mužů, křesťanských žen - vaše sůl a vaše světlo - probíhá samočinně, bez výstřelků, bez pošetilostí; noste vždy s sebou ducha prostoty.

380 „A v pohanském či v zpohanštělém prostředí, když můj způsob života naráží na mé prostředí, nebude má přirozenost vypadat vyumělkovaně ?” Tážeš se mne. Odpovídám: Bezpochyby Tvůj život narazí na jejich; a tento rozdíl, víra, potvrzená skutky, to je přesně ta přirozenost, kterou na tobě žádám.

381 Nestarej se, říkají-li lidé, že máš ducha přináležitosti. Co chtějí ? Nástroj tak křehký, že se rozpadne na kousky, jakmile ho uchopíš ?

382 Když jsem Ti daroval Život Ježíšův, nadepsal jsem věnování „Hledej Krista, najdi Krista, miluj Krista ”.

Jsou to tři naprosto jasné stupně. Snažil jsi se alespoň prožívat ten první ?

383 Spatří-li, že slábneš . . . a Ty jsi vůdcem, není divu, že jejich poslušnost upadá.

384 Zmatenost - Věděl jsem, že jsi v nebezpečí učinit nesprávné rozhodnutí. A tak, abys mi porozuměl, napsal jsem: Ďábel má velmi šeredný obličej a protože je tak chytrý, ví to a nechce dopustit, abychom spatřili jeho rohy. Neútočí nikdy zpříma. Proto je tak často přestrojený v ušlechtilost, ba i v duchovnost.

385 Pán praví: „Přikázání nové vám dávám, abyste se milovali vespolek, jako jsem já miloval vás, abyste se i vy milovali vespolek ”. A svatý Pavel „Neste břemena jeden druhého a tak naplníte zákon Kristův ”.

Nemám, co bych k tomu dodal.

386 Nezapomínej, synu, že pro Tebe, zde na zemi, je

pouze jediné zlo, jehož se musíš obávat a varovat s milostí
Boží: hřích.

Tvoje svatost

387 Obsah svatosti, kterou Bůh na nás požaduje, je určen těmito třemi body:

Svatá nesmlouvavost, svaté nutkání a svatá bezostyšnost.

388 Svatá bezostyšnost je jedna; světská drzost je něco zcela jiného.

389 Svatá bezostyšnost je význačný rys „dětského života“. Malé dítě nemá starosti - nesnaží se skrývat své slabosti, své přirozené nedostatky, ani když všichni je pozorují.

Tato bezostyšnost, promítnutá do nadpřirozeného života, přináší s sebou následující sled myšlenek. Chválu, opovržení, úctu, zesměšňování; čest, bezectnost; zdraví, nemoc; bohatství, chudobu; krásu, ošklivost . . .

Co na tom záleží ?

390 Směj se směšnostem - opovrhuj tím, co lidé řeknou. Vid' a pocit'uj Boha v sobě i ve svém okolí. Tak dosáhneš

svaté bezostyšnosti, kterou potřebuješ: jaký protiklad k tomu, abys žil v pravém duchu křesťanské jemnosti.

391 Máš-li v sobě tu svatou bezostyšnost, nebude Ti vadit, co lidé řeknou anebo „co pak asi říkali?“

392 Přesvědč se, že není směšnosti pro toho, kdo dělá to, co je nejlepší.

393 Člověk ušlechtilý, který by byl ochotný ke kompromisu, odsoudil by znovu Ježíše k smrti.

394 Kompromis je jisté znamení, že člověk neovládá pravdu. Když člověk couvne ve věcech ideálu, cti nebo víry, je to člověk bez ideálů, beze cti a bez víry.

395 Jeden Boží muž, otrlý v boji, takto uvažoval: „Necouvnu? Ovšem že ne, protože jsem přesvědčen o pravdivosti svého ideálu. Ale Vy couvnete snadno. Nejsou pro Vás dvě a dvě tři a půl? Ne? Ani z přátelství necouvnete nad takovou maličkostí?“ A proč ne? protože po prvé jsi přesvědčen, že máš pravdu... a tak jsi tedy přestoupil na moji stranu.

396 Svatá nesmlouvavost není neumírněnost.

397 Bud' nesmlouvavý v nauce a v chování. Ale bud' povolný ve způsobech - Bud' jako ocelový palcát, obalený ve vatované pokrývce. Bud' neústupný, ale nebud' zatvrzelý.

398 Neústupnost není pouhá neústupnost, je to svatá neústupnost. Nezapomínej, že je také svaté nutkání.

399 Je-li chvályhodné použít násilí k záchraně člověka před sebevraždou, proč bychom neměli použít stejného násilí - svatého nutkání k zachránění Života (s velkým písmenem) mnohých, kdo se tak pitomě snaží, aby zabili svoji duši.

400 Jaké to zločiny se páší jménem spravedlnosti !! Kdybys byl puškařem a někdo by si chtěl od Tebe koupit zbraň, aby zabil Tvoji matku, prodal bys mu ji ? Přece Ti nabízel, že Ti za ni správně zaplatí ?

Universitní profesori, novináři, státníci, diplomaté: rozjímejte a tom.

401 Bůh a odvaha ! Odvaha není neopatrnost. Odvaha není nerozvážnost.

402 Nespokojuj se pouze tím, že vyprošuješ na Ježíši prominutí jen svých vlastních chyb. Nemiluj Ho pouze svým vlastním srdcem . . .

Konejší Ho za každé příkoří, které Mu bylo, je a bude učiněno. Miluj Ho vší silou všech srdcí, všech těch, kteří Ho nejvíce milovali.

Troufni si. Řekni Mu, že jsi do Něho zblázněnější než byla Maria Magdalena, než obě jeho Terezy, že Ho miluješ šíleně, více než Augustín a Dominik a František, více než Ignác i Xaverský.

403 Bud' ještě odvážnější, a když něco potřebuješ, nepros, rozpomenň se na „Fiat“ ! Řekni prostě: „Ježíši, chci to nebo ono“, protože tak prosí děti.

404 Měl jsi neúspěch. My nikdy nemáme neúspěch. Vložil jsi veškerou svou důvěru v Boha - a nepřezíral jsi žádný lidský prostředek.

Přesvědč se o této pravdě; Tvůj úspěch, tentokrát a v tomto případě, byl nemít úspěchu. Vzdej díky Bohu a pokoušej se znovu.

405 Tak jsi neměl úspěchu ? - Ty - bud' o tom přesvědčen - nemůžeš nemít neúspěchu.

Ne, že jsi neměl úspěchu; nabyl jsi zkušenosti. Kupředu !

406 Byl to neúspěch, neštěstí: protože jsi pozbyl našeho ducha. Víš dobře, že pokud jednáme z nadpřirozených popudů, výsledek (vítězství ? porážka ? - co na tom záleží !) má pouze jediné jméno: úspěch.

407 Nesplet' si právo svého zaměstnání s právy své osoby. Těch prvních se nesmíme nikdy vzdát.

408 Svatouškovství se má ku svátosti tak jako pobožnůstkářství se má ku zbožnosti; to první je karikaturou toho druhého.

409 Pamatuj si, že Tvé ctnosti, ačkoliv se může zdát, že jsou to ctnosti svatého, nemají žádné ceny, nejsou-li spojeny s obyčejnými ctnostmi křesťana.

Jako bys nosil nádherné šperky na spodním prádle.

410 Aby Tvoje ctnost nebyla hlučná.

411 Mnoho falešných apoštolů dělá mimoděk dobro zastupům lidu, vlastní silou zásad Ježíšových, o kterých kážou i když je neprovádějí.

Ale toto dobro není vyváženo nespočetným zlem, které činí tím, že zabíjí duše vůdců, apoštolů, kteří se znechucení odvrací od těch, kteří neprovádí to, co kážou.

Proto, jestliže tací muži a ženy nejsou ochotni žít důsledný život, nemají se nikdy nabízet za vůdce.

412 Kéž oheň Tvé lásky není jako bludička: přelud, zmírající ohýnek, který ani nezapálí to, čeho se dotne, ani nevydá žádného tepla.

413 Satanovo „Non serviam ” - nebudu sloužit - bylo až příliš plodné. Necítíš velkodušné nutkání k tomu, abys vyjádřil svoji každodenní touhu po modlitbě a po práci, výrazem „Serviam ” - budu Ti sloužit, zůstanu Ti věrným - který předčí v plodnosti onen výkřik vzpoury ?

414 Jak je to smutné, „Boží muž ”, který odpadl. - Ale, jak daleko smutnější je, když „Boží muž ” je vlažný a svěťácký.

415 Neklad' mnoho váhy tomu, co svět nazývá vítězstvím nebo porážkou. Jak často se stává, že vítěz odchází poražen.

416 „Beze mne nemůžete činit nic ” ! Nové světlo, nová nádhera pro mé oči, z tohoto věčného světla, Písma Svatého.

Mám se divit všem svým pošetilostem ?

Musím obsáhnout Ježíše do všeho, co je mé. A pak nebude pošetilostí v mém chování; a vyjádřím-li se správně, nebudu hovořit o tom, co je „mé ”, ale o tom, co je „naše ”.

Láska k Bohu

417 Jediná pravá láska je Boží láska.

418 Tajemství, které zušlechtuje tu nejpokornější, dokonce i tu nejvíce pokořující věc, je milovat.

419 Děti - nemocní - Když píšeš tato slova, nesvádí Tě to k tomu, abys použil velkých písmen ?

Pro milující duši, dítě nebo nemocný, tot' On . . .

420 Jak málo je život ve srovnání s Bohem, kterému ho možno obětovat.

421 Přítel je poklad. Ale - co teprve je Přítel . . . tam, kde je Tvůj poklad, je Tvé srdce.

422 Ježíš je Tvůj přítel. - Ten Přítel s lidským srdcem, jako je Tvoje, s milujícíma očima, které plakaly pro Lazara.

A miluje Tě tolik, jako miloval Lazara.

423 Můj Bože, miluji Tě . . . O, nauč mne milovati !

424 Trestati z lásky; to je tajemství, které povznáší na nadpřirozenou úroveň trest, uložený těm, kteří ho zasluhují.

Pro Boží lásku, která byla uražena, ať trest slouží k odpykání. Pro lásku k bližnímu v Bohu, ať neslouží nikdy za odplatu, ale za zdravý lék.

425 Vědět, že mne tolik miluješ, můj Bože . . . a přece jsem se z toho nezbláznil !

426 V Kristu nacházíme všechny ideály. Je Král. Je Lásky. Je Bůh.

427 Pane, kéž nacházím správnou míru a váhu ve všem, jenom ne v Lásky.

428 Když láska, i lidská láska, poskytne tolik útěchy zde, co bude Lásky v nebi?

429 Vše, co činíme z Lásky, dosahuje velikosti a krásy.

430 Ježíši, kéž jsem poslední ve všem . . . a první v Lásky.

431 Neobávej se Boží spravednosti. Boží spravedlnost není méně podivuhodná a milování hodná, než Jeho milosrdenství. Obojí jsou důkazem Jeho lásky.

432 Uvažuj o tom, co je nejkrásnější a nejvznešenější na zemi, co lahodí mysli a ostatním schopnostem, co je radostí tělu i smyslům.

Uvažuj také o světě a o ostatních světech, které září v noci; celý vesmír. Tedy toto vše, i se všemi pošetilostmi ukojeného srdce, není ničím, není nic a méně než nic, u srovnání . . . s mým Bohem ! s Tvým ! Bezmezný poklad, perla veliké ceny, pokořený, stal se otrokem, ponížil se do podoby služebníka v chlévě, který vyvolil ku svému narození, v Josefově dílně, ve svém utrpení, ve své potupné smrti . . . bláznovství lásky, které je nejsvětější Svátost.

433 Žij Láskou a zvítězíš vždycky - i když budeš poražen- ve vnitřních bojích.

434 Nech své srdce přetékatí laskou a vděčností, až budeš uvažovat o tom, jak Boží milost Tě zachraňuje každý den od úkladů, které Ti nepřítel položil v cestu.

435 Bázeň Boží je posvátná. Bázeň, která je úctou syna k svému otci, nikdy otrocká bázeň, protože Tvůj Otec Bůh není tyran.

436 Bolest lásky. Protože je dobrý. Protože je Tvůj přítel, který dal svůj život za Tebe. Protože vše, co máš dobrého, je Jeho. Protože jsi Ho tolik urážel . . . Protože Ti

odpustil ! On ! - Tobě !.

Plač, můj synu, bolestí Lásky.

437 Kdyby byl zemřel nějaký člověk, aby mne zachránil od smrti . . .

Bůh zemřel. A já zůstávám lhostejný.

438 Blázne ! Ano, viděl jsem Tě - v biskupské kapli, když jsi se domníval, že jsi sám - jak jsi zanechal svá políbení na každém nově posvěceném kalichu i pateně . . . aby On je tam našel, až poprvé sestoupí do těchto posvátných nádob.

439 Nezapomeň, že bolest je zkušebním kamenem lásky.

Křesťanská láska

440 Až skončíš svoji práci, pomáhej, protože miluješ Krista, svému bratrovi, s takovou jemností a přirozeností, aby nikdo, ani on sám, si neuvědomil, že děláš více, než vlastně, ve spravedlnosti, máš.

Toto opravdu je ctnost, hodna pravého syna Božího.

441 Jsi zraněn nedostatkem lásky Tvého bližního k Tobě.

Uvaž, jak Bůh musí být zraňován Tvým nedostatkem lásky k Němu.

442 Nesmýšlet nikdy špatně o nikom, ani kdyby Ti jeho slova, nebo jeho chování, poskytovaly k tomu důvod.

443 Nekritizuj záporně; nemůžeš-li chválit, neříkej nic.

444 Nikdy nepomlouvej svého bratra, ani kdybys k to-

mu měl dobré důvody. Jdi napřed k svatostánku a potom, jdi ke knězi, Tvému otci, a pověz mu vše, co Tě mrzí.

A nikomu jinému.

445 Klepy jsou nemoc, která přináší nákazu a otravuje apoštolát. Jsou protikladem křesťanské lásky, znamenají plýtvání energie, ruší mír a ničí spojení s Bohem.

446 Jsi-li tak slabý, překvapuje Tě, že také druzí mají své slabosti ?

447 Když jsem viděl, jak mnoho lidí maří své životy, své celé životy (klepy, klepy klepy, se všemi nevyhnutelnými následky) připadá mi ticho ještě nutnější a milejší.

A dobře chápu, Pane, proč požaduješ účet z marných slov.

448 Snadněji se řekne, než vykoná, - S tím Tvým jazykem - ostrým jako dýka - snažil jsi se někdy, třeba náhodou, abys vykonal „dobře“ to, co dle Tvého „oprávněného“ mínění jiní konají méně dobře ?

449 Říká se tomu: hubování, pomlouvání, klepání, rozdmýchování zla, žalování, pohoršování, urážení, zrady.

Je zatěžko vyhnouti se tomu, aby posudky samozvaných kritiků nevyústily v klep starých panen.

450 Jak uráží Boha a jak zraňuje mnoho duší - a jak

může sloužit k posvěcování druhých - nespravedlnost, „spravedlivých” !

451 Neodsuzujme. Každý vidí věci ze svého stanoviska, svojí myslí, se všemi jejími omezeními, svým zrakem, často zakaleným a zatmělým vášněmi.

Navíc, názor některých lidí je tak osobní, jako je názor moderních malířů, kteří nahodí několik náhodných tahů a ujist'ují nás, že je to náš portrét, obraz našeho chování.

Jak malé ceny mají posudky lidí. Neodsuzuj, aniž bys prověřil svůj posudek modlitbou !

452 Nut' se, je-li toho zapotřebí, abys vždycky ihned odpouštěl těm, kdož Tě urážejí, Protože, největší zranění, nebo urážka, kterou můžeš utržiti od nich, není ničím, u porovnání s tím, co Bůh Ti odpustil.

453 Pomlouváš ? Tedy, ztrácíš správného ducha a ne-naučíš-li se ovládati svůj jazyk, každé slovo Tě přivede o krok blíže k odchodu z apoštolského podnikání, pro které pracuješ.

454 Nesud', pokud nevyslechneš obě strany. I ti, kdož se domnívají, že jsou ctnostní, často zapomínají na toto základní pravidlo rozvahy.

455 Uvědomuješ si, co zla můžeš způsobit, když házíš

kamenem, se zavázanýma očima ?

Uvědomuješ si tedy též, co zla můžeš napáchat, a často je to veliké zlo, tím že vyslovuješ nelaskavé poznámky, které Ti připadají bezmyšlenkovitostí, protože jsou Tvé a jsou zaslepeny bezmyšlenkovitostí, nebo vášní ?

456 Kritisovat - ničit, není těžké; každý nešikovný dělník dovede zabodnout svůj krumpáč do vznešených a jemně vytesaných kamenů katedrály.

Budovat; to je to, co vyžaduje odbornost mistra.

457 Kdo jsi, abys posuzoval rozhodnutí nadřízeného ? Nevidíš, že je lépe zmocněn k posuzování, než jsi Ty ? Má větší zkušenosti; má více schopných nestranných a důvěryhodných poradců; a především, má více milosti, zvláštní milosti, milosti postavení, která je světlem a mocnou pomocí Boží.

458 Srážky se sobeckostí světa Ti pomohou oceniti více bratrskou lásku Tvých bratří apoštolů.

459 Tvá křesťanská láska je - okázalá - Z dálky přitahuješ; máš světlo. Z blízka odpuzuješ: postrádáš tepla. Jaká škoda !

460 Bratr, kterému pomáhá bratr, je jako pevné město.

Uvažuj o tom chvíli a rozhodni se, že budeš žít v bratrském duchu, tak, jak jsem Tě vždycky o to žádal.

461 Neuvidím-li, že uskutečňuješ toto posvátné bratrství, o kterém Ti neustále káži, připomenu Ti laskavá slova svatého Jana: Dítky, nemilujeme slovem, ani jazykem, nýbrž skutkem a v pravdě.

462 Moc křesťanské lásky ! Žijete-li v požehnaném bratrském duchu, Vaše vzájemná slabost stane se oporou, která Vás udrží stát vzpříma při vykonávání povinností: tak, jako v domečku z karet, jedna karta udržuje druhou.

463 Křesťanská láska nepozůstává tolik z dávání, jako z porozumění. Proto nacházej omluvu pro svého bližního - vždycky se nějaká najde - je-li Tvoji povinností, abys soudil.

464 Víš o někom, jehožto duše je v nebezpečí ? Z dálky, svým životem spojeným s jinými, můžeš mu poskytovat účinnou pomoc. Pomáhej mu tedy a nestarej se.

465 Jsem rád, že máš starost o své bratry. Není lepšího důkazu vaší vzájemné lásky. Nicméně, dávej pozor, aby Tvůj zájem se neobrátil v úzkost.

466 Všeobecně, píšeš, lidé jsou velmi málo štědrí s pe-

nězi. Mnoho řečí, hlasité nadšení, sliby a plány, ale v hodině oběti, málo jich přichází podat pomocnou ruku. A podají-li ji, musí to být za cenu rozptýlení: taneční večer, loterie, biograf, nebo divadelní představení nebo oznámení a seznam přispívatelů v novinách.

Je to smutné, ale má to své výjimky. Kéž jsi též jedním z těch, kdož, když dávají almužnu nechtějí, aby jejich levice věděla, co dělá pravice.

467 Knihy - Nastavil jsem ruku, jako jeden z Kristových žebráků a prosil jsem o knihy ! Knihy ! aby byly potravou pro katolické apoštolské a římské myslí mnohých mladých universitních studentů.

Nastavoval jsem ruku, jako jeden z Kristových žebráků - a tolikrát mne odmítli !

Proč, Ješíši, nemohou lidé pochopit hloubku křesťanské lásky, této almužny, drahocennejší než nejlepší chléb.

468 Byl jsi příliš naivní. Pravíš, že je příliš málo těch, kdož křesťanskou lásku uvádějí ve skutek. Mít křesťanskou lásku, neznamená rozdávat staré šatstvo nebo drobné peníze . . .

Vypravuješ mi o svém zklamání a o svém žalu.

Řeknu Ti pouze jedno: pojďme, Ty a já, rozdávejme a rozdávejme sebe sama, neomezeně. A ušetříme jiným Tvoji smutnou zkušenost . . .

469 „Pozdravte se vespolek políbením svatým. Pozdravují vás všichni svatí. Všem svatým v Efesu. Všem svatým v Kristu Ježíši, kteří jsou ve Filipech”.

Není-li dojemné toto oslovení - svatí, kterým se oslovovali první křesťané . . .

Nauč se býti bratrem svých bratrů.

Prostředky

470 A jaké prostředky ? Jsou tytéž jako byly ty, co měl Petr a Pavel, Dominik a František, Ignác a Xaverský: Kříž a Písmo Svaté . . .

Zdají se Ti nedostatečné ?

471 Máš pravdu, a je to Tvoje povinnost, abys uvažoval, jaké prostředky Ti svět může poskytnout ve Tvém apoštolském podnikání. ($2 + 2 = 4$), ale nezapomeň nikdy, že na štěstí, Tvé výpočty musí obsahovat další pojem: Bůh $+ 2 + = \dots$

472 Služ Bohu bez váhání, buď mu věrný a nestarej se o nic jiného; protože je pravdou že „hledáš-li království Boží a Jeho Spravedlnost, dá Ti i všechno ostatní - materiál a nástroje navíc.

473 Zavrhni zoufalství, způsobené vědomím Tvé slabo-

sti. Je pravda, finančně jsi nula, na společenské úrovni jsi další nula, další ve ctnostech a další v nadání . . .

Ale nalevo od všech těchto nul stojí Kristus. A jak nevypočítatelný výsledek tedy obdržíme !

474 Tedy jsi ničím. A druzí konali divy a stále je konají v organisaci, na veřejnosti, v novinách. A mají všechny prostředky, mezitím co Ty nemáš žádné ? Dobře tedy, vzpomeň si na Ignáce: nevědomý; uprostřed doktorů v Alkale; bez peněz uprostřed studentů v Paříži - pronásledovaný a urážený . . .

Tak se to má: milovat a věřit a trpět: Tvoje láska a Tvoje víra a Tvůj kříž, jsou neomylné prostředky k uskutečnění a zachování touhy po apoštolátě, kterou nosíš ve svém srdci.

475 Uvědomuješ si, že jsi slabý. A také jsi. Přesto - spíše proto - Bůh Tě vyvolil.

Používá vždycky neúměrných nástrojů, tak aby dílo bylo Jeho.

Na Tobě žádá pouze poddajnost.

476 Když se opravdu odevzdáš Bohu, nebude potíží, které by dovedly otrást Tvým optimismem.

477 Proč přehlížíš zákoutí svého srdce ? Dokud se nedáš úplně, nemůžeš očekávat, že získáš jiné.

Jaký jsi to ubohý nástroj.

478 Já a tam ? Tam, kde už jsme, ještě potřebuješ souhlasu, přízně, povzbuzení mocných k tomu, abys činil, co Bůh žádá ?

Mocní se často mění a Ty musíš být stálý. Bud' vděčný, když Ti pomáhají, ale pokračuj nerušeně, když Tebou opovrhují.

479 Nevšímej si toho ! „Opatrníci ” nazývali vždycky dílo Boží bláznovstvím.

Ku předu, beze strachu !

480 Vidíš ? Jedna nit' spletená s druhou, mnoho jich těsně protkaných, tvoří lano, dost silné k tomu, aby zdvihala obrovské tíže.

Ty a Tvoji bratři, spojení vůlí k vykonávání Boží vůle, můžete přemoci všechny překážky.

481 Hledáme-li pouze Boha, nemusíme se obávat uskutečňovat zásady jednoho našeho dobrého přítele: „Utrácej vše, co můžeš, i když jsi dlužen vše, co utrácíš ”.

482 Co na tom záleží, máš-li proti sobě celý svět, se vší jeho mocí ? Ty . . . jdi ku předu.

Opakuj slova žalmu: „ Hospodin je mé světlo a moje spása, koho bych se bál ? - Byť vojsko si proti mně rozbilo stan, neleká se mé srdce ”.

483 Odvahu ! Můžeš ! Vidíš, co Boží milost vykonal s ospalým Petrem, zbabělcem, který Pána zapřel . . . a s Pavlem, Jeho zavilým neústupným pronásledovatelem ?

484 Bud' nástrojem, zlatým nebo ocelovým, železným nebo platinovým, velkým nebo malým, jemným nebo hrubým.

Všechny jsou užitečné: každý ku svému vlastnímu účelu, tak, jako s hmatatelnými věcmi: kdo by si troufal tvrdit, že stolařova pila je méně užitečná než lékařův skalpel ?

Tvojí povinností je býti nástrojem.

485 Tak, a co potom ? Nechápu, proč chceš zanechat apoštolské práce. - Leda, že Tvůj důvod by byla skrytá pýcha. Myslíš, že jsi dokonalý, protože Boží oheň, který Tě přitahoval, kromě toho že poskytuje světlo a teplo a vzněcuje Tvoje nadšení, čas od času způsobuje kouř, zaviněný slabostí nástrojů ?

486 Práce je plno. - Nástroje by neměly rezavět. Jsou také předpisy, jak zabránit plísni i měděnce. Stačí, když se používají.

487 Nestarej se o peněžní potíže, které ohrožují Tvé apoštolské podnikání. Měj větší důvěru v Boha, dělej všechno, co Tvé lidské prostředky dovolují a uvidíš, jak brzy peníze přestanou býti těžkostí.

488 Nedopust', aby nedostatek nástrojů zastavil Tvoji práci; začni, jak můžeš. Začni tím, že použiješ, co nejlépe, to, co máš. Během času, výkon vytvoří ústroj. Někteří, kteří se zdáli k ničemu, ukážou se užitečnými. Ostatní budou muset podstoupit lékařskou operaci, možná bolestivou - svatí byli dobrými chirurgy ! a tak práce pokračuje dále.

489 Víra živá a průbojná. Jako Petrova. Máš-li ji, pravil Náš Pán, pohneš horami, těmi lidsky nepřekonatenými překážkami, které zabraňují Tvému apoštolskému podnikání.

490 Přímé srdce a dobrá vůle; s těmito dvěma a s myslí upřenou k vykonávání Boží vůle, uvidíš, že Tvé sny o lásce se uskuteční a Tvůj hlad po duších, že se nasytí.

491 Není to syn tesařův ? Není to tesař, syn Marie ?

Toto, co říkali o Ježíšovi, se dá stejně dobře říci o Tobě, tónem napolo udiveným, napolo posměšným, když se opravdu rozhodneš vykonávat Boží vůli, když se rozhodneš býti nástrojem: „Ale není to ten a ten . . . ? ”

 Mlč. A ať Tvé dílo potvrdí Tvoje poslaní.

Panna Maria

492 Naše láska k Matce bude dechem, který rozdmychá v živý plamen jiskry ctností, skryté pod popelem lhostejnosti.

493 Miluj Naši Paní. A Ona obdrží pro Tebe hojnost milostí, abys zvítězil ve Tvém každodenním zápase. A nepřítel nezíská nic těmi zmatenými žádostmi, které se neustále snaží v Tobě vříti a překypovati, a tak pohltnouti, ve své vonné hnilobě velké ideály, povznášející příkazy, které sám Kristus vložil do Tvého srdce. - Serviam - budu sloužit.

494 Bud' Mariin a budeš náš.

495 Jdeme k Ježíši a vracíme se k Němu skrze Marii.

496 Jak rádi si lidé dávají připomínat své příbuzenské vztahy s význačnými osobami v literatuře, v politice, ve

vojsku, v církvi. Opěvuj neposkvrněnou Pannu, připomeň jí: „Zdrávas Marie, dcero Boha Otce, Zdrávas Marie, Matko Boha Syna, Zdrávas Marie, snoubenko Svatého Ducha...
Větší než Ty - je pouze Bůh !

497 Řikej jí: „Matko, má Matko ” - Tvoje, protože jsi její z mnoha důvodů - „kéž Tvoje láska mne váže ke kříži Tvého Syna, kéž nepostrádám víry, ani statečnosti, ani odvahy k tomu, abych vykonával vůli našeho Ježíše ”.

498 Všechny hříchy Tvého života povstávají proti Tobě. Neztrácej důvěry. Naopak, volej k své Svaté Matce Marii s vírou a odevzdaností dítěte. Přinese mír Tvé duši.

499 Marie, Nejsvětější Matka Boží, prochází nepoznána tak, jako každá jiná žena její země.
Nauč se od Ní, jak žítí přirozeně.

500 Nos na své hrudi posvátný škapulíř z Karmelu. Je mnoho výborných mariánských pobožností, ale málo je jich tak hluboce zakořeněných mezi věřícími, co byly tak často požehnány papeži. Mimo to, jak mateřská je tato sobotní výsada.

501 Když jsi byl otázan, který obraz naší Paní podnítil nejvíce Tvoji zbožnost a když jsi odpověděl, tak jako někdo, kdo má v tom velké zkušenosti - všechny, uvědomil jsem

si, že jsi dobrý syn; proto Ti připadly stejně krásné - zamilovávám se po každé znovu, řekl jsi mi - všechny obrazy Tvé Matky.

502 Marie, učitelka modlitby. - Hled', jak prosí svého Syna v Káně. A jak naléhá, důvěřivě, vytrvale. A jak obdrží. Uč se od ní.

503 Mariina osamocenost. Sama ! Pláče opuštěna. Měli bychom, Ty a já, zůstat s Naší Paní a plakat s ní: protože Ježíš byl přibit na dřeva, hřeby - našimi hříchy.

504 Obrátíš-li se k Ní s důvěrou, Svatá Panna Maria, Matka Milostí, poskytne útěchy Tvému srdci, když ucítíš, že je z masa.

505 Láska k Panně Marii je důkazem dobrého ducha v podnicích i v jednotlivcích.

Nedůvěřuj podnikání, které postrádá tohoto znaku.

506 Sedmibolestná Panna Maria. Hloubáš-li o Ní, pohled' do jejího srdce; je Matka dvou synů, stojících tváří v tvář: Jeho - a Tebe.

507 Pokora mé Svaté Matky Marie - Neuvidíš Ji ani mezi ratolestmi v Jeruzalémě, ani v hodině velkých zázraků - od toho prvního v Káně.

Ale neschází při ponížení na Golgotě: stojí tam juxta crucem Jesu - Matka Ježíšova u Jeho Kříže.

508 Obdivuj Mariinu odvahu; pod Křížem, s největší možnou lidskou bolestí - není bolesti jako její bolest - plná statečnosti.

Pros Ji o stejnou sílu, abys i Ty dovedl zůstat u Kříže.

509 Marie, učitelka skryté a tiché oběti ! Pohled' na ni, téměř neustále v pozadí, spolupracující se svým Synem: ví, ale mlčí.

510 Vidíš jak prostě to řekla ? „ Ecce ancilla ” - Ejhle, dívka Páně ! A Slovo se stalo tělem. Tak jednali svatí, bez okázalosti. Byla-li jaká, byla mimoděk.

511 Ne timeas, Maria ! - Marie, neboj se ! Panna Maria byla vzrušena přítomností archandělovou.

Mám já přehlížeti podrobnosti, související s mojí cudností, které jsou zajištěním mé čistoty !

512 O, Matko, Matko, svým slovem „ Fiat - staň se - učinila jsi nás bratry Boha a dědici Jeho slavy. - Požehnaná jsi.

513 Dříve, sám, jsi nemohl - Nyní jsi se obrátil k Panně Marii a s Ní - jak je to snadné !

514 Důvěřuj - Vrat' se - Vzývej Naši Paní a zůstaneš věrným.

515 Opouštějí Tě občas síly ? Proč se s tím nesvěříš své Matce ? - Potěšení zarmoucených, Pomocnice křesťanů, Naděje naše, Královna andělů ?

516 Matko ! Vzýveji ji silně. Naslouchá Ti, vidí, možná, že jsi v nebezpečí a s milostí svého Syna, Ona, Naše Svatá Matka Marie, nabídne Ti úkryt ve svém náručí a něžnost svého objetí; vzývej Ji a uvidíš, že Tě posílí pro další zápolení.

Církev

517 „Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam! ” - Dobře chápu přestávku v tvých modlitbách, když vychutnáváš slova: Věřím v církev, jednu, svatou, katolickou a apoštolskou . . .

518 Jak jsem šťasten, že mohu říci s veškerou zaníceností své duše: Miluji svoji matku Církev svatou!

519 Serviam ! - budu sloužit. Tento výkřik je tvým rozhodnutím, že budeš sloužit Církvi Boží věrně, i za cenu jmění, cti a života.

520 Katolický, apoštolský !, římský ! Chci, abys byl velmi římský, abys toužil po , pouti do Říma ' - videre Petrum - uvidět Petra.

521 Jak dobrý byl Kristus, že zanechal svátosti své Církvi ! Jsou lékem na všechno. Uctívej je a buď velmi

vděčný, jak našemu Pánu, tak i jeho Církvi.

522 Važ si a cti svatou liturgii Církve a její obřady. Zachovávej je věrně. Nevidíš, že pro nás, ubohé lidi, i to největší a nejvznešenější, přichází k nám našimi smysly.

523 Říká se, že Církev zpívá, neboť pouhá mluva nestačí její touze po modlitbě. Ty, jako křesťan - a vyvolený křesťan - by ses měl naučit zpívat liturgii.

524 „Musím zpívat“, pravila duše plná Lasky, když spatřila divy, které Pán konal skrze ni.

A totéž radím Tobě: zpívej! Ať tvé nadšení pro Boha, plné vděčnosti, přetéká do radostného zpěvu.

525 Být „katolický“ znamená milovat svoji zemi a nedovolit, aby nás někdo v této lásce předčil. A zároveň to znamená vzít si za své i vznešené cíle všech ostatních zemí. Kolik ze slávy Francie je také slávou mojí. A stejně tak i mnoho věcí, na něž jsou hrdi Němci, Italové, Angličané, Američané nebo Asijci a Afričané, jsou též zdrojem mé vlastní hrdosti.

Katolík: veliké srdce, otevřená mysl.

526 Nemáš-li nesmírnou úctu ke kněžství a k řeholnímu stavu jistě nemiluješ Boží církev.

527 Žena v domě malomocného Šimona v Betanii, která pomazala Mistrovu hlavu drahocennou mastí, nám připomíná povinnost, abychom byli štědrí v uctívání Boha.

Všechno bohatství, majestát i krása se mi zdají nedostačnými.

Proti těm, kdož napadají bohatství církevních nádob, rouch a oltářů, slyšme chválu Ježíšovu: Opus enim bonum operata est in me - dobrý skutek na mně vykonal.

Mše svatá

528 Velmi důležitý rys apoštola je jeho láska ke mši svaté.

529 „Mše je dlouhá”, pravíš a já dodávám: „Protože tvoje láska je krátká”.

530 Mnozí křesťané si dají na čas a nespěchají ve společenském životě, také zaměstnání vykonávají pohodlným tempem a stejně také když jsou u stolu, anebo při odpočinku (zde též nespěchají). A není-li pak podivné, že titíž křesťané mají najednou naspěch a snaží se pobízet kněze, aby zkrátil čas, určený pro nejsvětější oběť u oltáře?

531 „Zacházejte s ním s úctou, k vůli mně, o to vás prosím”, pravil důstojný biskup se slzami v očích mladým kněžím, které právě vysvětil.

O, Pane, kdo mi dodá hlasu a síly, abych takto znovu volal k uším a srdcím mnoha křesťanů!

532 Jak jeden mladý, svatý kněz, který si vysloužil mučednictví, zaplakal u oltáře, neboť se domníval, že duše, jež přišla přijmouti Krista, byla ve stavu smrtelného hříchu !

Máš ty též takový smysl pro odčiňování ?

533 Pokora Ježíšova: V Betlémě, v Nazaretě, na Kalvarii. Avšak ještě více pokory a ještě více sebepokoření je v nejsvětější Hostii: více než ve stáji, více než v Nazaretě, více než na kříži.

Proto musím tolik milovat mši ! („Naši ” mši, Ježíši . . .)

534 Chodit k přijímání každý den po tolik let ! Každý druhý by již byl svatý a já, já jsem stále stejný !

Synu, odpověděl jsem, pokračuj ve svém každodenním přijímání a uvažuj: Jaký bych byl, kdybych nebyl přijímal ?

535 Přijímání, splynutí, rozmluva, důvěra: slovo, chléb, láska.

536 Jdi k přijímání. Není to nedostatek úcty. Jdi právě dnes, když jsi se zbavil této mrzutosti.

Zapomněl jsi, že Ježíš pravil: Nikoliv zdraví, ale nemocní potřebují lékaře.

537 Až se přiblížíš ke svatostánku, vzpomeň si, že On

na Tebe čeká již dvacet století.

538 Zde jest: Král králů, Pán pánů, ukrytý v chlebě
Tak hluboko pokořil sám sebe, pro lásku k Tobě.

539 Je zde, na zemi, pro *Tebe*. Nemysli si, že je proje-
vem úcty nepřistoupit k přijímání, jsi-li připraven přijímat.
Jediný nedostatek úcty je přijímat Ho nehodně.

540 Jaký zdroj milosti je v duchovním přijímání ! Ko-
nej je často a dosáhneš většího pocitu Boží přítomnosti a
užšího spojení s Ním ve všem konání.

541 Zbožnost má svá vlastní pravidla dobrého chování.
Nauč se jim. Je trapné dívat se na „zbožné“, kteří nevě-
dí jak se chovat při Mši - i ti, kdož ji slyší denně, - ani jak
se pokřžžovat (naznačí zběžně záhadné pohyby), ani jak
ohnout koleno před svatostánkem (jejich směšné pokleknu-
tí vypadá jako výsměch), ani jak s úctou sklonit hlavu před
obrazem Panny Marie.

542 Nepoužívej k bohoslužbě seriově vyráběné sochy.
Milejší je mi hrubý kříž z kovaného železa, než kříže z barev-
né sádry, které vypadají jako z barevného cukru.

543 Viděl jsi, jak sloužím mši svatou na holém oltáři,

bez jakýchkoli ozdob za ním. Kříž byl veliký. Těžké svícny s voskovicemi, stoupajícími směrem ke kříži. Antependium liturgické barvy dne. Široký ornát. Kalich bohatý a prostý, se širokou číší . . . Neměli jsme elektrické světlo a ani jsme jej nepostrádali.

A nerad jsi opouštěl kapli; bylo nám tam tak dobře. Vidíš, jak přísnost liturgie nás přivádí k Bohu, přibližuje nás k němu.

Obcování svatých

544 Obcování svatých - jak Ti to mám vysvětlit ? Víš, co transfuse krve může udělat pro tělo ? Tak, tot', více-méně, co obcování svatých dělá pro duši.

545 Prožívejte s mimořádnou soustředěností obcování svatých a každý z vás pocítí v okamžicích vnitřního zápasu i v dlouhých hodinách práce radost a sílu z toho, že člověk není sám.

546 Synu, jak dobře prožívals obcování svatých, když jsi mi napsal „včera jsem cítil, že jste se za mne modlil“,

547 Někdo, kdo také ví mnoho o tomto „spojení“ nadpřirozených hodnot, mi řekl: „Ten poslední dopis mi nesmírně pomohl; cítil jsem v něm modlitby druhých . . . a já jejich modlitby velmi potřebuji.“

548 Cítíš-li obcování svatých, prožíváš-li je, budeš rád

kajícníkem. Uvědomíš si, že pokání je radost i když obtížná, a pocítíš, že jsi spojen s dušemi všech kajícníků, kteří kdy byli, jsou a budou.

549 Bude pro tebe snazší konat svoji povinnost, když si uvědomíš, kolik bratrů Ti pomáhá a že jim neposkytuješ žádnou pomoc, nejsi-li věrný.

550 , Proto všechno snáším pro vyvolence, aby také oni dosáhli spásy, která jest v Kristu Ježíši '.

Krásný způsob, jak prožívat obcování svatých !

Pros Pána Ježíše, aby tě obdařil duchem svatého Pavla.

Pobožnosti

551 Varuj se šablonovitosti zrovna tolik jako d'ábla. Jediný způsob jak se vyvarovat této propasti, hrobu pravé zbožnosti, je neustálá přítomnost Boží.

552 Měj málo soukromých pobožností, ale ať jsou stálé.

553 Nezapomínej na své dětské modlitby, které Tě možná naučila matka. Říkej je každého dne, tak prostě, jako jsi je říkal tehdy.

554 Nevynechávej návštěvy svatostánku. Po svých obvyklých modlitbách řekni Ježíši, opravdu přítomnému ve svatostánku, vše o svých denních starostech. A on ti dá světlo a odvalu pro tvůj život křesťana.

555 Jak vpravdě milování hodna je svatá pokora našeho Boha. Když jsi se „vložil“ do svaté rány pravé ruky

Pána Ježíše, otázel jsi se mě: „Když jedna rána Ježíšova čistí, uzdravuje, uklidňuje, posiluje, rozněcuje a naplňuje láskou . . . , jak by působilo pět otevřených ran na kříži ? ”

556 Křížová cesta. Tot' opravdu silná a plodná pobožnost. Kéž si zvykneš opakovat si těchto čtrnáct bodů utrpení a smrti našeho Pána každý pátek. Ujišťuji Tě, že Ti to dodá sílu pro celý týden.

557 Vánoční pobožnosti. Nesměji se, když vidím jak stavíš hory z papíru, jak kladeš prosté hliněné figurky kolem jesliček. Nikdy jsi se mi nezdál mužnějším, jako právě teď, když si počínáš, jako dítě.

558 Svatý růženec je mocná zbraň. Používej ji s důvěrou a podivíš se nad výsledky.

559 Svatý Josef, otec Kristův, je také tvým otcem a Pánem. Obracej se k němu.

560 Svatý Josef, náš Otec a Pán, je učitelem vnitřního života. Odevzdej se do jeho ochrany a poznáš účinnost jeho moci.

561 Ve svém životopise píše svatá Tereza o svatém Josefu: „Ten kdo nenachází učitele v modlení měl by si vy-

brat tohoto slavného svatého za nistra a nemůže zbloudit.”
Tato rada pochází od zkušené duše. Následuj ji.

562 Měj důvěru ve svého anděla strážce. Nakládej s ním jako s blízkým přítelem - On jím je - a prokáže ti tisíce služeb v každodenních běžných událostech.

563 Snaž se získat strážného anděla toho, koho chceš přivést ke svému apoštolátu. Je vždycky velikým „spoluvinníkem”.

564 Kdyby sis uvědomil přítomnost svého anděla strážce a strážných andělů svých bližních, vystříhal by ses mnohých pošetilostí, které ti uklouznou v rozhovoru.

565 Divíš se, že tvůj anděl strážce ti prokázal tolik zřejmých služeb. Nediv se: proto ho Náš Pán postavil po tvůj bok.

566 Říkáš, že v tomto prostředí je mnoho příležitosti k zbloudění? Ano; ale nejsou tam též andělé strážní?

567 Obrat’ se ke svému andělu strážci v hodině zkoušky; ochrání tě před d’áblem a přinese ti vnuknutí.

568 S jakou radostí museli andělé stražní naslouchat té duši, která jim pravila: „Svatí Andělé, vzývám vás ja-

ko nevěsta ve Velepísni, co mu povíte ? že z lásky jsem chorá '.

569 Víím, že budeš rád, když ti pošlu tuto modlitbu k svatým andělům strážným našich svatstáneků:

Ó, andělští duchové, kdož hlídáte náš svatostánek, kde spočívá uctívaný poklad Nejsvětější Svátosti, chraňte ho před znesvěcením a zachovejte ho pro naší lásku.

570 Napájej se z čisté studně „Skutků Apoštolských.” Ve dvanácté kapitole, Petr je vysvobozen z vězení zákrokem andělů a přijde do domu Markovy matky. Ti uvnitř nechtějí věřit služebné, když říká, že Petr je u dveří. „Je to jeho anděl ”, praví.

Pohled', jak blízcí byli první křesťané svým andělům strážným. A co ty ?

571 Svaté duše v očiřtci. Z lásky, ze spravedlnosti a z omluvitelné sobeckosti (znamenaí tolik před Bohem) vzpo-meň si na ně často ve svých obětech a ve svých modlitbách.

Kdykoliv o nich mluvíš, kéž můžeš říci „Mí dobří přátelé, duše v očiřtci . . .”

572 Tážeš se mě, proč ti stále doporučuji, tak naléhavě, každodenní používání svěcené vody. Mohl bych ti dát mnoho důvodů; a tento, od svaté z Avily, by ti rozhodně měl

stačit: „Před ničím neprchají zlí duchové více a nenávratně, než před svěcenou vodou”.

573 Děkuji Ti, můj Bože, že jsi vložil do mého srdce tak velkou lásku k papeži.

574 Kdo Ti řekl, že není mužné modliti se noveny. Tyto pobožnosti mohou být velmi mužné koná-li je muž, v duchu modlitby a pokání.

Víra

575 Někteří procházejí životem, jako by to byl tunel; neuvědomují si ani nádheru, ani jistotu, ani teplo, které vyzařuje slunce víry.

576 Jak podlé a jasné důvody uvádí satan proti katolické církvi.

Avšak říkejme mu vždycky, aniž bychom se s ním přeli:

Jsem synem Církve !

577 Cítíš v sobě obrovskou víru. Ten, kdo ti dává tuto víru, Ti dá i prostředky.

578 „Duše apoštolská“, Svätý Petr Ti praví „justus ex fide vivit“ - spravedlivý žije vírou.

Proč tedy necháváš uhasínat tento oheň ?

579 Víra. Je bolestné pozorovat, jak často mnoho kře-

st'anů ji má na rtech a jak málokdy ji uvádějí ve skutek.

Zdalo by se, že je to ctnost, o níž se káže, ale která se neprovádí.

580 Žádej pokorně Boha, aby posílil tvou víru. Potom, s novým osvětlením, jasně uvidíš rozdíl mezi stezkou světa a svojí cestou apoštola.

581 Jak pokorně a prostě vyprávějí evangelisté o událostech, ukazujících slabou a kolísavou víru apoštolů.

Abychom, ty i já, neztratili naději, že jednoho dne dosáhneme silné a neochvějné víry, které tito apoštolové dosáhli později.

582 Jak krásná je naše katolická víra ! Poskytuje vyřešení všem našim obavám, uklidňuje mysl a naplňuje srdce nadějí.

583 Nejsem stoupencem zázraků. Řekl jsem ti, že zázraky Písma svatého mi úplně stačí k utvrzení mé víry. - Je mi líto křesťanů, nábožných i „apoštolských“, kteří se usmívají, když slyší hovořit o neobyčejných způsobech, o nadpřirozených zjevech. Mám velikou chuť jim říci: ano, i dnes se ještě dějí zázraky: i my bychom je dělali, kdybychom měli dost víry !

584 Rozdmychej oheň své víry. Kristus není postava

minulosti. Není vzpomínkou ztracenou v dějinách.

On žije, říká svatý Pavel: Ježíš Kristus jest týž včera i dnes, i na věky ”.

585 „Budete-li mít víru jako zrno hořčičné ”. Jaké to přísliby obsahuje tento výrok Mistrův.

586 Bůh je vždycky stejný. Je zapotřebí mužů víry: pak znovu nastanou divy, o kterých čteme v Písmě svatém.
„Hle ruka Jahvova, jeho moc se neoslabila ”.

587 Nemají víry. Mají však pověry. Smáli jsme se, ale zároveň nám bylo líto jednoho siláka, který se polekal, když uviděl černou kočku a bál se, že nevinné slovo, které vlastně nic neznamenal, mu přinese smůlu.

588 Všechno jest možno věřícímu. Toto jsou slova Kristova.

Jak to, že mu neříkáš s apoštoly: „Rozmnož nám víru!”

Pokora

589 Až uslyšíš potlesk nad svými úspěchy, vzpomeň si na smích, který provázel tvé neúspěchy.

590 Nechtěj se podobat pozlacené korouhvičce na střeše vysoké budovy.; jakkoliv se třpytí, ať je jak chce vysoká, nic nepřidá k pevnosti stavby.

Buď raději jako starý základní kámen, ukrytý v zemi, kde ho nikdo nevidí. Díky tobě, budova nespadne.

591 Čím jsem více vynášem, můj Ježíši, tím více mě musíš pokořovat v mém srdci, abych si uvědomil čím jsem byl a čím bych byl, kdybys mně opustil.

592 Nezapomínej, že jsi nádoba na odpadky. Když si tě Božský Zahradník náhodou vybere, vydrhne tě, vyčistí a naplní nádhernými květinami, ani vůně ani barvy, které okrašlují tvoji ošklivost, Ti nemají dát zpychnout.

Pokoř se: nevíš, že jsi nádoba na odpadky ?

593 Až uvidíš jaký opravdu jsi, nebudeš se divit, že tebou druzí pohrdají.

594 Nejsi pokorný, když se sám pokořuješ, ale když tě pokořují druzí a ty to snášíš pro Krista.

595 Kdybys opravdu znal sama sebe, radoval by ses z toho, že tebou opovrhují a tvé srdce by plakalo nad poctami a nad chválou.

596 Nesmí tě zraňovat, když druzí vidí tvé chyby; to, co by tě mělo bolet je urážení Boha a pohoršení, které možná dovedeš vyvolat.

Jinak, ať vědí jaký jsi a ať tebou opovrhují. Netrap se, že nejsi ničím. neboť pak pro tebe Ježíš bude vším.

597 Kdybys naslouchal podnětům svého srdce a rozkazům svého rozumu, ležel bys vždycky na zemi, obličejem v prachu, ničemný červ, šeredný a ubohý před očima toho Boha, který od tebe tolik snáší.

598 Jak veliká je cena pokory Není to ani víra, ani láska, ani neposkvrněná čistota, ale její pokora, kterou opěvuje radostný chvalozpěv naší Matky v domě Zachariášově. „Že hledí na ponížení své služebnice, neboť hle, od této chvíle blahoslaviti mě budou všechna pokolení.”

599 Jsi prach, špinavý a úpadkový. I když dech svatého Ducha tě pozdvihne nad všechny pozemské věci a dá ti třpyt zlata, abys odrážel v těchto výšinách svojí ubohostí svrchované paprsky Slunce Spravedlnosti, nezapomínej na chudobu svého stavu.

Okamžik pýchy by tě svrhl dolů a přestal bys býti světlem, stal by ses opět blátem.

600 Ty - pyšný ? - Na co ?

601 Pýcha ? Proč ? Zanedlouho - možná léta, možná dni - budeš hromadou hnijícího masa: červi, páchnoucí tekutiny, cáry pokáleného rubáše a nikdo na zemi si na tebe nevzpomene.

602 I když jsi učený, slavný, výřečný a mocný, nestojíš za nic, nejsi-li pokorný. Odsekni to „já“, které tě tak naprosto ovládá. Vykořeň je. Bůh ti pomůže a pak budeš moci začít pracovat pro Krista, na posledním místě v jeho vojsku apoštolů.

603 Falešná pokora je lenivost: taková pokora tě přivádí k tomu, že se vzdáváš práv, která jsou vlastně povinností.

604 Uznej pokorně svoji slabost a pak můžeš říci s apo-

štolem: „Nebot' když jsem sláb, tehdy jsem silný”.

605 „Otče, jak můžete trpět tolik špíny”, otázal jsi se mě po upřímné zpovědi

Neřekl jsem nic, mysle, že když tvá pokora ti dává takto cítit - že jsi hromada špíny - pak ještě můžeme obrátit všechny tvoje slabosti v něco opravdu velikého.

606 Pohled', jak pokorný je náš Ježíš; osel byl Jeho trůnem v Jeruzalémě.

607 Pokora je jedním z dobrých způsobů, jak dosáhnouti vnitřního míru. On pravil: „Učte se ode mne, neboť jsem tický a pokorný srdcem: a naleznete pokoj duši své”.

608 Není to nedostatek pokory uvědomovati si pokrok své duše. Takto můžeš děkovati Bohu.

Ale nezapomeň, že jsi žebrák, oblečený do dobrého oděvu . . . vypůjčeného.

609 Sebepoznávání nás přivádí přirozeně k pokoře.

610 Houževnatost, s níž bráníš ducha a normy apoštolátu, ve kterém pracuješ, by neměla zakolísat pro falešnou pokoru. Tato pevnost není pýchou: je základní ctností statečnosti.

611 Bylo to pro pýchu. Myslil jsi, že dovedeš všechno sám. Ale opustil tě na chvílku a spadl jsi, přímo na hlavu. Bud' pokorný a Jeho neobyčejná pomoc tě neopustí.

612 Zbav se takových pyšných myšlenek. Jsi jen štětec v ruce umělce; nic jiného.

Řekni mi: Na co je štětec, nenechá-li umělce pracovat ?

613 Chceš-li se stát pokorným - ty, který jsi tak se sebou spokojený a prázdný - stačí, aby sis uvědomil tato slova Isaiášova: „Jsi kapkou vody nebo rosy, jež padá na zem a je takřka neviditelná”.

Poslušnost

614 V apoštolské práci neexistuje malá neposlušnost.

615 Kuj svoji vůli, posiluj svoji vůli. Kéž je, s Boží pomocí, jako ocelový meč.

Kéž máš vůli tak silnou, aby ses jí dovedl zbavit, když máš poslouchat.

616 Jak škodíš apoštolátu a jakou radost děláš nepříteli, tím, že jsi pomalý, pasivní, že se vzpíráš poslušnosti.

617 Poslouchej tak, jako poslouchá nástroj v rukou umělce; nástroj se netáže, proč dělá to či ono. Buď jist, že na tobě nikdo nebude žádat něco, co by nebylo dobré a co by nebylo k větší slávě Boží.

618 Nepřítel: Poslechněš . . . i v této „směšné“ maličkosti? Ty, s milostí Boží: „Poslechnu, i v této „hrdinské“ maličkosti.

619 Nové podněty. Musíš je mít ve svém apoštolátě, v hranicích poslání, Tobě určeného.

Přesahují-li tvé podněty tyto hranice, anebo pochybuješ-li o nich, porad' se se svým nadřízeným, aniž bys projevils své myšlenky komukoliv jinému.

Nikdy nezapomínej, že jsi pouze výkonná síla.

620 Nepřináší-li ti poslušnost mír, je to proto, že jsi pyšný.

621 Jaká škoda, když ti nadřízený nedává dobrý příklad. Posloucháš ho však pro jeho osobní vlastností ? A nebo si vykládáš ve své sobeckosti slova Svatého Pavla , poslouchajte svých nadřízených ' s vlastním dodatkem ' jen když má ctností, které se mi líbí ' ?

622 Jak dobře jsi porozuměl poslušnosti, když jsi mi napsal: „ Vždycky poslouchat znamená být mučedníkem a nezemřít ”.

623 Nařídili ti, abys udělal něco, co se ti zdá obtížné a zbytečné. Udělej to a uvidíš, že je to snadné a plodné

624 Hierarchie, řád. Každá věc na svém místě. Co by zůstalo z krásného obrazu, kdyby se jedna barva mísila s druhou, kdyby se vlákna plátna rozpadala, kdyby se jed-

notlivé části dřevěného rámu od sebe rozklížily ?

625 Tvá poslušnost nezasluhuje tohoto jména, nejsi-li ochoten opustit svoji nejúspěšnější práci, když ti nadřízený tak poručí.

626 Muž, který měl poslechnout v něčem nepříjemném a odporném, Ti, Pane, šeptal: „Ježíši, ať se dovedu příjemně tvářit”.

Není-li pravda, Pane, že Tě potěšil tento dětinský úskok ?

627 Tvá poslušnost musí být němá. Ten jazyk !

628 Ve chvíli, kdy tě to stojí tolik námahy, abys poslechl, vzpomeň si na svého Pána: Být poslušným až k smrti, i k smrti na kříži.

629 O, sílo poslušnosti ! Jezero Genezarethské odepřelo vydat své ryby Petrovým sítím. Celá noc byla ztracena. Potom poslušně ponořil znovu síť do vody a chytili veliké množství ryb.

Věř mi: tento zázrak se opakuje každý den.

Chudoba

630 Nezapomínej: ten, kdo potřebuje nejméně, má nejvíc. Nevytvářej si potřeby.

631 Odpoutej se od věcí tohoto světa. Miluj a uváděj chudobu ducha ve skutek: spokoj se s tím, co stačí na prostý a střídmy život. Jinak bys nikdy nebyl apoštolem.

632 Pravá chudoba nepozůstává z toho, nic nemít, ale znamená být odpoutánu od věcí, vzdát se dobrovolně jejich nadvlády. Proto jsou někteří chudí ve skutečnosti bohatí a naopak.

633 Jsi-li muž Boží, opovrhuj bohatstvím se stejnou houževnatostí s jakou se ,muži světa ' snaží je nabýti.

634 Jaké to připoutání k pozemským věcem ! Brzy ti vyklouznou z rukou, protože boháč si nemůže vzít své bohatství do hrobu.

635 Nemáš v sobě ducha chudoby, jestliže si pro sebe nevybereš to nejhorší, když máš možnost výběru a když tě nikdo nepozoruje.

636 „Na majetku nelpěte, vzrůstá-li.” Snaž se raději, abys jej užíval štědře a je-li toho zapotřebí, hrdinně.
Bud' chudý duchem.

637 Nemiluješ chudobu, nemiluješ-li, co chudoba přináší.

638 Kolik svaté vynalézavosti poskytuje chudoba! Vzpomínáš si? V době finanční tíže v apoštolském podnikání jsi dal vše, do posledního haléře.

A kněz ti řekl: Já ti dám též vše, co mám. „Poklekl jsi a uslyšel jsi: „Požehnání Boha Všemohoucího, Otce i Syna i Svatého Ducha sestoupiž na tebe a zůstaň s tebou vždycky”.

Víš, že jsi byl dobře odměněn.

Obezřetnost

639 Nebudeš nikdy litovat, že jsi mlčel, ale budeš často litovat, že jsi mluvil.

640 Jak můžeš na jiných žádat, aby zachovali tvé tajemství, když sama tato žádost znamená, že je sám nedovedeš zachovat.

641 Diskretnost není ani tajemství ani tajnost. Je to prostě něco přirozeného.

642 Diskrétnost je . . . , jemnost ducha '. Není ti trapné a nepříjemné, hluboko v duši, když tvé rodinné záležitosti - běžné a čestné - vyjdou z tepda rodinného krbu a jsou vydány na pospas zvědavé veřejnosti ?

643 Neukvapuj se s odhalováním intimních podrobností svého apoštolátu: nevidíš, jak svět je plný sobců, neschopných porozumění ?

644 Mlč ! Nezapomeň, že tvůj ideál je jako nově zažehnutý plamen. Stačí dechnutí, aby zhasnul v tvém srdci.

645 Jak plodné je ticho ! Všechna ta energie, kterou ztrácíš nedostatkem diskretnosti, je odečtena od účinnosti tvé práce. Bud' diskretní.

646 Kdybys byl diskretnější, nemusil bys naříkat nad hořkou příchutí, kterou zanechalo tolik tvých rozhovorů.

647 Nesnaž se o to být „pochopený“. Nedostatek pochopení je čin Prozřetelnosti: tvá oběť má zůstat nepovšimnuta.

648 Držíš-li jazyk za zuby, dosáhneš větší účinnosti v apoštolském podnikání (tolik lidí ztrácí „sílu“ ústy) a vyhneš se často nebezpečí marnivosti.

649 Neustále divadlo ! Žádáš na mně fotografie, diagramy, statistiky.

Nepošlu ti z toho nic, protože (ačkoliv uznávám opačné mínění) bych si myslel, že tak jednám, abych měl úspěch na zemi, přesto, že chci mít úspěch v nebi.

650 Je mnoho lidí, svatých lidí, kteří nerozumějí tvé cestě. Nesnaž se, aby ti rozuměli: byla by to ztráta času a znamenalo by to nediskretnosti.

651 „To, co dává život kořenům i větvím, je míza, která vždycky pracuje uvnitř”.

Přítel, který ti napsal tato slova, věděl, že jsi zdravě ctižádostivý. A ukázal ti cestu: diskretnost a obět' - „práci uvnitř”.

652 Diskretnost, ctnost mála lidí. Kdo nařknul ženu, že diskretnost není ženská ctnost ?

Kolik mužů, zdánlivě mužných, by se jí mělo naučit !

653 Jaký to příklad diskretnosti nám dává Matka Boží ! Ani se svatým Josefem nesdílí tajemství.

Pros naši Paní o diskretnost, která Ti schází.

654 Hořkost nabrousila tvůj jazyk. Mlč !

655 Nikdy nemohu přehnat důležitost diskretnosti. Ne-ní-li ostrím Tvého meče, je jeho držadlem.

656 Mlč pokaždé, když cítíš, jak v tobě stoupá rozhořčenost, i když bys měl důvody k tomu se zlobit.

Protože v takových chvílích vždycky řekneš více, než bys chtěl.

Radost

657 Pravá ctnost není smutná ani odpuzující, ale příjemně radostná.

658 Je-li vše v pořádku, radujme se, chvalořečící Bohu za to, že dává věcem prospívat. A nejsou-li v pořádku, radujme se, blahořečící Bohu za to, že nám dává příležitost snášeti jeho sladký kříž.

659 Tvá radost nemá být radostí fyziologického druhu, jako je radost zdravého zvířete. Ale radost jiná, nadpřirozená, pramenící z odevzdání všeho i sebe v milující náruč Boha Otce.

660 Jsi-li apoštol, neztrácej nikdy odvahy. Není překážky, kterou bys nemohl překonat.

Proč jsi tedy smutný ?

661 Mrzuté obličej, neurvalé způsoby, směšné vystoupení odpudlivý zjev. Myslíš si, že takto nadchneš druhé, aby následovali Krista ?

662 Nejsi šťastný ? Uvažuj: musí být někde nějaká překážka, mezi Bohem a mnou. Téměř vždycky budeš mít pravdu.

663 Žádáš mě o lék pro svůj smutek. Dám ti návod, pocházející z dobrého pramene, apoštola svatého Jakuba.

„Je-li někdo z vás smutný ? ” - Jsi smutný, synu ? - „modli se ! ” Zkus a uvidíš.

664 Nebud' smutný. At' tvůj názor na věci je více „ náš ” - křesťanštější.

665 Chci, abys byl vždy spokojený, protože radost je neodlučitelná část tvé cesty.

Modli se, aby všichni dosáhli této nadpřirozené radosti.

666 At' se veselí srdce těch, kdo hledají Boha.

Tot' světlo, které ti má napomáhat v hledání příčin tvého smutku.

Jiné ctnosti

667 Úkony víry, naděje a lásky jsou záklopy, jimiž se šíří oheň těch duší, které žijí Boží život.

668 Dělej všechno nesobecky, z čisté lásky, tak, jako kdyby nebylo ani odměny, ani trestu. Ale udržuj ve svém srdci zářivou naději na nebe.

669 Je dobře, že sloužíš Bohu, jako syn, bez platu, velkoryse; ale netrap se, jestliže čas od času pomýšlíš na odměnu.

670 Ježíš praví: „A každý, kdo pro jméno mé opustí dům nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo manželku nebo děti nebo pole, stokrát více dostane a život věčný dosáhne”.

Najdi na zemi někoho, kdo splácí tak štědře !

671 „Ježíš mlčel”. Proč mluvíš, abys ukonejšil sebe, nebo aby ses ospravedlnil ?

Mlč. Hledej radost v útisku: zakusíš jej vždycky méně než zasluhuješ.

Můžeš se otázat mimochodem sám sebe: „Co špatného jsem udělal ? ”

672 Můžeš být jist, že jsi mužem Božím, snášíš-li nespravedlnost mlčky a s radostí.

673 Krásně odpověděl mudrc mladému muži, který naříkal nad nespravedlností, kterou zakusil: „Mrzí tě to ? ”, otázal se, „Tak tedy, nesnaž se být dobrým ”.

674 Neprojevuj svůj názor nejsi-li tázán, ani když se domníváš, že je ten nejlepší.

675 Je pravda, že byl hříšník. Ale neodsuzuj ho trvale. Měj soucit ve svém srdci a nezapomeň, že se tento muž může stát ‚Svatým Augustinem‘ a že ty se možná nedostaneš ze své prostřednosti.

676 Všechny věci tohoto světa nejsou, než prach. Udělej si z nich hromadu pod nohy, tím budeš blíže nebi.

677 Zlato, stříbro, šperky . . . prach, hnojiště. Rozkoše, smyslné radosti, ukojení žádostí - jako zvíře, jako mezek, jako kohout, jako vepř, jako býk.

Pocty, vyznamenání, tituly: bubliny vzduchu, nadutiny pýchy, lži, nicotnosti.

678 Neuvazuj své srdce k pozemským věcem. Jsou to sobecké lásky. Ti, kdož tě milují, se od tebe odvrátí se strachem a odporem, několik hodin po tom, až tě Bůh k sobě povolá. Jinde je láska, která trvá.

679 Nestřídmost je ošklivý hřích. Není ti k smíchu a nejsi snad zhnusen, když vidíš skupinu vážených mužů, velebně usazených u stolu, jak cpou tučné pokrmy do svých žaludků, tak jako by prováděli obřad, který je sám v sobě cílem.

680 U stolu nemluv o jídle; je to všeobecný nedostatek vychování, který tě není hoden. Mluv o vyšších věcech - o duchu, o duši a takto povzneseš tuto potřebu.

681 Toho dne, kdy vstaneš od stolu, aniž bys byl vykonal sebemensší umrtvení, najedl jsi i se jako pohan.

682 Obyčejně jíš více, než potřebuješ. A toto přesytení má často za následek těžkou plnost a tělesné potíže, které ochrňují tvoji mysl a zabraňují ti ve vychutnávání nadpřirozených hodnot.

Jak dobrá ctnost střídmost i z tělesného stanoviska.

683 Vidím tě, křesťane, (tak si říkáš) jak poklekáš před obrazem, jak mumláš modlitbu, jak výmluvně odporuješ těm, kdož útočí na Církev i jak přijímáš svátosti.

Ale nevidím tě se obětovat, ani nevidím jak se vyhýbáš určitým světským rozhovorům (mohl bych je ohodnotit jinak), ani jak štědře rozdáváš potřebným (včetně Církve), ani jak se snažíš podpořit slabšího bratra, ani jak bojuješ proti své pýše, pro dobro celku, ani jak se snažíš zbavit se těsného obalu sobeckosti, ani tolik jiných věcí.

Ano, vidím Tě. Ale nevidím tebe. A přece říkáš, že jsi křesťan ? Jak ubohou představu máš o Kristu.

684 Tak tedy tvé nadání, tvá osobnost, tvé dobré vlastnosti jsou ztraceny. Nedovolují ti, abys z nich měl užitek.

Uvažuj dobře o těchto slovech duchovního spisovatele: Kadidlo, obětované Bohu, není ztracené. Náš Pán je více oslavován obětí tvých vloh, než jejich marným použitím.

Zkoušky

685 Vichřice pronásledování je dobrá. Nemůžeš ztratit to, co už bylo ztraceno. Není-li vyvrácen z kořene celý strom a není vichřice nebo větru, které by mohly vyvrátit strom Církve - odpadnou pouze suché větve. A je dobře, že odpadnou.

686 Dobře. Tato osoba se k tobě zachovala špatně. Ale nezachoval jsi se ještě hůře vůči Bohu ?

687 Ježíši, kudy jsi procházel, ani jedno srdce nezůstalo lhostejné. Buď tě milují nebo tě nenávidí.

Když tě následuje apoštol, konaje svoje povinnost, je překvapující - je-li druhým Kristem - že vyvolává podobné odezvy odporu nebo lásky.

688 Znovu: psali a hovořili; pro i proti; s dobrou vůlí, s méně dobrou vůlí. Narážky, chvalozpěvy a hanění; pošetilosti a pravdy.

Blázne, veliký blázne. Pokud kráčíš přímo k svému cíli,

hlavu i srdce opilé Bohem, proč se staráš o hukot větru o cvrkání cvrčka, o bučení, o chrochtání nebo o řehot ?

Ostatně, je to neodvratné: nesnaž se přelévát moře mušlí.

689 Jazyky klepaly, zakusil jsi urážky, které tě zranily tím více, že jsi je nečekal.

Tvá nadpřirozená reakce má být odpuštění - a dokonce žádat o odpuštění - a využít této zkušenosti k tomu, aby ses odpoutal od tvorstva.

690 Uvažuj, když přijde utrpení, opovržení, kříž: co toto vše proti tomu, co zasloužím.

691 Potkalo tě všelike soužení ? Máš těžkosti ? Říkej, velmi pomalu, jako bys ji vychutnával, tuto odhodlaně mužnou modlitbu:

„Staň se vůle Boží, nejspravedlnější, nejmilovanější, buď naplněna, buď chválena a věčně vynášena nade všechno ostatní. Amen, Amen.”

Ujišť'uji tě, že dosáhneš míru.

692 Trpíš v přítomném životě, který je pouze sen a k tomu ještě krátký sen. Raduj se, protože tvůj Otec Bůh tě miluje tolik, že když mu v tom nebudeš zabraňovat, po tom zlém snu ti poskytne dobré probuzení.

693 Je ti líto, že ti nejpoděkovali za úsluhu ? Odpověz mi na tyto dvě otázky: Jsi stejně tak vděčný Ježíši Kristu ? Vykonal jsi tu úsluhu opravdu v naději, že se ti za ni poděkuje na zemi ?

694 Nevím, proč se divíš. Nepřátelé Krista nebyli nikdy rozumní. Když Lazar vstal z mrtvých; myslil jsi si možná, že se měli poddat a uznat Ježíše za Boha. Ale ne. , Zabijme toho, kdo dává život ', řekli.

Dnes je to stejné, jako včera.

695 Ve chvílích zápasu a strážně, když možná i ti , dobří ' ti stavějí překážky na cestu, pozdvihni své apoštolské srdce: naslouchej Ježíšovi jak hovoří a hořčičném semeni a o kvasu a řekni mu: , Vysvětli mi toto podobenství '.

A poznáš radost z představy budoucího vítězství: ptáci nebeští, ukřívající se v tvém apoštolátě, i když je pouze v začátcích, a všechno těsto kvasící.

696 Přijímáš-li soužení s bázlivým duchem, ztratíš radost i mír a vystavíš se nebezpečí, že nedosáhneš žádného duchovního užitku z této zkoušky.

697 Věřejné události tě přiměly k dobrovolnému osamocení, které, vlivem okolností, je možná horší než uvěznění. Zakusil jsi zatmění své osobnosti.

Nenacházíš nikde pole působnosti: sobeckost, zvědavost, neporozumění, pomluvy. Tak co, zapomněl jsi na svoji svobodnou vůli a na svoji moc ,dítěte'? Nedostatek listí a květů (činnost na venek) nevylučuje růst a působení kořenů (vnitřní život).

Pracuj, nastane změna a vydáš více ovoce než jindy a bude šťavnatější.

698 Byl jsi ponížen ? Nezlob se tak, jak ti to radí pýcha. Mysli si: jak jsou ke mně šetrní. Co všechno mi neřekli.

699 Kříž, práce, soužení, takový bude tvůj úděl. Taková byla cesta Kristova a učedník není nad Mistra.

700 Ano; je mnoho nátlaku zvenčí, což tě částečně omlouvá. Ale je též mnoho spoluviny zevnitř - podívej se dobře - a pak nemáš omluvy.

701 Neslyšel jsi z úst samého Mistra podobenství o vinnici a o větvích ? Utěš se, žádá na tobě mnoho, protože jsi větev dávající ovoce a musí tě prostříhat, abys byl úrodnější.

Ovšem, toto prostřihávání, prořezávání bolí. Ale jak svěží a bohaté je pak ovoce a jaká zralost je ve tvém díle.

702 Jsi zneklidněn. Hled: ať se stane cokoliv ve tvém vnitřním životě, nebo ve světě kolem tebe, nezapomeň, že

důležitost událostí i lidí je velmi relativní. Buď klidný, nech působit čas a pak, až budeš pozorovat věci a události z dálky a bez zaujetí dosáhneš perspektivy, která ti ukáže každou věc na správném místě a ve správných rozměrech.

Budeš-li se řídit touto radou, budeš spravedlivější a ušetříš si mnoho starostí.

703 Špatná noc ve špatném hostinci. Tak popsala svátá Tereza z Avily pozemský život. Není to vhodné přirovnání ?

704 Nášťeva slavného kláštera. Jakási cizinka byla hluboce dojata chudobou. ,Žijete velmi tvrdý život, že ? A potěšený mnich odpověděl, tak jako by hovořil k sobě: , Máš, po čem jsi toužil; když jsi toho dosáhl, nenech si to ujít.'

Toto, co jsem s radostí uslyšel, že říkal onen svatý muž, opakuji tobě, zarmouceně, když si přijdeš stěžovat, že nejsi šťastný.

705 Starat se ? Nikdy. To by znamenalo ztratit mír.

706 Tělesné vyčerpání. Jsi úplně upracován. Odpočiň si, zastav vnější činnost, porad' se s lékařem. Poslouchej a nestarej se.

Brzy se navrátíš ke svým činnostem a jsi-li věrný, zlepšíš svůj apoštolát.

Vnitřní zápas

707 Neznepokojuj se, když přemýšleje o divech nadpřirozeného světa uslyšíš ten druhý hlas - důvěrný, doléhavý hlas „starého člověka“.

To je „tělo smrti“ volající po svých ztracených výsadech - Boží milost ti musí stačit: buď věrný a zvítězíš.

708 Svět, ďábel a tělo, to je tlupa dobrodruhů, kteří se snaží využívat slabosti divocha, kterého máš v sobě, výměnou za trapnou bublinu rozkoší, která nemá žádné ceny, nutí tě, aby ses zřekl ryzího zlata, perel, diamantů a rubínů, skropených živou a vykupitelskou krví tvého Boha, ceny a pokladu to tvé věčnosti.

709 Slyšíš tato slova ? , V jiném stavu, na jiném místě, v jiném postavení nebo zaměstnání bys byl mnohem užitečnější. K tomu, co děláš, není zapotřebí nadání ‘.

Tedy, já ti říkám: tam, kde jsi, se líbíš Bohu. A to, co jsi si právě myslil, je jasně našeptávání ďábla.

710 Jsi smutný a máš starost, protože tvá přijímání jsou chladná a vyprahlá. Když přistupuješ k svátosti, řekni mi: hledáš sebe anebo hledáš Ježíše. Hledáš-li sebe, máš pravdu, že jsi smutný. Ale hledáš-li Krista, tak jak bys měl, potřebuješ, ještě jistější znamení než kříž, abys věděl, že jsi Ho našel ?

711 Další pád - a jaký to pád. Zoufáš ? Ne. Pokoř se a skrze Marii, svoji Matku, uteč se do milosrdné lásky Ježíšovy. , Miserere ', „smiluj se nade mnou ” a vzhůru srdce ! A začni znovu.

712 Jak hluboko jsi upadl tentokrát. Z té hloubky polož zaklady. Buď pokorný. , Cor contritum et humiliatum, Deus, non dispicies '. ,Srdcem zlomeným a zdrceným Bůh nezhrdá '.

713 Nestavíš se proti Bohu. Tvoje pády jsou způsobeny slabostí.

Dobře, ale jsou tak časté. Nevíš, jak se jim vyhnout takže, i když nechceš, abych si myslil, že jsi špatný, musím tě pokládat za špatného a hloupého.

714 Chceš, ale nerad. A zatím se nevyhýbáš rozhodně příležitostem k pádům. Nenamlouvej si, že jsi slabý. Jsi - zbabělec, a to není totéž.

715 Zmatek ve tvé mysti, pokušení, která tě obklopují, jsou jako páska přes oči tvé duše.

Jsi v temnotách. Nechtěj jít sám, protože upadneš. Jdi k svému rádci - k svému nadřízenému - a on ti připomene znovu tato slova archanděla Tobiášovi:

'Bud' poslušný a šupiny, páska, spadnou s tvých očí a Bůh tě naplní milostí a mírem.

716 ,Nevím, jak zvítězit sám nad sebou', píšeš mi znechuceně.

A odpovídám ti: Ale zkusil jsi opravdu prostředky ? '

717 Blahoslavené budetež pozemské neúspěchy. Chudoba, slzy, nenávist, nespravedlnost, potupy. Můžeš snášet všechno v Něm, který tě posiluje.

718 Trpíš a nechceš naříkat. Nezáleží na tom, naříkáš-li: je to přirozená reakce tvého ubohého těla, pokud tvá vůle žádá, nyní a vždycky, to, co žádá Bůh.

719 Nikdy nezoufej. Lazar byl mrtvý a hnil: ,Pane, již zapáchá, neboť čtyři dny jest v hrobě', řekla Marta Ježíšovi. Uslyšíš-li Boží vnuknutí a budeš je následovat: „Lazare, vyjdi ven“, - vrátíš se do života.

720 Je to těžké. Ano, vím. Ale kupředu. Nikdo neob-

drží odměny - a jaká to odměna - jen ti, kdož statečně bojují.

721 Jestliže se tvá duchovní stavba kymácí, jestliže se ti všechno zdá , ve vzduchu ', opři se se synovskou důvěrou o Ježíše a Marii; je to pevná a jistá skála, na které jsi měl stavět hned od začátku.

722 Tentokrát zkouška je dlouhá. Možná - a bez toho možná - nesnášel jsi ji dobře až doposud, protože jsi stále ještě vyhledával lidské útěchy. Ale tvůj Otec Bůh je vyvrátil z kořenů tak, abys neměl žádné útěchy než Jeho.

723 Tak, je ti to všechno jedno ? Neklam se. Kdybych se právě teď zeptal na osoby a na činnosti, do kterých, pro Boha, jsi vložil svoji duši, vím, že bys mi odpověděl dychtivě a se zájmem toho, kdo hovoří o své věci.

Není pravda, že je ti všechno jedno; stalo se pouze to, že nejsi neunavný a že potřebuješ více času pro sebe, času, který je též čas pro tvoji práci, protože vlastně ty jsi ten nástroj.

724 Pravíš mi, že máš ve svém srdci i oheň i vodu, i chlad i teplo, marné vášně i Boha; jednu svíci rozsvícenou pro svatého Michala a druhou pro d'ábla.

Uklidni se: pokud jsi ochoten bojovat, nehoří dvě svíce ve tvém srdci. Je tam pouze jedna: archandělova.

725 Nepřítel téměř vždycky postupuje následovně s dušemi těch, kdož mu odolávají: pokrytecky, jemně, používá duchovních podnětů snaží se nevyvolávat pozornost. A pak, když se zdá, že není řešení (ačkoliv vždycky je), postupuje drze, snaže se vyvolat zoufalství, bez pokání.

726 Když jsi ztratil lidskou útěchu, zůstal jsi s pocitem osamělosti, tak, jako kdybys visel na tenké niti nad hlubokou tmavou propastí. A tvé výkřiky, tvé volání o pomoc, zdá se, že nikdo neslyšel.

Pravda je, že jsi si tuto osamocenost plně zasloužil. Buď pokorný, nehledej sama sebe, nehledej svoje vlastní pohodlí!

Miluj Kříž - snášet ho je málo - a Pán vyslyší tvoji modlitbu. Tvé smysly se utiší, tvé srdce se zacelí. A budeš mít mír.

727 Tvé tělo je zraněné a obolavěné - tak je ti. Všechno tě zraňuje ve tvé mysli i ve tvých smyslech. A všechno je pokušením.

Naléhám, buď pokorný, uvidíš, jak rychle všechno toto přejde. Bolest se promění v radost a pokušení v pevnou rozhodnost.

Mezitím však upevňuj svou víru; naplňuj se nadějí a konej nestále úkony lásky, i když se domníváš, že jsou to pouhá slova.

728 Veškerá naše síla je nám propůjčena.

729 Můj Bože, každý den jsem si méně jist sebou a více jist Tebou.

730 Neopustíš-li Ho, neopustí tě.

731 Žádej a čekej všechno na Ježíši. Ty nemáš nic, nestojíš za nic, nejsi ničeho schopen. On bude jednat, odevzdáš-li se mu.

732 Ó, Ježíši, odpočívám v Tobě.

733 Důvěřuj vždycky svému Bohu. On neprohrává bitvy.

Poslední věci

734 , Toto jest hodina vaše a moc temností '. Tedy, i hříšník má svoji hodinu ? Ano, a Bůh svoji věčnost.

735 Jsi-li apoštolem, smrt bude ti dobrým přítelem, který ti pomůže na tvoji cestě.

736 Viděl jsi suché listý padati v podzimním podvečeru ? Tak padají každý den duše do věčnosti. Jednoho dne ten padající list budeš ty.

737 Neslyšel jsi smutný nářek, kterým světští lidé naříkají, že , každým dnem, který ubíhá, trochu umíráme ? '

A já ti řeknu: raduj se, duše apoštolská, protože každý den, který ubíhá, tě přináší blíže k Životu.

738 Pro , jiné ' smrt je překážkou a ochromením. Pro nás, smrt - Život - je povzbuzením a podnětem.

Pro ně je to konec, pro nás začátek.

739 Neobávej se smrti. Přijmi ji od této chvíle, velkodušně.

Kdy Bůh chce, jak Bůh chce, kde Bůh chce. Věř mi, že smrt přijde, v době, na místě a způsobem nejlepším, poslána tvým Otcem-Bohem. Bud' vítána, naše sestro, smrti.

740 Jaký kus světa by se zřítil, kdybych scházel, kdybych měl zemřít ?

741 Vidíš, jak mrtvola milované bytosti se rozkládá v zapáchající tekutiny ? Bylo to krásné tělo. Pozoruj je a vyvod' své vlastní závěry.

742 Obrazy Valdesa Leala ⁽¹⁾, představující haldy vznešeného, hnijícího masa - biskupů, šlechticů - všichni v úplné hnilobě, tě zajisté musí pohnout.

Co tedy řekneš o výkřiku vévody z Gandie: ⁽²⁾ ,Nebudu už dále sloužit Pánu, kterého mohu ztratit smrtí.'

743 Mluvíš o tom, že chceš zemřít , hrdinně '. Nemyslíš, že je , hrdinnější ' zemřít nepovšimnut, v příjemné posteli, měšťácky, ale zemřít Láskou ?

744 Ty, jsi-li apoštolem, nezemřeš. Přestěhuješ se do nového domu, tot' vše.

(1) Španělský malíř, známý pro své obrazy mrtvých.

(2) Budoucí svatý František Borgiáš.

745 ,Přijde soudit živých i mrtvých '. Tak říkáme v Krédu.

Kéž nikdy neztratíš s očí tento soud, tuto spravedlnost a . . . tohoto Soudce.

746 Neplane tvá duše touhou po tom, aby tvůj Otec Bůh byl spokojený, až tě bude soudit ?

747 Světské duše snadno hovoří o Božím slitování. A tak si dodávají odvahy pokračovati v jejich pošetilostech.

Je pravda, že Bůh je nekonečně milosrdný, ale je též nekonečně spravedlivý: a je soud a On je Soudce.

748 Odvaha. - Nevíš, že svatý Pavel praví ke Korintským, že , každý obdrží odplatu vlastní, podle své práce ' ?

749 Je peklo. To ti přijde samozřejmé. Opakuji ti tedy: je peklo. Opakuj to v pravé chvíli, jednomu příteli - a dalšímu a dalšímu.

750 Poslouchej mne, ty, který jsi až po krk zahrabaný ve vědě: tvá věda nemůže upřít, že existuje d'ábelská činnost. Moje Matka, svatá Církev, žádá, aby každý den, u stupňů oltáře, její kněží vzývali svatého Michala proti zlosti a úkladům d'ábelským.

751 Nebe: , Čeho oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani v srdce lidské nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kteří ho milují.

Nedodávají ti odvahy tato zjevení apoštolova ?

752 Vždycky, navždy. Slova, používaná lidskou touhou po pokračování, po zvěčnění toho, co je příjemné.

Lživá slova, na zemi, kde všechno končí.

753 Věci tohoto světa neustále končí; sotva něco příjemného začalo, již je tomu konec.

Boží vůle

754 Toto je klíč ku vchodu do království nebeského.
,Kdo činí vůli Otce mého, ten vejde do království nebeského.'

755 Mnoho velkých věcí záleží na tom, zda-li ty i já se chováme tak, jak si to Bůh přeje - nezapomeň na to.

756 Jsme vlastně jako kameny - otesané kameny - které se pohybují, dovedou cítiti a mají naprosto svobodnou vůli.

Bůh je ten kameník, který otesává hrany, utvářeje a pozměňuje nás podle vůle, údery kladiva dláta.

Snažme se neuhýbat, neunikat Jeho vůli, protože v žádném případě nemůžeme uniknout Jeho úderům. Trpěli bychom tím více a neúčinně. Místo otesaných kamenů, připravených ku stavbě, stala by se z nás beztvárná hmota oblázků, po kterých by lidé šlapali s opovržením.

757 Odevzdanost ? ... přizpůsobení ? Je třeba milovat Boží vůli.

758 Naprosté přijetí Boží vůle přináší radost a mír; štěstí v kříži. Tehdy vidíme, že jeho Kristovo je sladké a že Jeho břímě není těžké.

759 Mír, mír, pravíš mi. Mír je . . . pro lidi *dobré* vůle.

760 Úvaha, která přivádí mír a kterou Svatý Duch vnuká těm, kdož touží po vůli Boží: ,Jahve jest pastýř můj a pranic mi nechybí’.

Co může znepokojovat duši, která upřímně opakuje tato slova ?

761 Svobodný muži, podvol se dobrovolně službě, tak, aby Ježíš o tobě neřekl to, jak se praví, řekl svaté Tereze o ostatních: ,Terezo, chtěl jsem, ale lidé nechtěli’.

762 Úkon ztotožňování se s Boží vůlí: ,přeješ si to, Pane ? . . .

Já též si to přeji’.

763 Neváhej: Ať z Tvého srdce k ústům stoupá ,Fiat’ - ,Staň se’, které bude korunou tvé oběti.

764 Čím blíže je apoštol Bohu, tím více se cítí universální; jeho srdce se rozšíří tak, že do sebe pojme každého a všechno, ve své touze položit celý vesmír k nohám Ježíšovým.

765 Tolik miluji Tvou vůli,, můj Bože, že bych nepřijal samotné nebe, kdyby sis to nepřál - jestliže takový nesmysl by byl možný.

766 Odevzdanost do Vůle Boží je tajemství štěstí na zemi.

Řekni tedy: , Můj pokrm jest činit Jeho vůli '.

767 Tato odevzdanost je přesně to, co postrádáš k dokonalému nabytí míru.

768 , Gaudium cum pace ' - radost s mírem - je jisté a šťavnaté ovoce odevzdanosti.

769 Svatá lhostejnost není tvrdost - srdce Ježíšovo nebylo tvrdé.

770 Nejsi méně šťastným tím, že máš nedostatek než bys byl, kdybys měl nadbytek.

771 Bůh pozdvihuje ty, kdož konají Jeho vůli, tam, kde je pokořoval.

772 Taž se sama sebe častokrat za den: , Dělán právě teď to, co bych měl ? '

773 Ježíši, cokoliv Ty chceš, to miluji.

774 Stupně: odevzdat se do vůle Boží; přizpůsobit se vůli Boží; chtít vůli Boží; milovat vůli Boží.

775 Pane, je-li to Tvoje vůle, udělej z mého ubohého těla kříž.

776 Neupadni do začarovaného kruhu: myslíš si, až zařídím to nebo ono, budu velmi štědrý k svému Bohu.

Nevidíš, že Ježíš očekává od tebe štědrost bez výhrad, tak, aby zařídil všechno daleko lépe, než si představuješ ?

Pevné rozhodnutí, jakožto logický důsledek: každé chvíle, každého dne, chci se vynasnažit štědře vykonávat vůli Boží.

777 Tvoje vlastní vůle. Tvůj vlastní posudek, tot' co, tě zneklidňuje.

778 Je to pouze okamžik. Než cokoliv začneš, otaž se same sebe: , Co právě žádá Bůh ode mne ? '

Pak, s milostí Boží, to udělej .

Sláva Boží

779 Je dobré vzdávati slávu Bohu, bez okoušení předem (žena, děti, pocty) této slavy, které užijeme plně s Ním, ve věčném životě.

Mimo to, je štědrý. Odplácí stokrát víc; a je to pravda i v případě dětí. Mnozí se jich vzdávají pro Jeho slávu a mají tisíce dětí - duchovních dětí, tak jako my jsme děti našeho Otce, jenž je na nebesích.

780 ,Deo omnis gloria ' - , Veškerá sláva Bohu '. Je to bezvýhradné přiznání nicotnosti. On, Ježíš, je všechno. My, bez něho, nejsme nic: nic.

Naše vlastní sláva by byla marnou slávou, svatokrádeží; to ,já' se nemá nikde ukazovat.

781 Beze Mne nemůžete vykonati ničeho, pravil náš Pán. A řekl to proto, abychom my, ty i já si nepřičítali zásluhy z úspěchů, které náleží Jemu.

, Sine me, nihil ' - , Beze Mne, nic '.

782 Jak si můžeš troufat používat jiskry Boží vědomosti - své mysli - jinak než vzdáváním chvály svému Pánu ?

783 Kdyby účel života nebyl vzdávat chválu Bohu, byl by ohavný, a co více, odporný.

784 Vzdávej Bohu , veškerou ' slávu. S pomocí milosti, kéž tvoje vůle očistí veškeré tvé činy, aby v nich nezůstalo nic z lidské pýchy, ani spokojenost se sebou samým.

785 , Ty jsi můj Bůh, chci Tě oslavovat; Ty jsi můj Bůh, chci Tě vyvyšovat. - Krásný program pro apoštola jako jsi ty.

786 Kéž žádná jiná pouta tě neváží k zemi, mimo božské touhy vzdávat slávu Kristu a skrze Něho a s Ním a v Něm, Bohu Otci a Duchu Svatému.

787 Naprav, očist' svůj úmysl. Jaká hanba by to byla, kdyby tvé vítězství bylo plané, protože jsi jednal z lidských popudů.

788 Čistota úmyslu. Podněty pýchy a popudy těla se snadno rozpoznají . . . bojuješ, a s milostí, zvítězíš.

Avšak pohnutky, které tě pohánějí v tvých nejsvětějších činech, ti nebudou jasné a hluboko ve svém nitru slyšíš

hlas, který tě uvědomuje o tvých lidských pohnutkách tak, že tvoje duše je neustále prostupována obavami, že nejednáš tak, jak bys měl., pro čistou lásku, výhradně a jedině proto, abys vzdával Bohu veškerou Jeho slávu.

Pokažde ihned reaguj a řekni: , Pane, pro sebe nechci nic, vše pro Tvoji slávu a pro lásku '.

789 Není pochyb, že jsi dobře očistil své úmysly, když jsi řekl: od této chvíle se vzdám veškeré lidské vděčnosti i odměny.

Získávání nových apoštolů

790 Nemáš chuť vykřiknout na mladé muže a ženy, hemžící se kolem tebe: ,Blázni, zanechte těchto světských věcí, které poutají lidské srdce a často je ponižují . . . zanechte všeho a pojďte s námi, hledat Lásku.'

791 Chybí ti nadšení. Proto pohneš tak málo lidmi. Nezdá se, že jsi přesvědčený o tom, co získáš vzdáním se pozemských věcí pro Krista.

Porovnej „stokrát tolik a věčný život“. Chceš to nazvat špatným obchodem ?

792 ,Zajed' na hlubinu '. Zavrhni pesimismus, který z tebe dělá zbabělce a ,Rozestřete síť k lovení '.

Nevidíš, že, jako řekl Petr: ,K slovu Tvému, rozestřu síť, i ty můžeš říci: ,Ježíši, Tvým jménem budu hledat duše '.

793 Získání nových apoštolů. To je neomylné znamení pravého vznětu.

794 Zasít. Rozsévač vyšel . . . Rozsévej semeno, apoštolská duše.

Vítr milosti je zaneše jinam jestliže brázda, kam zapadne, ho není hodna . . . Rozsévej a buď jist, že semeno zapustí kořeny a ponese ovoce.

795 Dobrým příkladem se zasévá dobré semeno; a láska nás všechny nutí k rozsévání.

796 Tvoje láska nestojí za mnoho, nejsi-li zanícen pro spásu všech duší. A tvoje láska je ubohá, nejsi-li dychtivý nadchnout ostatní apoštoly svým vlastním šílenstvím

797 Víš, že tvoje cesta není jasná a že není jasná proto, že tím, že nenásleduješ Ježíše zblízka, zůstáváš v temnotách. Tak, na co čekáš, abys se rozhodl ?

798 Důvody ? Jaké důvody mohl ubohý Ignác dát vzdělanému Františku Xaverskému ?

799 To, co tě udivuje, mi připadá přirozené: že Bůh si tě našel uprostřed tvého zaměstnání.

Tak hledal ty první, Petra a Ondřeje, Jana a Jakuba u jejich sítí a Matouše, sedícího v celnici.

A div divoucí - Pavla v jeho dychtivosti zničit první křesťany.

800 Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. , Rogate ergo ',
proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.

Modlitba je nejúčinnější způsob, jak získávat další apoštolů.

801 Světem dosud zní ohlas božského výkřiku: , Oheň
na zem hodit jsem přišel a co chci, než aby se vznítit ? '
A vidíš: takřka všechno uhaslo . . .

Nechceš pomáhat roznítit požár ?

802 Rád bys přivedl ku svému apoštolátu tohoto výtečného muže; zde je další, muž s velkým vlivem; a třetí, plný skromnosti a ctnosti . . .

Modli se, obětuj a působ na ně svým slovem i příkladem.
Nepřicházejí ? Nestarej se, je to proto že jich není zapotřebí.

Myslíš, že nebylo vyjímečných, vlivných, rozvážných a ctnostných současníků Petra, mimo apoštolského sboru těch prvních dvanácti ?

803 Řekli mi, že , dovedeš ' přitahovat duše k sobě. Je to dar, za který jest děkovati Bohu: být nástrojem k hledání nástrojů.

804 Pomoz mi zvolat: Ježíši, duše. Apoštolské duše. Jsou pro Tebe, pro Tvoji slávu.

Uvidíš, že nakonec nás vyslyší.

805 Řekni mi, tam, kde jsi . . . nebyl by jeden nebo dva, kdo by nám dobře porozuměli ?

806 Řekni mu, ano, *jemu*, že potřebuji padesát mlužů, kteří milují Ježíše Krista - nadevše.

807 Říkáš o svém příteli, že přistupuje k svátostem, že vede čistý život a že je dobrý student - ale, že ,nereaguje'; Když hovoříš o obětech a o apoštolátě, zasmuší se a odejde.

Netrap se. Není to neúspěch tvého zápalu. Je to doslova výstup podávaný Evangelistou: „Chceš-li dokonalý býtí, jdi, prodej co máš a dej chudým” (obětování) „a přijď a následuj mne” (apoštolát).

Mladý muž též „abiit tristis” - „odešel se smutkem”; nechtěl reagovat na milost.

808 Dobrá zpráva: „další ,blázen’ pro útulek . . .”
A dopis rybáře je pln nadšení.

Kéž Bůh naplní tvé síť účinností.

809 Získávat nové apoštoly. kdo nežízní po zvěčnění svého apoštolátu ?

810 Žhoucí nadšení získavat druhy v apoštolátě, je

jistě znamení toho, že jsi se opravdu , odevzdal ' Bohu.

811 Vzpomínáš si ? Modlili jsme se, ty a já, tiše, když přicházela noc. Slyšeli jsme nablízku šepot vody. A z ticha kastilského města, zdálo se nám, že slyšíme hlasy z mnoha zemí, volající k nám v úzkostech, že dosud neznají Krista.

Nestyděl jsi se za to, políbit krucifix a poprosil jsi Ho, aby z tebe udělal apoštola apoštolů.

812 Víím, jak miluješ svou vlast a své a že, navzdory těmto poutům, toužíš nedočkavě po tom okamžiku, kdy překročíš země a moře - jít daleko ! - protože srdce tvé je stravováno myšlenkou na žně.

Maličkosti

813 Dělej všechno pro Lásku. Tak nebude už maličkostí, všechno bude veliké. Vytrvalost v maličkostech pro lásku je hrdinství.

814 Malý čin, vykonaný pro lásku, má tak velikou cenu.

815 Chceš opravdu být svatým ? Vykonávej malé povinnosti každého okamžiku: dělej to, co máš a soustřeďuj se na to, co děláš.

816 Zmýlil jsi se v cestě, opovrhuješ-li maličkostmi.

817 , Veliká ' svatost pozůstává z vykonávání , malých ' povinností každého okamžiku.

818 Veliké duše se velmi zajímají o maličkosti.

819 Protože jsi byl „in pauca fidelis“, „nad malým

věrný ”, vejdi v radost Pána svého. Toto jsou slova Kristova. „In pauca fidelis ”. Budeš nyní zanedbávat maličkosti, když nebe je slíbeno těm, kdo je zachovávají. ?

820 Neposuzuj podle malých začátků. Poukázali mi kdysi na to, že není rozdílu co do velikosti mezi semeny, plodícími ročenky a těmi, ze kterých rostou věkovité stromy.

821 Nezapomínej, že na zemi každá velká věc měla malý začátek a to, co se narodí veliké, je nestvůrné a zmírá.

822 Právíš mi: až se naskytne příležitost vykonat něco velikého, tehdy . . . Tehdy ? Snažíš se vážně přesvědčit mne i sebe, že bys mohl zvítězit v nadpřirozené Olympiádě bez každodenní přípravy, bez tréninku ?

823 Viděl jsi, jak stavěli tuto velkolepou budovu ? Jednu cihlu . . . a pak další. Tisíce cihel, ale jednu po druhé. A pytle cementu, jeden po druhém. A kamenné desky, každá z nich bezvýznamná u porovnání s masivním celkem. A železné pruty. A dělníci, pracující stejné hodiny, den po dni . . .

Viděl jsi, jak postavili tuto velkolepou budovu ? Silou maličností.

824 Všiml jsi si, jak lidská láska pozůstává z ma-

ličností ? Tak i Boží láska pozůstává z maličností.

825 Vytrvávej v přesném vyplňování závazků nynější chvíle. Tato práce - pokorná, jednotvárná, malá - je modlitba vyjádřená činem, který tě připravuje k přijetí milostí té jiné práce veliké, rozsáhlé a hluboké - o které - sníš.

826 Všechno, čeho se my, ubozí lidé zúčastňujeme, i svatost, je tkanivo maličností, které, podle úmyslu, mohou utkat nastěnné koberce plné buď hrdinství nebo ponížení, ctností nebo hříchů.

Epické báje vypravují o neobyčejných dobrodružstvích, ale nikdy neopomenou zmínit se o všedních podrobnostech, týkajících se hrdiny. Kéž vždycky přisuzuješ velikou důležitost maličkostem. Tot' přímá cesta !

827 Pozastavil jsi se někdy nad tím, jak vysoký součet se může obdržet z maličností ?

828 Byla to tvrdá zkušenost: nezapomeň na toto poučení. Tvá veliká zbabělost této chvíle souvisí - jasně - s tvými malými zbabělostmi každého dne.

„Nemohl jsi ” zvítězit ve velikých věcech, protože jsi „nechtěl ” vítězit v malých.

829 Viděl jsi záblesk v očích Ježíšových, když chudá

vdova odevzdala svoji malou almužnu chrámu ? Dej mu, co můžeš. Zásluha není v tom, jestli je to veliké nebo malé, ale v úmyslu, se kterým to dáváš.

830 Nebud' blázen. Je pravda, že v nejlepším případě máš úlohu malého nýtu v tom velikém Kristově počinu. Ale víš, co se stane, když nýt není dost pevný anebo se uvolní z místa ? Větší části se také uvolní a soukolí se poškodí nebo zlomí.

Práce se zpomalí. Možná, že celý stroj se stane neužitečným.

Jak veliká to věc, být malým nýtem.

Taktika

831 Duše apoštolská, jsi mezi svými, jako spadlý do vody. Svými slovy a svým příkladem uděláš první kruh . . . pak další . . . a další a další. Pokaždé širší.

Chápeš nyní velikost svého poslání ?

832 Jak se lidé snaží měnit svá místa. Uvaž, co by se stalo, kdyby každá kost a každý sval lidského těla chtěly zastávat jiná místa než místa jim určená.

Není jiného odůvodnění pro nespokojenost ve světě. Vytrvej na svém místě, synu. Jak mnoho můžeš vykonat odtud pro uskutečnění pravého království Božího.

833 Vůdci . . . Upevňuj svoji vůli tak, aby Bůh z tebe učinil vůdce. Uvažuj o taktice hanebných tajných společností. Nesnaží se získávat zástupy. Utváří několik demonických lidí, aby popichovali zástupy k šílenství tak, aby je následovali až ku propasti všech výstřelků . . . a do pekla. Zasévají proklaté semě.

Chceš-li, můžeš šířit slovo Boží, které je tisíckrát blahoslavené a které nemůže zklamat. Jsi-li velkorysý . . . budeš-li reagovat svým osobním posvěcením, dosáhneš posvěcení druhých: Království Krista - „Omnes cum Petro ad Jesum per Mariam” - „Všichni s Petrem skrze Marii ke Kristu”.

834 Je větší bláznovství než rozházet zlaté obilí po zemi tak, aby uhnulo? Bez tohoto velkodušného bláznovství nebylo by žnít.

Synu, jak je to s tvou štědrostí?

835 Toužíš po tom, zářit jako hvězda, svítit světlem nebes?

Raději hoř, jako ukrytá pochodně, zapalující svým zářem vše, čeho se dotýká. Tot' tvůj apoštolát: proto jsi na zemi.

836 Sloužit za tlampač nepříteli, je vrchol blbosti; a je-li nepřítel nepřítelem Božím, je to veliký hřích. Proto, na poli odborných věd, nikdy nechválím znalosti těch, kdož jich užívají jakožto řečníště, s kterého napadají Církev.

837 Spěch,spěch. činnost. Horečná činnost. Šílenost pohybu. Báječné konstrukce: na venek.

Duchovně: rozbité krabice zmetková bavlna, pomalova-

ná lepenka shon, činnost. A mnoho lidí pobíhajících sem a tam.

Je to proto, že při své práci myslí pouze na ,dnešek'; jejich zraková schopnost viděti je omezena na to, co je ,přítomnost'. Musíš vidět věci zrakově věčnosti, ,udržovat přítomným' to, co přešlo a co má teprve přijít...

Klid. Mír. Intenzivní vnitřní život. Bez divokého spěchu, bez bláznivých změn, můžeš pracovat z místa určeného ti v životě a tak, jako mocný generátor duchovní elektřiny, budeš dávat světlo a energii mnohým, aniž bys ztrácel vlastní sílu a světlo.

838 Neměj nepřátel! Měj pouze přátele: po pravici udělali-li ti dobro, anebo přáli-li ti dobro; a po levici, uškodili-li ti, anebo snažili-li se ti uškodit.

839 Nerozšiřuj se o podrobnostech svého apoštolátu, leda by to bylo někomu k dobru.

840 Kéž vaše životy zůstanu nepovšimnuty tak jako Ježíšův po třicet let.

841 Josef z Arimatie a Nikodém navštěvují Ježíše tajně, v klidných dobách i v hodině vítězství.

Jsou však stateční tváří v tvář úřadům, vyznávají svoji lásku ku Kristu - ,audacter' neohroženě, v hodině zbabělosti. Pouč se.

842 Nestarejte se, jestliže vás poznají podle vašich skutků. Je to , vůně ' Krista. Ostatně, protože neustále pracujete pro Něho, radujte se, že jsou naplněna slova Písma: , Ať vidí skutky vaše dobré a velebí Otce vašeho, jenž je v nebesích '.

843 Nikoli zjevně, nýbrž jakoby ve skrytě, jde Ježíš na slavnost stánků.

Tak půjde, cestou do Emaus s Kleofášem a s jeho druhem. Tak Ho spatří Marie Magdaléna wskříšeneho.

A tak se ukáže - „učedníci nepoznali, že je to Ježíš ” - při zázračném rybolovu, jak nám praví svatý Jan.

A je ještě více ukrytější v Hostii, pro lásku k lidem.

844 Stavěti přenádherné budovy ? Budovat přepychové paláce ? Ať je staví druzí. Ať druzí je budují . . .

Duše, kéž oživíme duše, pro tyto budovy a paláce.

Jak krásné domy se pro nás připravují.

845 Jak jsem se ti zasmál a jak jsem se zamyslel nad tvou všední poznámkou: dělám nejraději hlavní věci napřed.

846 Souhlasím. Děláš lepší práci popovídáním nebo důvěrným rozhovorem než řečněním, okázalým řečněním na veřejnosti, před tisíci posluchači.

Přesto však, má-li se řečnit, řečni.

847 Osamocené úsilí každého z vás málo platí. Kéž Kristova láska vás spojí a podívíte se nad její účinností.

848 Chceš být mučedníkem. Dám ti mučednictví na dosah ruky: být apoštolem a ne nazývat se jím, být misionářem s posláním - a nenazývat se misionářem, být mužem Božím a zdáti se mužem světa: projít nepovšimnut.

849 Vysměj se mu. Řekni mu, že je staromódní: je neuvěřitelné, že někdo dosud ještě považuje dostavník za dobrý způsob cestování. Takto uvažuji o těch, kdož setrvávají ve vykopávání omšelých, oparukovaných , voltairismů ' nebo na pochybených, liberálních myšlenkách devatenáctého století.

850 Jaké to hovory. Jaká sprostota a špína. A musíte se s nimi stýkat v úřadě, na universitě, v operačním sále . . .

Popros je aby přestali, a vysmějí se ti. Tvař se rozmrzele, a jsou dotěrnější. Odejdi, a budou pokračovat.

Toto je řešení: napřed se za ně pomodli a přines nějakou obět' Bohu; potom jim pohlédni tváří v tvář jako muž a použij „ apoštolátu ” „ silných slov ”. Až se příště uvidíme, pošeptám ti několik užitečných slov.

851 Regulujme , prozřetelné nerozvážnosti ' mládí.

Duchovní dětství

852 Snaž se poznávat , cestu duchovního dětství ' aniž by ses nutil k tomu ji následovat. Nech působit Svatého Ducha.

853 Cesta dětství. Oddání se. Duchovní dětství. To vše není nějaký naprostý nesmysl, ale křesťanský život, odolný a silný.

854 V duchovním životě, to, co , děti ' dělají, nebo říkají, není ani dětinské ani dětské.

855 Duchovní dětství není duchovní pošetilost, ani změkčilost; je to cesta, rozumná a pevná, kterou, pro její obtížnou snadnost, musí duše nastoupit a v ní pokračovat, vedena rukou Boží.

856 Duchovní dětství vyžaduje poslušnost ducha, která je obtížnější než poslušnost vůle. Abychom podřídili své-

ho ducha, potřebujeme nejen milost Boží, ale též neustálé cvičení vůle, která říká , ne ' znovu a znovu, tak jako říkáme , ne ' tělu. A tak dosáhneme protikladu, že kdokoliv chce následovat tuto , malou ' cestu duchovního dětství, musí, aby se stal dítětem, posílit svoji vůli silou a mužností.

857 Být malým dítětem; největší odvaha je vždy ta, kterou mají děti. Kdo sahá po měsíci ? Kdo si nevšímá jiných, chce-li dosáhnout svých tužeb ?

Přidej takovému dítěti velikou milost Boží, touhu vykonávat Boží vůli, velikou lásku k Ježíši, všechny lidské vědomosti, které je schopno obsáhnouti a dosáhneš podobnosti s apoštoly dneška, s takovými, jaké si Bůh bezpochyby přeje.

858 Bud' dítětem. A ještě více. Neustrň však na létech dospívání: viděl jsi kdy co směšnějšího, než když výrostek se snaží hrát si na muže nebo, když si dospělý muž hraje na dítě ?

Dítětem před Bohem: a právě proto, celým mužem ve všem ostatním - a přestaň se chovat jako mopslík !

859 Někdy se cítíme rozpoloženi k tomu, chovat se jako malé děti. To, co pak děláme, co pak konáme, má úžasnou cenu v Božích očích a pokud nedopustíme, aby se denní zaměstnání vplížilo do našich , malých ' počinů, tyto budou plodné, protože Láska je vždycky plodná.

860 Před Bohem, který jest věčný, jsi mnohem více dítětem, než je před tebou to nejmenší batolátko.

A kromě toho, že jsi dítětem, jsi Božím dítětem. Nezapomeň na to.

861 Dítě, probud' ve svém srdci horoucí touhu napravit obludnosti svého života dospělého člověka.

862 Pošetilé dítě, toho dne, kdy skryješ část své duše před svým rádcem, přestaneš být dítětem, protože jsi ztratilo prostotu.

863 Dítě, budeš-li jím opravdu, budeš všemocné.

864 Stanete-li se dětmi, nebudete mít starostí: děti rychle zapomínají, co je mrzí a vrátí se ku svým hrám. Odevzdávající se Bohu, nebudete mít starosti, protože si odpočinete v Otci.

865 Dítě, obětuj Mu každý den . . . i své slabosti.

866 Dobré dítě: obětuj mu práci těch dělníků, kteří Ho neznají; obětuj mu přirozenou radost těch ubohých dětí, vychovávaných v pohanských školách.

867 Děti nemají nic svého, všechno patří jejich otci a

Tvůj Otec vždycky velmi dobře ví, jak nejlépe spravovati tvoje dědictví.

868 Bud' malým, velmi malým. Ne více než dvouletým, nejvýše tříletým. Protože starší, starší děti jsou už uličníci, kteří se snaží obelstít rodiče neuvěřitelnými lžemi.

Je to proto, že mají sklon k hříchu - ke „zlobě hříchu“ - ale postrádají zkušeností ve zlu, která je naučí vědět hřešení, aby dovedli zakrýt, zdáním pravdy, faleš svých prohnaností.

Ztratili prostotu a bez prostoty je nemožné být dítětem před Bohem.

869 Ale dítě, proč se snažíš chodit o chůdách ?

870 Nesnaž se být dospělým, ale dítětem, vždycky dítětem, i když umíráš sešlostí a věkem. Když dítě zakopne a upadne, nikdo se nediví; otec je rychle zvedne. Když ten, kdo upadne, je starší, bezprostřední reakce druhých je smích. Někdy tato první reakce přejde a smích ustoupí soucitu. Ale starší lidé musí vstávat sami.

Tvá každodenní smutná zkušenost je plná klopytání a pádů. Co by se s tebou stalo, kdybys nebyl neustále více dítětem ?

Nechtěj být dospělým. Bud' dítětem; a když zakopneš, kéž jsi pozdvižen rukou svého Boha Otce.

871 Dítě, odevzdání vyžaduje poddajnost a učenlivost.

872 Nezapomínej, že Náš Pán má obzvláštní zálibu v malých dětech a v těch, kdož se jim podobají.

873 Protiklad malé dušičky. Když ti Ježíš pošle to, co svět nazývá , štěstím ', pocit'uj ve svém srdci zármutek nad Jeho dobrotou a nad svojí zkažeností. Když ti Ježíš pošle to, co svět nazývá , smůlou ', bud' šťastný ve svém srdci, protože ti vždycky dává to, co je pro tebe nejlepší. Je to krásná chvíle, kdy jest možno milovati kříž.

874 Odvážné dítě, vykřikni: Jaká to láska byla láska Terezina. Jaká obětavost Xaverského. Jak podivuhodný muž byl svatý Pavel. Ach, Ježíži, tedy já . . . miluji tě víc než Pavel, než Xaverský a Terezie !

Život dětství

875 Nezapomeň, pošetilé dítě, že Láska tě učinila všemocným.

876 Dítě, neztrat' láskyplný zvyk ,dobývat' svato-
stánky.

877 Když tě nazývám ,hodným dítětem', nemysli si, že se domnívám, že jsi plachý nebo nerozhodný. Nejsi-li mužný a normální, místo, abys byl apoštolem, budeš směšnou karikaturou.

878 Dobré dítě, říkej Ježíši častokrát za den: Miluji Tě, miluji Tě, miluji Tě . . .

879 Cítíš-li se utiskován svými slabostmi, nebuď smutný. Raduj se ze svých nedostatků tak, jako svatý Pavel, protože děti se nemusí obávat výsměchu, když se snaží napodobovati velikány.

880 Nedopust', aby ani tvé nedokonalosti a tvé chyby, ani tvé vážné pády tě odloučily od Boha. Slabé dítě, je-li moudré, snaží se zůstat v blízkosti svého Otce.

881 Nestarej se, zlobí-li tě vykonávat maličkosti, které On na tobě požaduje. Nakonec se usměješ.

Neviděl jsi nikdy jak nerado dává malé dítě svému otci, který ho pouze zkouší, cukroví, jež má v ruce ? Ale dá mu je: láska zvítězila.

882 Když ti záleží na tom, abys něco udělal dobře, opravdu dobře, stává se, že to uděláš velmi špatně. Pokoř se před Ježíšem a řekni: Vidíš, jak špatně všechno dělám. - A nepomůžeš-li mi vydatně, budu dělat všechno ještě hůře.

Smiluj se nad svým dítětem; víš, že chci napsat každý den velikou stránku do knihy života. Ale jsem tak nešikovný, že nepovede-li Mistr moji ruku, místo úhledného písma zanechá mé péro kaňky a drápaniny, které se nedají nikomu ukázat.

Od této chvíle, Ježíši, budeme psát spolu.

883 Milovaný, jsem si vědom své nešikovnosti, která je tak veliká, že trápím, když chci laskat. Zjemni způsoby mé duše. Dej mi, prosím Tě, chci, abys mi dal, vedle houževnaté mužnosti tohoto života dětství, též onu jemnost a

oddanost, kterou děti prokazují rodičům v důvěrných projevech lásky.

884 Jsi pln slabostí. Každého dne jsou ti patrnější, ale nedej se jimi zastrašit. On ví dobře, že nemůžeš přinášet víc ovoce.

Tvé neúmyslné pády dítěte, ukazují tvému Otci, Bohu, že se musí o tebe starat a tvé Matce Marii, že nesmí pouštět svou milující ruku z tvé. Každého dne, když tě Pán zvedá se země, využij toho, obejmi ho celou svojí silou a polož svou unavenou hlavu na Jeho probodenou hrud' tak, abys byl unesen tlukotem Jeho milujícího Srdce.

885 Píchnutí. A další, další. Snášej je. Nevidíš, že jsi tak malý, že ve svém životě, na své malé cestě, můžeš Mu obětovat pouze tyto malé křížky ?

Mimo to, uvažuj: píchnutí za píchnutí, kříž na kříži jaká to veliká hromada.

Konečně, dítě, naučilo jsi se vykonat jednu velikou věc: Milovat.

886 Když dětská duše přednese Pánu svoji tohu po odpuštění, může býti ujištěna, že brzy uvidí tuto touhu vyplněnu: Ježíš uvolní duši od špíny, která ji tíží za trest minulých běd, osvobodí ji od mrtvé váhy, zbytků všech nečistot, které ji váží k zemi. Odstraní váhy pozemských

příteží, které zabraňují srdcí dítěte, aby se povzneslo až k Boží slávě a aby se stravilo v živém plamenu lásky, která je On sám.

887 Ztráta odvahy, způsobená opakovaným nedostatkem velkodušnosti, tvé pády, tvé úchyvky - možná pouze zdánlivé - dávají ti často pocit, že jsi rozbil cosi nesmírně cenného: své posvěcení.

Netrap se: použij ve svém nadpřirozeném životě moudrý způsob, kterým prosté děti řeší takovéto otázky.

Rozbily něco - obyčejně jen z křehkosti - čeho si jejich otec velice vážil. Je jim to líto, možná, že roní slzy, ale . . . jdou se dát ukonejšit od toho, komu náležel rozbitý předmět; a jejich otec zapomene na cenu - ať byla jakkoli veliká - rozbitého předmětu a pln něžnosti, nejen, že odpustí, ale ukonejší a dodá odvahy malému. Pouč se.

888 Kéž je tvá modlitba mužná. Být dítětem neznamená být zženštilým.

889 Pro toho, kdo miluje Ježíše, modlitba, i ta bez útěchy, je sladkostí, která končí všechny žaly: jde se modlit chtivě, jako dítě si jde pro cukr po hořké dávce léku.

890 Jsi rozptýlený při modlitbě. Snaž se vyhnouti se rozptýlení, ale netrap se, když jsi přesto stále ještě rozptýlený.

V běžném životě i ty nejhodnější děti si hrají s věcmi kolem sebe a často nedávají pozor na to, co jim říká jejich otec. To neznamena nedostatek lásky nebo úcty. Je to slabost a malichernost vlastní dítěti.

Tak se podívej: jsi dítětem před Bohem.

891 Když se modlíš, snaž se řídit svou rozptýleností tak, jako kdybys byl strážníkem, řídícím provoz: proto máš energickou sílu vůle, kterou ti tvůj život dětství ušetřil. Čas od času, zadrž na chvíli myšlenku a odporuč Bohu ty, kdož byli její příčinou.

A tak, kupředu, a znovu - dokud nevyprší čas. Modlíš-li se takto, i když cítíš, že maříš čas, raduj se a věř, že jsi se dovedl zalíbit Ježíši.

892 Jak krásné je být dítětem. Když dospělý žádá o milost, jeho žádost musí být provázena seznamem jeho zásluh.

Žádá-li dítě - potože děti nemají zásluh, - stačí, když řekne: jsem syn toho a toho.

Ó, Pane, řekni mu to celou svojí duší - já jsem... synem Božím.

893 Vytrvalost. Dítě, které klepe na dveře, klepe jednou a znovu a ještě... a hlasitě a dlouho; bezostyšně. Rozhorlení toho, kdo přijde otevřít, je odzbrojeno prostotou malého rušitele. Stejně tak ty a Bůh.

894 Zažil jsi vděčnost malých dětí ? Napodobuj je, říká Ježíši v příznivých i nepříznivých dobách: ‚Jak jsi dobrý, jak jsi dobrý‘.

Tato slova, jestliže je říkáš s přesvědčením, jsou cestou dětství, která tě dovede k míru, slzami i smíchem, ale nikdy bez Lásky.

895 Práce tě unavuje tak, že nejsi schopen se modlit. Jsi neustále v přítomnosti svého Otce. Nemůžeš-li s Ním hovořit, pohlédni na něho občas, jako malé dítě . . . a On se na tebe usměje.

896 Domníváš se, že něco není v pořádku, protože ve svém díkuvzdání po přijímání, první, co tě napadlo bylo, že aniž bys tomu mohl zabránit, jsi žádal: Ježíši, tuto duši: Ježíši, tento úkol . . .

Netrap se a nesnaž se nutit se: neviděl jsi, je-li otec dobrý a dítě prosté a odvážné, jak dítě strká svoji ruku do otcovy kapsy pro cukroví ještě dříve než ho políbilo na pozdrav ? Nuže tedy . . .

897 Naše vůle, posílená milostí je všemocná před Bohem. Tedy, když na příklad jedeme tramvají a jsme svědky tolika urážek Pána Boha, řekneme Ježíši s účinnou vůlí: ‚Můj Bože, kéž bych dovedl vykonat úkon lásky a nápravy za každou obrátku kola tohoto vozidla, které mě veze.‘ Právě v

tomto okamžiku, v očích Ježíšových, jsme ho opravdu milovali a učinili zadost tak, jak jsme si přáli.

Takovýto , nesmysl ' nepřesahuje meze duchovního dětství: je to věčná rozmluva nevinného dítěte a otce, vášnivě milujícího svého syna:

, Řekni mi, jak mě máš rád ? ... ' A malý slabikuje:
, Mi - li - on - krát '.

898 Žiješ-li , životem dětství ', měl bys být i dětsky mlsný - , duchovně mlsný '. Tak jako ostatní tvoji , vrstevníci ' myslí na dobré věci, které má matka schované.

A tak častokrát za den. Je to otázka okamžiku ... Marie ... Ježíš ... svatostánek ... přijímání ... láska ... utrpení. . . duše v očištění. . . ti, kdož bojují: Papež, kněží ... kněží ... věrní ... tvoje duše ... duše tvých milých ... Andělé strážní ... hříšníci ...

899 Malá umrtvování tě opravdu stojí hodně. Zápasíš. Je to tak, jako kdyby ti někdo říkal: proč být tak věrný v dodržování životního plánu, hodin ? Poslyš: všiml jsi si, jak snadné je oklamat malé děti ? Nechtějí spolknout hořký lék, ale řekne se jim: , Tato lžička je za tatínka, tato za babičku ' a tak dále, až spolknou celou dávku.

Stejně tak ty; o čtvrt hodiny více umrtvování za duše v očištění; dalších pět minut za tvé bratry v apoštolátě ... Až dosáhneš času, určeného tvým rozvrhem.

Provádíš-li své umrtvování tímto způsobem, ... jak nesmírnou má cenu.

900 Nejsi sám. Snášej ústrky s radostí. Je pravda, ubohé dítě, že necítíš ve své ruce ruku své Matky. Ale... neviděl jsi nikdy jak maminky na světě sledují s rozpřaženými pažemi svoji drobotinu, když se pustí, bez jakékoliv pomoci, do svých prvních krůčků ? Nejsi sám: Marie je nablízku.

901 Ježíši, i kdybych zemřel láskou, nikdy bych ti nemohl odplatit za milost, kterou jsi mi prokázal tím, že jsi mne učinil malým

Povolání

902 Proč se neodevzdáš Bohu jednou pro vždy. Opravdu . . . teď.

903 Vidíš-li svoji cestu jasně před sebou, následuj ji. Proč nesetřeseš zbabělost, která tě brzdí ?

904 ,Jděte a hlásejte evangelium . . . já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa ', pravil Ježíš, a pravil to tobě.

905 Vlastenecké nadšení - chvályhodné - přivádí mnohé k tomu, že obrací své životy v ,službu' a v ,milici'. Nezapomeň, že také Kristus má svoje ,milice' a vyvolené lidi pro svoji ,službu'.

906 ,Et regni ejus non erit finis ' - a Jeho království nebude konce.

Nenaplnuje tě radostí, že pracuješ pro takovéto království ?

907 , Nevěděli jste, že já musím býti v tom, co jest Otce mého ? ’

To odpověděl mladý Ježíš. A odpověděl tak matce, takové, jaká byla jeho, která Ho hledala po tři dny, domnívající se, že se ztratil. Odpověď, která má dodatek v těchto slovech Kristových, jež zaznamenává Svatý Matouš: , Kdo miluje otce svého matku svou více než mne, není mě hoden ’.

908 Je dětinské posuzovat cenu apoštolského podnikání tím, co je vidět. Z takového hlediska bys musel dávat přednost tuně uhlí před hrstí diamantů.

909 Nyní, když jsi se mu oddal, pros ho o nový život, o ,pečet’, která by utvrdila pravost tvého poslání, jakožto muže Božího.

910 Tvůj ideál - tvé povolání - je ... bláznovství. A ostatní tví přátelé, tví bratři - jsou blázni. Neslyšel jsi nikdy tento výkřik z hloubi své duše ?

Odpověz pevně, že děkuješ Bohu za tu čest, že patříš do tohoto ,blázince’.

911 Píšeš mi: ,Naše touha uvidět toto vše v chodu, v rozkvětu se téměř obrací v netrpělivost. Kdypak se to rozběhne, kdy prorazíme ... kdy uvidíme, že svět je náš ? ’

Dodáváš: ,Tato touha nebude marná, přiměje-li nás

k tomu, abychom naléhali na Pána Boha a nutili Ho. Tak tedy budeme výborně nakládati se svým časem. '

912 Chápu, jak trpíš, uprostřed vnucené nečinnosti uvažuješ o práci, která se má ještě vykonat. Tvé srdce by rádo prorazilo hrance vesmíru a musí se přizpůsobit tak malicherné, každodenní práci.

Ale - na kdy tedy uchováváme ‚fiat‘ - buď vůle Tvá ?

913 Nepochybuj o tom: tvé povolání je největší milost, kterou ti Bůh mohl udělit. Děkuj mu za ni.

914 Jak ubohé jsou zástupy - vysoké, nízké a prostřední - které žijí bez ideálu. Dělalí dojem, že nevědí, že mají duši: jsou zástup, hejno, stádo.

Ježíši, s pomocí tvé milosrdné lásky, obrátíme zástup v legii, hejno ve vojsko a ze stáda oddělíme očištěné, ty kdož nechtějí nadále býti nečistými.

915 Boží díla nejsou ani páky, ani schůdky.

916 Pane, učiň z nás blázny, s nakažlivým bláznovstvím, které přitáhne mnohé k tvému apoštolátu.

917 ‚Zdali nehořelo v nás srdce naše, když mluvil k nám na cestě ? ‘ Jsi-li apoštolem, tato slova učedníků e-

mauzských by se měla mimovolně objevit na rtech tvých druhů v práci, když tě potkají svou žitotní cestou.

918 Jdi do apoštolátu, abys dal všechno a nehledej žádnou pozemskou odměnu.

919 Tím, že tě povolal k tomu, abys byl apoštolem, náš Pán ti připomněl tak, abys to nikdy nezapoměl, že jsi , synem Božím '.

920 Každý z vás se musí snažit, aby byl apoštolem apoštolů.

921 Jsi solí, apoštolská duše. , Sůl je dobrá ' , čteme v Písmě Svatém - , ale když sůl ztratí svojí chuť ' , není dobrá k ničemu, ani na zem, ani na hnojiště, a je vyhozena, je k ničemu.

Jsi solí, apoštolská duše. Ale ztratíš-li svoji chuť . . .

922 Synu, miluješ-li svůj apoštolát, buď ujištěn, že miluješ Boha.

923 Až opravdu , ucítíš svůj apoštolát, tehdy ti bude sloužit jakožto štít, s nímž budeš odolávat všem nástrahám svých nepřátel, pozemských i pekelných.

924 Modli se neustále za vytrvalost pro sebe i pro své druhy v apoštolátě. Náš odpůrce, ďábel, velmi dobře ví, že jste jeho velcí nepřátelé . . . a když vidí pád ve vašich řadách, jak se raduje.

925 Tak jako se řeholníci snaží vědět, jak žili ti první z jejich řádu, anebo společnosti, aby se řídili podle nich, ty, pravověrný křesťane, snaž se znát a následovat a napodobovat životy učedníků Ježíšových, kteří znali Petra, Pavla a Jana a byli téměř svědky smrti a vzkříšení Mistra.

926 Tážeš se mě a odpovídám: tvá dokonalost pozůstává v tom že dokonale žiješ na místě, v zaměstnání, v postavení, které ti Bůh určil, skrze tvé nadřícené.

927 Modlete se jeden za druhého. Tento ochabuje ? . . . A onen ? . . .

Modlete se stále, aniž byste ztratili mír. Odcházejí někteří ? Jiní se ztratili ? . . . Bůh vás všechny odpočítal od věčnosti.

928 Máš pravdu, když mi píšeš: , S vrcholu hory, která vévodí kraji na míle, neuvidíš žádné planiny, za každou horou je další hora. Někdy pohoří, které bylo skryté '.

Tak to je a tak to musí být s obzorem tvého apoštolátu; světem se musí projít. Ale není cest připravených pro vás. Sami je musíte přes hory vyšlapat šlepejemi vašich kroků.

Apoštol

929 Kříž na prsou ? . . . Dobře. Ale kříž na tvých ramenech, kříž na tvém těle, kříž ve tvé mysli. Tak budeš žít pro Krista, s Kristem a v Kristu: jenom tak budeš apoštolem.

930 Apoštolská duše: v první řadě: ty. Pán praví skrze svatého Matouše: ,Mnozí mi řeknou v onen den: ,Pane, Pane, zdali jsme ve jménu Tvém neprorokovali a ve jménu Tvém nevymetali zlé duchy a ve jménu Tvém nečinili mnoho zázraků ? ' A tehdy prohlásím jim: ,Nikdy jsem vás neznal; odejděte ode mne, pachatelé nepravosti '.

Kéž se nestane, praví Svatý Pavel, abych snad kázav jiným, sám nebyl zavržen.

931 Vojenský duch svatého Ignáce nám zanechává obraz d'ábla, svolávajícího nespočetné množství d'áblů a rozházujícího je mezi národy, kraje, města a vesnice po ,kázání ' , kde je vyzýval k tomu, aby ukuli řetězy a okovy

pro všechny lidi tak, aby ani jeden člověk nezůstal nesvázaný.

Pravil jsi mi, že chceš být vůdcem: a k čemu je vůdce v řetězech ?

932 Pohled': apoštolové, se všemi svými patrnými nedostatky, byli upřímní, prostí - průsvitní.

Ty též máš zřejmé a nepopíratelné nedostatky. Kéž nepostrádáš prostoty.

933 Hovoří se o duši, která v modlitbách říkala Našemu Pánu: , Ježíši, miluji Tě ' - a slyšela tuto odpověď s nebe: , Láska znamená činy, ne sladká slova '.

Uvažuj, zda toto mírné pokárání neplatí také pro tebe.

934 Apoštolská horlivost je Božské šílení, které chci, abys měl. Jeho příznaky jsou: hlad po poznávání Mistra, neustálá starost o duše, vytrvalost, kterou nic nemůže otrástit.

935 Neusínej na vavřínech. Jestliže, lidsky řečeno, toto rozpoložení není ani pohodlné, ani slušivé, co se stane, jestliže vavříny, tak jako teď nenáleží tobě, ale Bohu ?

936 V apoštolátě se musíš poddat, vyhladit sebe sama: ne vnucovat své vlastní mínění.

937 Nikdy nebud'te muži a ženy dlouhého činu a krátké modlitby.

938 Snaž se žít tak, aby ses dovedl dobrovolně vzdávat pohodlí a klidu, který bys nerad viděl v životě jiného Božího muže.

Uvědom si, že jsi obilné zrno, o kterém hovoří Písmo Svaté. Nezakopeš-li se a nezemřeš-li, nebude žní.

939 Bud'te světskými muži a ženami, ale nebud'te muži a ženami světáckými.

940 Nezapomeň, že jednota je znamení života: rozpolcení znamená hnilobu, jasný to znak mrtvolnosti.

941 Poslušnost . . . jistá cesta. Slepá poslušnost nadřícenému, cesta svatosti. Poslušnost v apoštolátě, jediná cesta: protože v díle Božím duch musí být ten, že se buď poslouchá, anebo odejde.

942 Uvědom si, synu, že nejsi pouze duší, která se spojila s ostatními proto, aby vykonala dobrou věc.

Je to hodně, ale stále ještě málo. Jsi apoštolem, který provádí naléhavý rozkaz Kristův.

943 Dávej pozor, aby styk s tebou nevyvolal v ostat-

ních to, co někdo kdysi vykřik (a ne bez důvodu): , Mám jich až po krk '.

944 Musíš nadchnout druhé láskou k Bohu a horlivostí po duších, tak aby i oni zapálili oheň v dalších, a aby každý z nich zase roznítil oheň svých druhů v zaměstnání.

Jaké množství duchovních kalorií k tomu potřebuješ. A jaká ohromná zodpovědnost za to, dopustíš-li, abys ochladl. A - ani na to nechci myslet - jaký hrozný zločin, kdybys měl dávat špatný příklad.

945 Znamená to špatné rozpoložení, nasloucháš-li slovu Božímu kriticky.

946 Chceš-li se dát Bohu ve světě, spíše než abys byl učený (ženy nemusí být učené, stačí, když jsou moudré), musíš být duchovní, těsně spjatý modlitbou s Pánem: musíš nosit neviditelný plášť, který zakryje jeden a každý z Tvých smyslů a schopností: modlit se, modlit se, modlit se, činit zadostiučinění, činit zadostiučinění, činit zadostiučinění.

947 Divil jsi se, že jsem schvaloval nedostatky , stejnorodosti ' v apoštolátě, v němž pracuješ. A pravil jsem ti:

Jednota a rozmanitost. Musíš se lišit od ostatních, tak jako svatí v nebi jsou rozdílní, protože každý z nich má

svoji osobní a zvláštní rázovitost. Ale také podobni jeden druhému, tak jako svatí, kteří by nebyli svatými, kdyby se každý z nich nebyl ztotožnil s Kristem.

948 Ty, nejmilejší synu Boží, prožívej a pocít'uj našeho bratrského ducha, ale bez důvěrností.

949 Snažit se dosáhnout postavení v jakémkoliv apoštolském podnikání je marnost v tomto životě a nebezpečí v příštím.

Jestli to Bůh chce, budeš povolán. A potom máš přijmout. Nezapomeň však, že kdekoli jsi, můžeš a musíš se stát svatým, neboť proto jsi tam, kde jsi.

950 Pracuješ-li pro Krista a domníváš-li, že tvé postavení je něco jiného než břímě, jak budeš zklamán!

951 Být hlavou apoštolského podnikání vyžaduje ochotu snášet všechno od každého, s nekonečnou láskou.

952 V apoštolské práci se nemůže promíjet ani neposlušnost, ani neupřímnost. Uvědom si, že prostota není neopatrnost ani žvanivost.

953 Je tvou povinností modlit se a obětovat se za osobu a úmysly toho, Kdo je hlavou tvého apoštolského podnikání. Nezáleží-li ti na vykonávání této povinnosti, domnívám se, že postrádáš nadšení pro svoji cestu.

954 Bud' obzvláště úctyplný ke svému nadřízenému, kdykoliv se s tebou radí a ty mu musíš odporovat. Nikdy mu neodporuj v přítomnosti jeho podřízených, i když je v nepravu.

955 Ve svém apoštolském podnikání se neobávej nepřátel „zvenku“, at' jsou sebemocnější. Nepřítel, jehož se musíš obávat, je nedostatek tvého vlastního „synovského“, bratrského ' ducha.

956 Chápu plně, jak tě baví opovržení - i když přichází od tvých vlivných nepřátel - pokud cítíš, že jsi spojen se svým Bohem a se svými bratry v apoštolátě. Opovržení? Co na tom.

957 Často přirovnávám naši apoštolskou práci ke stroji: soukolí, písty, záklopy, nýty . . .
Ale láska, Tvoje láska - je mazadlo.

958 Zbav se toho pocitu „sebeuspokojení“, které odděluje tvoji duši od duší, které se ti přibližují, Naslouchej jim. Mluv prostě; jenom tak poroste tvoje apoštolská práce do šíře a do plodnosti.

959 Opovržení a pronásledování jsou požehnaná znamení Božího zalíbení, ale není krásnějšího důkazu a znamení zalíbení než toto: projít nepovšimnut.

Apoštolát

960 Tak jako hukot oceánu se skládá ze šumění každé jednotlivé vlny, tak svatost vašeho apoštolátu se skládá z osobních ctností každého z vás.

961 Musíš být , mužem Božím ' mužem vnitřního života, mužem modlitby a oběti. Tvůj apoštolát musí být překypováním tvého vnitřního života.

962 Jednota. Jednota a podrobení se. K čemu jsou mi jednotlivé části hodin - i když jemně vypracované - jestliže mi nedovedou určit čas ?

963 Ať nikdy nedopustíte, aby se uvnitř vaší práce utvořily , kliky ' (zájmové skupiny). Byl by to výsměch apoštolátu, protože kdyby se nakonec , klika ' uchopila vedení světového podnikání, jak rychle by se toto světové dílo zmenšilo samo na , kliku '.

964 , Je mnoho cest ', pravil jsi mi hořce. Musí jich být mnoho; tak, aby každá duše mohla najít svoji vlastní v této úžasné různosti.

Zmatek ? Rozhodni se jednou pro vždy: a zmatek se promění v jistotu.

965 Raduj se, když vidíš druhé pracovat v dobrých apoštolátech. A pros Boha, aby jim uštedřil hojnost milostí a aby reagovali na tuto milost.

Potom následuj svoji cestu: přesvěč se, že nemáš jiné.

966 Máš špatného ducha, když tě bolí, že ostatní pracují pro Krista, aniž by se ohlíželi na to, co děláš ty. Připomeň si úryvek ze svatého Marka: , Mistře, viděli jsme kohosi, jenž s námi nechodí a ve jménu Tvém vymítá duchy zlé; i bránili jsme mu '. Ježíš odpověděl: , Nebraňte mu, neboť není nikoho, jenž by činil divy ve jménu mém a mohl snadno potom zle mluvit o mně. Neboť kdo není proti vám, drží s vámi '.

967 Veškeré ukázky vnější činnosti jsou mařením času, postrádáš-li lásku. Je to jako s jehlou bez niti.

Jaká škoda, když nakonec jsi vykonával , svůj ' apoštolat a ne , Jeho ' apoštolát.

968 Radostně ti žehnám, synu, pro víru ve Tvé poslání,

jakožto apoštola, která tě vybídla k tomu, že jsi napsal: ,Není pochyb: budoucnost je jistá, možná právě nám na vzdory. Ale je podstatně třeba, abychom byli jedno s Hlavou - , ut omnes unum sint ' - modlitbou a obětí.

969 Těch, kdož sice ponechávají činnost druhým, ale zato se za ni modlí a trpí, nikdo si zde nevšímá; jak zářící však bude jejich koruna v království života. Blahoslaven buď , apoštolát utrpení '.

970 Je pravda, že jsem nazval tvůj nenápadný apoštolát , tichým a účinným posláním '. A nic z toho neodvolám.

971 Mám vysoké mínění o tvé úctě k prvním křesťanům a vynasnažím se, co mohu, abych ji podporoval tak, abys stejně jako oni, vkládal každého dne nadšení do účinného apoštolátu a nenápadnosti.

972 Když vykonáváš svůj , apoštolát nenápadnosti a důvěrnosti ', neříkej mi, že nevíš, co říci, protože ti připomenou se žalmistou: , Dominus dabit verbum evangelizantibus virtute multa ' - Pán klade do úst svým apoštolům slova plná účinnosti.

973 Slova, pošeptaná v pravý čas do ucha tvého kolísavého přítele; užitečná rozmluva, kterou jsi dovedl začít

v pravou chvíli; odborná rada, která mu pomůže při práci na universitě, diskrétní nediskrétnost, kterou otevíráš netušené oblasti jeho horlivosti. Toto vše je „apoštolát přátelství”.

974 , Apoštolát prostřeného stolu ’: to je staré pohostinství Patriarchů, s bratrskou vroucností Bethanie. Když je provádíme, zdá se nám, že vidíme Ježíše, jak předsedá stolu, tak jako v domě Lazarově.

975 Je naléhavé, abychom znovu pokřest’anštili slavnosti a lidové zvyky. Je naléhavě, třeba se vyhnout tomu, aby veřejné zábavy musely být buď pobožnůstkářské nebo pohanské.

Pros Boha, at’ obstará pracovníky pro tuto velmi potřebnou práci, kterou bychom mohli nazvat, apoštolát zábavy ’.

976 Velice jsi chválil , apoštolát dopisování ’. Pravil jsi: , Nenacházím někdy slov, když bych měl napsat to, co by mohlo být užitečné příteli, kterému píši. Když začnu, řeknu svému Andělu strážnému, že doufám, že můj dopis prokáže nějaké dobro. A i když třeba píši jen hlouposti, nikdo nemůže upřít ani mému příteli ani mně čas, který jsem ztrávil na modlitbě za to, o čem vím, že on potřebuje nejvíce ’.

977 , Dopis přišel ve dnech, které byly smutné - bez

jakékoliv důvodu - a nesmírně mě povzbudilo, když jsem četl o tom, jak ostatní pracují '.

...A další: , Jak radostné je obdržeti tyto dopisy a vědět, že jsem přítelem takovýchto přátel '. A další a tisíc dalších: , Obdržel jsem dopis od X a zastyděl jsem se nad nedostatkem svého ducha , porovnání s jeho '.

Není-li pravda, že , apoštolát dopisování ' je účinný ?

978 , Pojd'te za mnou a učiním vás rybáři lidí '. Ne bez důvodu používá Náš Pán těchto slov; lidé - tak jako ryby - se musí chytat za hlavu.

Jaká to evangelická hloubka je v , apoštolátě intelektuálním '.

979 Je v lidské povaze nevážit si toho, co málo stojí. Proto jsem ti poradil , apoštolát nedávání '.

Nezapomeň požadovat a vzít si to, co se právem a rozumně žádá za určitý výkon tvého povolání, i když tvé povolání je nástrojem tvého apoštolátu.

980 Nemáme snad i my možnost vzít si s sebou na cestu nějakou ženu, sestru v Ježíši Kristu, aby pomáhala, jako to činí ostatní apoštolové a příbuzní Páně i sám Petr ?”

Tot' co svatý Pavel praví v první epištole ke Korintským. Nelze opovrhovati spoluprací žen v apoštolátě.

981 , Potom chodil po městech a vesnicích, hlásaje a zvěstuje království Boží, a dvanáct s ním; též některé ženy, které byly uzdraveny od zlých duchů a od nemocí: Maria zvaná Magdalena, z níž vyšlo sedm duchů zlých, Johanna, manželka Chuzy, správce Herodova a Susanna a mnoho jiných, které mu přisluhovaly ze svých statků , čteme v osmé kapitole u svatého Lukáše.

Opisují tato slova. A prosím Boha, aby, čte-li toto nějaká žena byla naplněna posvátnou a plodnou závistí.

982 Žena je silnější než muž a věrnější v hodině zkoušky: Marie Magdalena a Marie Kleofášova a Salome.

S hloučkem statečných žen jako byly tyto, těsně spjaty s Pannou Bolestnou, jaké dílo pro duše by se dalo vykonat na světě.

Vytrvalost

983 Začínat, to dovedou všichni vytrvat dovedou je svatí. At' tvoje vytrvalost není jen slepým následkem tvého prvního podnětu, dílem setrvačnosti: at' je promyšlenou vytrvalostí.

984 Řekni mu: Ecce, ego quia vocasti me. - Zde jsem, volal s mě.

985 Odbočil jsi s cesty a nevracel jsi, protože jsi se styděl. Bylo by logičtější, kdyby ses styděl za to, že se nechceš napravit

986 , Pravda je ', pravíš mi, , že nemusím být hrdinou, anebo jít až do extrémů, abych se dovedl odloučit od okolí podle potřeby a vytrval '. A dodáváš. , Pokud vyplnuji , normy ', které jste mi dal, nestarám se o pasti a nástrahy svého okolí; obávat se takových hloupostí - to je to, čeho bych se bál.'

Nádherné.

987 Opatruj a zachovávej ten vznešený idál, který se v tobě právě zrodil. Uvaž, kolik květů rozkvétá na jaře a jak málo z nich nese ovoce.

988 Ztráta odvahy je nepřítelem tvé vytrvalosti. Nebudeš-li bojovat proti skleslosti, staneš se nejprve pesimistou a později vlašným. Bud' optimistou.

989 Nuže - žádal jsi často: ,Kříž, Pane, kříž '. Je zřejmé, že je to kříž podle tvé vlastní chuti, o který žádáš.

990 Stálost, kterou nic neotřese. Tot', co potřebuješ. Pros o ni Boha a dělej, co můžeš, abys ji obdržel: protože je mocným prostředkem proti tomu, aby ses neodvrátil od plodné cesty, kterou jsi si vybral.

991 Nemůžeš ,vystoupit výše'. Nepřekvapuje to - po takovém pádu !

Vytrvej a ,vystoupíš '. Vzpomeň si, co pravil duchovní spisovatel: tvá ubohá duše je jako pták s křídly, pokrytými blátem.

Je zapotřebí nebeského slunce a osobního úsilí, malého a stálého, abychom vymýtili tyto sklony, obrazotvornost, únavu, všechno bláto, které se ti lepí na křídla.

Pocítíš, že jsi volný. A vytrváš-li, ,vystoupíš '.

992 Vzdej díky Bohu, který ti pomohl a raduj se ze

svého vítězství, Jak hlubokou radost pocít'uješ ve své duši, když jsi reagoval na milost.

993 Uvažuješ . . . velmi chladně; o důvodech, o jednom po druhém, proč opustiti práci. A některé z nich se zdají být přesvědčivými.

Vidím, že důvody máš - ale nemáš pravdu.

994 ,Nadšení mě opustilo ', píšeš. Nemusíš pracovat s nadšením, ale s láskou, s vědomím povinnosti, které znamená sebezapření.

995 Neotřesitelný: takový musíš být. Je-li tvoje vytrvalost narušena slabostmi jiných nebo tvými vlastními, tvé pojetí ideálu mne rozesmutní.

Rozhodni se jednou pro vždy.

996 Máš ubohou představu o své cestě, když se domníváš, že jsi ji ztratil pro nedostatek nadšení. Nevidíš, že je to doba zkoušky ? Proto ti byla odňata citová útěcha.

997 Nepřítomnost, osamocenost: zkoušky pro tvoji vytrvalost. Mše svatá, modlitby, svátosti, oběti, obcování svatých: zbraně pro vítězství ve zkoušce.

998 Blahoslavená buď vytrvalost osla u žentouru. Vždy

cesta

stejný krok. Vždy stejný okruh. Den po dni; jeden jako druhý.

Bez toho by nebylo zrání v ovoci, ani květů v sadě, ani vůně květin na zahradě.

Přenes tuto myšlenku do svého vnitřního života.

999 A co je tajemstvím vytrvalosti ? Láska. Zamiluj se do Něho a neopustíš Ho.

Abecední seznam

Almužny	466, 467, 468 636, 638
Anděl strážný	562-570, 150, 976
Apoštol	929-959, 19, 365, 371, 372, 383, 411, 459, 474, 491, 528, 785 833, 877, 904, 909, 921, 946, 951, 961
Apoštolát	960-982, 1, 7, 89, 105, 108, 129, 137, 175, 199, 255, 315, 335, 336, 338, 340, 360, 488, 550, 812, 833, 837, 844, 846, 850, 915
Bohatství	481, 487, 632, 633, 634, 636, 677
Bolest	169, 194, 199, 208, 209, 213, 215, 217, 219, 224, 229, 234, 256, 419, 436, 439, 584, 690, 692, 717, 885, 969, 982
Boží vůle	754-778, 691, 718, 731, 739, 864, 912

cesta

Bratrství	55, 365, 366, 385, 458, 460, 461, 462, 465, 469, 480, 544, 545, 549, 665, 924, 927, 948, 955, 956, 974, 977
Církev	517-527, 338, 400, 685, 836
Ctižádost	24, 112, 825, 874, 911, 949
Čistota	118-145, 490, 504, 511, 707, 741, 850
Děti boží	265,, 274, 860, 864, 867, 870, 881, 887, 890, 892, 894, 919, 948
Dobrá mysl	657-666, 203, 237, 260, 298, 308, 548, 626, 672, 692, 696, 758, 807, 879, 906, 965, 992
Dobročinnost	440-469, 32, 161, 361, 365, 366, 369, 385, 399, 412, 459, 675, 683, 795, 959
Dokonalost	39, 107, 290, 291, 301, 327, 337, 408, 766, 791, 807, 815, 826, 887, 926, 960, 983
Drobnosti	813-830, 19, 204, 205, 243, 272, 281, 302, 307, 362, 409, 410, 418, 557, 590, 614, 618, 755, 776, 911, 991, 998
Duch svatý	57, 58, 130, 273, 852
Duchovní četba	116, 117
Duchovní synovství	852-901, 55, 557, 697

Důvěra	168, 273, 309, 314, 473, 474, 475, 482, 483, 487, 721, 729, 732, 733, 900
Hněv	8, 9, 10, 20, 25, 654, 656, 698
Hříchy	261, 262, 296, 309, 328, 329, 330, 331, 357, 386, 402, 865
Chování	2, 3, 47, 275, 351, 370, 626
Chudoba	630-638, 770
Jasná mysl	8, 9, 10, 374, 702
Jednoduchost	47, 64, 305, 369, 510, 581, 862, 868, 932, 952
Jednota	381, 480, 830, 847, 940, 947, 953, 954, 955, 960, 962, 963, 968
Katolické křesťanství	7, 517, 520, 525, 764, 963
Kněžství	66-75, 98, 526, 531, 532, 638
Knihy	339, 467
Kříž	178, 277, 288, 302, 470, 555, 556, 775, 811
Kultura	332, 340, 345, 347, 602
Láska	417-439, 1, 16, 24, 91, 111, 139, 171, 182, 246, 267, 393, 323, 401, 412, 492, 493, 568, 667, 668, 727, 796, 813, 814, 824, 859, 875, 878, 881, 885, 901, 922, 944, 967, 994, 999

Lehkomyslnost	48, 352, 592, 600, 601, 602, 613, 648, 839
Lenost	13, 15, 191, 206, 325, 356, 357, 358
Lhostejnost	325-331, 16, 414, 492, 551, 616, 822, 921
Lidské ohledy	185, 353, 390, 391, 392, 491, 541
Lítost	216, 242, 246, 436, 437, 439, 441, 503, 506, 508, 591, 861
Liturgie	522, 523, 527, 530, 541, 542, 543
Manželství	26, 27, 28, 120, 360
Maria Panna	492-516, 144, 268, 269, 272, 276, 491, 493, 558, 653, 711, 721, 833, 884, 898, 900, 907, 982
Marnivost	13, 17, 18, 41, 50, 375, 564, 939
Milost	12, 56, 298, 324, 670
Mír	152, 201, 258, 309, 445, 607, 620, 696, 702, 705, 715, 758, 759, 760, 767, 768, 777, 837
Misionář	315, 764, 792, 801, 811, 812, 848, 968
Modlitba	81-117, 142, 145, 172, 266, 403, 502, 546, 547, 553, 574, 663, 800, 825, 888, 889, 890, 891, 894, 911, 924, 927, 937, 946, 968, 990

Mravní pochybení	136, 137, 211, 260, 261, 262, 263, 264, 495, 711, 712, 713, 716, 870, 880, 884, 991
Mše	528-543
Mučednictví	182, 185, 199, 205, 206, 622, 647, 743, 848
Naděje	12, 139, 169, 182, 264, 582, 667, 668, 669, 695, 719, 720, 721, 727, 730, 731, 748
Nadpřirozený život	279-300, 278, 341, 389, 422, 583, 638, 697, 942, 961
Nadšení	7, 32, 112, 306, 315, 346, 407, 412, 413, 764, 790, 793, 796, 805, 807, 809, 811, 833, 911, 914, 916, 920, 928, 934, 972, 973
Následování Krista	2, 212, 213, 271, 277, 310, 323, 356, 628, 671, 683, 687, 694, 699, 974
Nástroj	381, 483, 484, 485, 486, 488, 491, 612, 617, 719, 723, 803, 830
Nebe	29, 669, 748, 751, 752, 754, 819
Nedorozumění	491, 643, 647, 650, 688, 697, 908
Nepozorovaný život	347, 449, 509, 643, 647, 649, 651, 653, 655, 832, 840, 843, 848, 908, 917, 946, 959, 969, 970

cesta

Nerozhodonost	1, 237, 300, 316, 515, 757, 797, 798, 902, 909, 910, 964, 985, 995
Nespravedlnost	46, 672, 673
Netečnost	389, 391, 392, 415, 492, 658, 688, 692, 769
Obcování svatých	544-550, 315, 464
Obětavost	145, 155, 171, 218, 293, 299, 617, 659, 662, 684, 731, 786, 810, 902, 909, 918, 936
Oběti	153, 175, 178, 185, 186, 218, 255, 277, 763
Obezřetnost	639-656, 51, 55, 347, 839, 952, 970, 972
Obracení na víru	790-812, 372, 412, 483, 563, 629, 764, 831, 835, 916, 920, 972, 978
Obžerství	126, 679, 680, 681, 682
Odpočinek	356, 357, 358, 935
Odpor	13, 482, 487, 685, 687, 688, 694, 695, 697, 700, 955, 956
Odpoutání	149, 151, 152, 155, 189, 631, 632, 636, 722, 726, 770, 786, 907, 918, 931
Odvaha	16, 387, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 479, 482, 841, 857,

Okolí	376, 379, 380, 566, 986
Optimismus	378, 404, 405, 406, 415, 473, 474, 476, 482, 483, 487, 717, 719, 875, 879
Peklo	749, 750, 752
Pobožnosti	551, 574, 312, 500, 501, 518, 520, 522, 526, 528, 542
Pochybnosti	258-264, 140, 349, 536, 539, 718, 724
Pokání	208-234, 202, 584, 929, 938, 946 969, 989
Pokušení	141, 142, 143, 149, 262, 302, 307, 308, 357, 433, 483, 485, 493, 498, 504, 513, 567, 576, 704, 708, 725, 727, 723, 973, 991, 993, 997
Poslušnost	614-629, 315, 377, 383, 706, 936, 941, 952
Potíže	14, 165, 482, 485, 487, 685, 687, 688, 694, 695, 697, 700, 717, 955, 956
Povaha	1-55, 307, 311, 353, 364, 393, 401, 603, 665
Povolání	901-927, 6, 16, 27, 28, 122, 299, 300, 323, 360, 483, 484, 485, 580, 602, 605, 670, 742, 779, 799, 800, 801, 803, 807, 808, 811, 834, 978

Poznání sebe sama	18, 33, 50, 59, 63, 65, 591, 592, 593, 595, 596, 597, 599, 604, 605, 608, 609, 686, 690, 698, 729, 780, 882, 883, 932
Práce	1, 13, 15, 21, 294, 306, 322, 340, 355, 357, 358, 359, 372, 273, 440, 486, 491, 545, 933
Prostředky	470-491, 317, 324, 345, 346, 347, 350, 365, 433, 577, 585, 990
Prvotní křesťané	570, 581, 799, 925, 966, 971
Přátelství	88, 91, 159, 160, 421, 422, 790, 798, 806, 807, 838, 972, 973
Přijímání	87, 105, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 710, 896
Přesné myšlenky	339, 400, 407, 407, 485, 565, 579, 584, 585, 589, 603, 608, 610, 642, 655, 658, 676, 677, 702, 703, 717
Příklad	342, 362, 376, 380, 383, 411, 491, 396, 640, 687, 795, 831, 842, 938, 943, 995
Příležitosti	714, 716
Přirozené chování	379, 380, 440, 499, 641, 858, 877, 958, 986

Přítomnost boží	265-278, 103, 110, 288, 312, 319, 320, 416, 471, 551, 772, 894, 898
Pýcha	25, 119, 177, 200, 260, 351, 413, 589, 599, 600, 601, 611, 620, 709, 781, 949
Rozhodnutí	247-258, 123, 167, 176, 289, 292, 298, 305, 776
Rozpravy	25, 491, 798, 993
Skromnost	589-613, 16, 45, 51, 118, 207, 211, 212, 252, 446, 473, 475, 507, 509, 625, 674, 771, 780, 882
Sláva boží	779-789, 842
Smrt	735-744, 601, 678
Sobectví	29, 30, 31, 36, 458, 602, 643, 678, 683
Soud	745, 746, 747, 748, 930
Soudnost	49, 52, 53, 343, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 451, 453, 455, 456, 457, 675, 820, 945
Spolupráce s milostí	242, 308, 313, 318, 320, 362, 580, 670, 761, 784, 807, 829, 856, 897, 901, 913, 965, 985, 990, 992
Správné úmysly	32, 109, 215, 280, 287, 331, 367, 442, 481, 490, 693, 787, 788, 789

cesta

Srdce	145-171, 188, 422, 432, 434, 477, 504, 666, 678, 787, 912, 917
Statečnost	4, 5, 11, 12, 19, 22, 33, 34, 44, 48, 54, 325, 508, 519, 603, 604, 610, 615, 728, 853, 982
Studium	332-356
Svátost oltářní	269, 270, 321, 322, 531, 533, 535, 554, 569, 876
Svatý Josef	559, 560, 561
Svatý Otec	520, 573
Škarohlídství	52, 660, 688, 694, 706, 723, 879, 887, 998
Štědrost	221, 413, 669, 670, 776, 779, 807
Štěstí	217, 297, 692, 696, 704, 754, 758, 766
Taktika	831-864, 307, 400, 488, 499, 509, 563, 644, 649, 655, 917, 944, 979
Ticho	281, 304, 447, 453, 491, 627, 639, 645, 654, 656, 671 672
Ukáznění	172-207, 20, 43, 299, 306, 368, 631, 677, 681, 683, 689, 775, 881, 885, 899, 929, 946

Vděčnost	171, 182, 242, 268, 313, 356, 425, 434, 437, 441, 524, 539, 693, 791, 894, 901
Věčnost	734, 752
Víra	575-588, 40, 142, 274, 279, 280, 317, 378, 380, 394, 471, 472, 474, 489, 667, 695, 727, 968, 998
Vnitřní boj	713-733, 19, 292, 300, 433, 493, 899, 991, 992, 993, 996
Vůle	4, 5, 11, 12, 19, 21, 22, 25, 36, 42, 44, 293, 295, 316, 317, 318, 320, 324, 382, 615
Výcvik	360-386, 305, 344, 756, 877, 921, 947, 965
Vykoupení	216, 242, 246, 269, 272, 288, 402, 436, 527, 532, 861, 886, 897
Vyrovnanost	387, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 407, 850
Vytrvalost	982-999, 300, 413, 482, 485, 502, 515, 519, 552, 581, 644, 695, 709, 711, 813, 822, 823, 882, 891, 893, 910, 924, 927, 934, 965
Využití času	15, 251, 253, 354, 355, 356, 357, 358, 420, 530, 616,

První české vydání v 3.000 výtiscích.

„Cesta” vyšla posud v jedenácti různých jazycích: arabsky, baskicky, katalánsky, anglicky (v Irsku, Velké Británii a Spojených Státech), francouzsky, německy, maďarsky, polsky, tagalsky, galicijsky, irsky, italsky, španělsky (ve Španělsku, v Argentině a v Mexiku), japonsky a portugalsky (v Portugalsku a v Brazílii). Kromě toho vyšla tři vydání v slepeckém tisku.

Připravují se vydání: albánské, arménské, čínské, dánské, holandské, esperantské, finské, hebrejské, indonézké, latinské, litevské, rumunské, ruské, svahilské a švédské.

Imprimatur: † I. Schiavini, Arch. tit.
Famagust. — Mediolani, 28-I-1969.

Monsignor Josemaria Escrivá de Balaguer y Albas se narodil roku 1902 v obci Barbastro ve Španělsku. Studoval nejdříve práva a dosáhl doktorátu na madriské universitě. Později dosáhl také doktorátu v bohosloví na Lateránské universitě v Římě. Universita v Zaragoze mu udělila čestný doktorát filosofie a písemnictví.

Svou kněžskou práci započal ve venkovských farnostech, pokračoval v ní v chudých předměstích města Madridu a později také mezi universitním studenty. Stal se superiorem v zaragozském semináři, profesorem filosofie a ethiky na novinářské škole v Madridě a profesorem římského práva v Zaragoze a v Madridě.

Monsignor Escrivá je domácím prelátem Jeho Svatosti, poradcem Posvátné kongregace seminářů a universit, poradcem Papežské komise pro výklad církevního práva, kancleřem Navarské university v Pamploně a členem Papežské římské bohoslovnické akademie.

2. října 1928, tři léta po tom, co přijal kněžské svěcení, monsignor Escrivá založil „Opus Dei“, kterému se dostalo papežského schválení 24. února 1947. Když Svatý Otec udělil „Opus Dei“ definitivní sdělení dne 16. června 1950, bylo již rozšířeno po celém světě. V šedesátijedné zemi a na všech hlavních světadílech žijí muži a ženy, kteří jsou členy „Opus Dei“. Jde o sdružení, které má dvě zcela oddělené sekce, mužskou a ženskou, a které usiluje o to, aby se lidé všech možných zaměstnání dostali dále na cestě ke křesťanské dokonalosti.

Monsignor Escrivá nyní žije jako generální představený sdružení v Římě.